

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ,
ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΑΘΗΝΑΪΣ – ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/6/2012

ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ
ΔΡΟΜΟ
ΣΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Ανατροπή στην Ελλάδα
Αλλαγή στην Ευρώπη

ΣΥΡΙΖΑ

ΕΝΩΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ
www.syriza.gr

Όλο το υλικό από την παρουσίαση
προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ

ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Το επικαιροποιημένο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για τις εκλογές της 17ης Ιουνίου.

Το οικονομικό πρόγραμμα που παρουσίασε ο Αλέξης Τσίπρας

Τα εργασιακά και κοινωνικά θέματα που παρουσίασε ο Παναγιώτης Λαφαζάνης

Το πρόγραμμα για τον εκδημοκρατισμό του πολιτικού συστήματος, την δημόσια διοίκηση και την ασφάλεια που παρουσίασε η Σοφία Σακοράφ

Το πρόγραμμα για την αμυντική πολιτική που παρουσίασε ο Θοδωρή Δρίτσα

ΟΜΙΛΙΑ ΑΛ. ΤΣΙΠΡΑ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Κ.Ο ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ

Ένα πρόγραμμα αποκατάστασης της δημοκρατίας, της κοινωνική δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της δημιουργικότητας, για μια Ελλάδα που θα αφήσει πίσω το μνημόνιο, παρουσίασαν ο πρόεδρος της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας, και οι Γιάννης Δραγασάκης, Παναγιώτης Λαφαζάνης, Θοδωρή Δρίτσας και Σοφία Σακοράφα, ενώ το ρόλο συντονιστή ανέλαβε ο Αλέκος Καλύβης. Σε μια κατάμεστη από κόσμο αίθουσα, στον πολυχώρο "Αθηναΐς" με φίλους και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ να έχουν καταλάβει κάθε σπιθαμή του χώρου, σχηματίζοντας ουρές μέχρι την είσοδο του κτιρίου και δεκάδες δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερς να κάνουν ακροβατικά ανάμεσα στους παρευρισκομένους, πραγματοποιήθηκε η συνέντευξη τύπου για την παρουσίαση του επικαιροποιημένου προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Το κυρίαρχο κλίμα ενθουσιασμού και συντροφικότητας ανάμεσα στους παρευρισκομένους δεν άργησε να εκδηλωθεί, αφού τη στιγμή που στην αίθουσα εισήλθε ο πρόεδρος της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας, ξέσπασαν χειροκροτήματα, με τον κόσμο να φωνάζει ότι "ήρθε η ώρα της Αριστεράς".

Στις 17 Ιουνίου "αντιπαράτίθεται το χθες με την ελπίδα, αντιπαράτίθεται το χθες με τον ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ", τόνισε ο Αλέξης Τσίπρας, αποσπώντας το χειροκρότημα των παρευρισκομένων.

Κατήγγειλε τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ ότι "φεύγουν και παραδίδουν μια Ελλάδα σε οικονομική αποσύνθεση και κοινωνική ερήμωση. Μια Ελλάδα στο όριο της ανθρωπιστικής κρίσης". Φεύγουν "μαζί με τα υποστηρίγματά της διαπλοκής τους" και "έρχεται το αύριο της ελπίδας για μια ζωή με αξιοπρέπεια και προοπτική". Για το ΣΥΡΙΖΑ υπογράμμισε ότι "ερχόμαστε για να αποκαταστήσουμε τη Δημοκρατία, τη λαϊκή κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας. Έχουμε την πολιτική και ιδεολογική αυτοπεποίθηση της ήρεμης δύναμης που θέλει, ξέρει και μπορεί ν' αλλάξει τη μοίρα του λαού και του τόπου.". Ο Αλέξης Τσίπρας σημείωσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα θέσει σε εφαρμογή τρεις άμεσους στόχους:

1. την υλική ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής,
2. τη σταθεροποίηση της οικονομίας για την αποτροπή ακόμη πιο μαζικής και ακόμη μεγαλύτερης οικονομικής καταστροφής,
3. και την εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας και ελπίδας, με τον περιορισμό της γενικευμένης ανασφάλειας και τη διαμόρφωση ορατών θετικών οικονομικών και κοινωνικών προσδοκιών και προοπτικών.

"Οι τρεις αυτοί άμεσοι στόχοι θα επιτευχθούν με την εφαρμογή του εκπονημένου σχεδίου του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για τη ρεαλιστική, αποτελεσματική και κοινωνικά δίκαιη δημοσιονομική σταθεροποίηση", σχολίασε emphaticά ο πρόεδρος της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ.

Παρατίθεται ολόκληρο το κείμενο της ομιλίας του Αλέξη Τσίπρα, με τα βασικά σημεία του επικαιροποιημένου προγράμματος:

Αγαπητές φίλες, Αγαπητοί φίλοι,

Σας ευχαριστώ για την παρουσία σας. Καταθέτουμε σήμερα στην κοινωνία και θέτουμε στην κρίση των πολιτών το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Ένα πρόγραμμα αξιοπρέπειας και ελπίδας για το λαό και τον τόπο.

Ένα επεξεργασμένο, ολοκληρωμένο και συγκεκριμένο, βήμα προς βήμα, σύγχρονο πολιτικό σχέδιο της Αριστεράς. Που εγγυάται την κοινωνικά δίκαιη δημοσιονομική εξυγίανση και την έξοδο της χώρας από την κρίση, την αναπτυξιακή και παραγωγική ανασυγκρότησή της και την πολιτικά ισότιμη συμμετοχή της στην Ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καταθέτουμε σήμερα στον ελληνικό λαό και όχι προς έγκριση στη τρόικα, τη μόνη αξιόπιστη, ρεαλιστική και εφαρμόσιμη εναλλακτική πρόταση στο Μνημόνιο. Ένα σύγχρονο πολιτικό σχέδιο που αποδομεί στην πράξη το νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα – ένα σχέδιο-πυξίδα για την ευρωπαϊκή Αριστερά. Έναν οδικό χάρτη για τη νέα Ελλάδα.

Με την κατάθεσή του, γίνεται, πλέον, ξεκάθαρο, στις Ελληνίδες και τους Έλληνες, ότι στις 17 Ιουνίου έχουν μία μόνον πραγματική επιλογή: ή το Μνημόνιο ή το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Κυβέρνηση Μνημονίου με πυρήνα τη ΝΔ ή αντιμνημονιακή προοδευτική κυβέρνηση με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ; Γίνεται, πλέον, ξεκάθαρο ότι το μόνο δίλημμα της 17ης Ιουνίου συμπυκνώνεται στη διάζευξη: Μνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν υπάρχει περισσότερο ή λιγότερο κακό Μνημόνιο. Δεν υπάρχει περισσότερο ή λιγότερο ακατάλληλο φάρμακο.

Το Μνημόνιο ή το εφαρμόζεις ή το ακυρώνεις. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν θέλουν να το ακυρώσουν για να το εφαρμόσουν.

Εμείς θα το ακυρώσουμε.

Γίνεται, πλέον, ξεκάθαρο σε κάθε Ελληνίδα, σε κάθε Έλληνα, ότι στις 17 Ιουνίου αντιπαρατίθεται το χτες με την ελπίδα. Αντιπαρατίθεται το χτες με τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Δίνει την τελευταία, απελπισμένη μάχη οπισθοφυλακής ένας κόσμος που φεύγει.

Ένα κλειστό σύστημα εξουσίας που οργάνωσε το σάπιο, εξαρτημένο, διεφθαρμένο και ανυπόληπτο πολιτικό κατεστημένο του μεταπολιτευτικού δικομματισμού της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Το πραγματικό πελατειακό κράτος των ανεξέλεγκτων ιδιοκτητών ΜΜΕ, των κρατικοδίαιτων τραπεζιτών και του πολιτικού προσωπικού που διασφάλιζε την εξουσία τους. Και που την τελευταία διετία συναρθρώνει τα συμφέροντά του με το Μνημόνιο και τους δανειστές. Αποσύρεται μαινόμενο από την πρωτοκαθεδρία της δημόσιας ζωής της χώρας. Αφού τη λεηλάτησε και την παρέδωσε όμηρο στους δανειστές της.

Τώρα κινδυνολογεί, εκβιάζει, προσπαθεί να διχάσει την κοινωνία και να προκαλέσει γενικευμένο φόβο και ανασφάλεια.

Πιστεύει πως με αυτόν τον τρόπο πλήττει τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Πλήττει, όμως, τη χώρα. Και αδιαφορεί γι' αυτό. Πρόκειται για το κύνειο άσμα των διεκπεραιωτών της καμένης γης.

Αλλά, η στρατηγική της κινδυνολογίας και του φόβου κατέληξε μπουμερανγκ για τους εμπνευστές της. Μόλις προχθές, το ειδησεογραφικό πρακτορείο Reuters αποκάλυψε τα άσφαιρα πυρά κατά του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Το ψευτοδίλημμα «Μνημόνιο ή δραχμή», αποκάλυψε ότι δεν είναι παρά μια απλή πολιτική εξυπηρέτηση παραγόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς φίλους σε ανάγκη που τη ζήτησαν.

Προς τις εγχώριες πολιτικές δυνάμεις του Μνημονίου. Ένα πολιτικό ρουσφέτι, χωρίς πραγματικό αντίκρισμα. Είναι, όμως, ταυτόχρονα, απόδειξη της ηθικής και πολιτικής κατάπτωσης του εγχώριου κατεστημένου. Ενός πανικόβλητου κατεστημένου, που το έχει ξεβράσει το κύμα αξιοπρέπειας, αυτοπεποίθησης και αποφασιστικότητας που σήκωσε ο ελληνικός λαός στις 6 Μαΐου και τώρα

κατευθύνει την ιστορική ανατροπή της 17ης Ιουνίου. Για μία ακόμη φορά, χθες ο κ. Σαμαράς εξήγγειλε την προεκλογική πρόθεσή του να επαναδιαπραγματευτεί την υπογραφή του στο δεύτερο Μνημόνιο. Και μας προκάλεσε κατάπληξη. Γιατί τον θυμόμαστε όλοι να κομπορρημονεί από τηλεοράσεως τον περασμένο Φεβρουάριο για την σκληρή διαπραγμάτευσή του με τους δανειστές. Ότι χάρη σε εκείνον για πρώτη φορά η Ελλάδα διαπραγματεύτηκε με τους δανειστές.

Τον θυμόμαστε να διαβεβαιώνει τον ελληνικό λαό ότι δεν πρόκειται να δεχτεί τη μείωση των κύριων και των επικουρικών συντάξεων. Και αυτό που με περηφάνια απέρριπτε στις κάμερες, υπέγραψε μετά από λίγο στο τραπέζι της άνευ όρων παράδοσης στους δανειστές. Υπέγραψε τη μείωση και των κύριων και των επικουρικών συντάξεων.

Και τώρα, μετά την εκλογική συντριβή της ΝΔ στις 6ης Μαΐου και με τον εύλογο φόβο της επερχόμενης ήττας στις 17 Ιουνίου ζητάει μια δεύτερη διαπραγματευτική ευκαιρία. Δήθεν για να αναρέσει την προσωπική δέσμευσή του στην πιστή εφαρμογή του Μνημονίου. Εξαπάτησε τον ελληνικό λαό μία φορά τον Φεβρουάριο. Προσπαθεί τώρα να τον εξαπατήσει για δεύτερη φορά.

Να υφαρπάξει την ψήφο του και να την παραδώσει στην κα Μέρκελ. Ο δε φυσικός αυτουργός του Μνημονίου και νομοθέτης της διαπλοκής, ο κ. Βενιζέλος, έχει κηρύξει προεκλογικό πόλεμο στα δικά του νομοθετήματα. Έχει φτάσει να ζητάει μέχρι και την αναθεώρηση των δυσμενών όρων της δανειακής σύμβασης. Της δανειακής σύμβασης που ο ίδιος υπέγραψε και εκβίασε την ψήφισή της από την τότε κοινοβουλευτική πλειοψηφία ΠΑΣΟΚ-ΝΔ!

Αλλά, με αυτόν τον τρόπο, αποκαλύπτει ο ίδιος το ψεύδος των διλημμάτων και την κενότητα των εκβιασμών που κάθε φορά συνεκφωνεί με τον κ. Σαμαρά.

Φίλες και φίλοι,

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ φεύγουν και παραδίδουν μια Ελλάδα σε οικονομική αποσύνθεση και κοινωνική ερήμωση. Μια Ελλάδα στο όριο της ανθρωπιστικής κρίσης.

Θέλω να επισημάνω, σ' αυτό το σημείο, ότι δεν υπάρχει πιο τραγικός συμβολισμός του αργού θανάτου της χώρας από τις σχεδόν καθημερινές αυτοκτονίες ανθρώπων που δεν τα βγάζουν πέρα.

Πρόκειται, δυστυχώς, μια τραγωδία σε εξέλιξη. Γιατί πολλαπλασιάζονται καθημερινά οι απολυμένοι και οι άνεργοι, οι άστεγοι, οι φτωχοί εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, οι χρεοκοπημένοι επαγγελματίες και μικροεπιχειρηματίες. Γιατί το Μνημόνιο απέτυχε να αντιμετωπίσει το θεμελιώδη λόγο επιβολής του: την κρίση δανεισμού της χώρας από τις αγορές. Και απέτυχε γιατί κατέστησε το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ μη βιώσιμο. Παρέτεινε τον αποκλεισμό της χώρας από τις αγορές. Δεν είναι τυχαίο ότι η έξοδος από την ύφεση αναβάλλεται από χρόνο σε χρόνο. Αντί για το 2013, όπως είναι η πρόβλεψη του δεύτερου Μνημονίου, ήδη μετατέθηκε για το 2014. Και αυτό υπό ευνοϊκές – δηλαδή, μη ρεαλιστικές – συνθήκες. Δεν είναι, επίσης, τυχαίο ότι κανείς δεν μιλάει πια για έξοδο της χώρας στις αγορές.

Και επιτρέψτε μου μια πρόβλεψη, σ' αυτό το σημείο: Με το Μνημόνιο και με τη νέα σύνθεση του δημόσιου χρέους, όπου το χρέος σε ιδιώτες αντικαθίσταται με θεσμικό και διακρατικό υπό το αγγλικό δίκαιο, θα πρέπει να ξεχάσουμε το δανεισμό από τις αγορές, τουλάχιστον γι' αυτήν τη δεκαετία. Δεν είναι, τέλος, τυχαίο ότι κανείς από τους δανειστές δεν μας συστήνει τη συνέχιση του Μνημονίου γιατί αυτό έχει πετύχει. Μας τη συστήνουν μόνο και μόνο επειδή έτσι εξασφαλίζονται οι ίδιοι και επειδή ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος έχουν συνυπογράψει και συνεγγυηθεί την εφαρμογή του. Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι είναι ο αυτόματος πιλότος προς την ολοσχερή καταστροφή.

Είναι μηχανισμός οριστικής χρεοκοπίας και εξώθησης της χώρας σε οικειοθελή αποχώρηση από την Ευρωζώνη. Τη μόνη έξοδο από την Ευρωζώνη που είναι θεσμικά δυνατή.

Γι' αυτό τα ψευτοδιλήμματα «Μνημόνιο ή δραχμή» χρησιμοποιούνται για να κρύψουν τη μόνη υπαρκτή εξίσωση: Μνημόνιο= επιστροφή στη δραχμή. Αλλά και η χρονική επέκταση της εφαρμογής των μέτρων του Μνημονίου είναι προεκλογική υπεκφυγή. Δεν συνιστά λύση. Αντίθετα, επιμήκυνση της δημοσιονομικής προσαρμογής, χωρίς αλλαγή της μνημονιακής πολιτικής, σημαίνει μικρότερο από το προβλεπόμενο πρωτογενές πλεόνασμα. Και αυτό δεν συνεπάγεται ανάπτυξη. Αυτό που συνεπάγεται είναι ή μεγαλύτερο δανεισμό από την τρόικα ή γενναίο «κούρεμα» του θεσμικού και διακρατικού χρέους. Δηλαδή, αλλάζοντας μόνον τη δόση του θανατηφόρου φαρμάκου δεν αποτρέπεις το θάνατο. Πρέπει ν' αλλάξεις το ίδιο το φάρμακο. Δεν υπάρχει, συνεπώς, ένα δέθεν πιο ήπιο Μνημόνιο. Ούτε είναι ρεαλιστική η λεγόμενη σταδιακή αποδέσμευση ή απαγκίστρωση από το Μνημόνιο, που εκ του πονηρού διακινούν οι θιασώτες του. Το αγκίστρι του Μνημονίου έχει πιάσει έναν ολόκληρο λαό. Και γι' αυτό πρέπει να το βγάλουμε αμέσως τώρα.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ φεύγουν και παραδίδουν μια κοινωνία τριχοτομημένη.

Το κλασικό αναλυτικό σχήμα της κοινωνίας των δύο τρίτων, που εισήγαγε στην ευρωπαϊκή πολιτική σκέψη τη δεκαετία του '80 ο γερμανός σοσιαλδημοκράτης πολιτικός και διανοούμενος Πέτερ Γκλότες, έχει αντιστραφεί: είναι τα δύο τρίτα – και όχι το ένα τρίτο – που δυστυχούν πλέον ή ζουν σε μεγάλη ανασφάλεια. Και μόλις ένα μικρό τμήμα της κοινωνίας ευημερεί. Το κάτω άκρο της κοινωνίας, που διαρκώς μεγαλώνει και ήδη ξεπερνά το 40%, αποτελείται από τα θύματα της κρίσης και της πολιτικής του Μνημονίου. Από τους άνεργους, τους χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους, τα χρεοκοπημένα νοικοκυριά, τους κατεστραμμένους επαγγελματίες και μικροεπιχειρηματίες. Η μεσαία τάξη είναι ακόμα οικονομικά ζωντανή, ζει όμως σε καταθλιπτική ανασφάλεια. Είναι η σχετικά υψηλόμισθοι εργαζόμενοι, οι επαγγελματίες και οι μικρές επιχειρήσεις, που αντέχουν ακόμη αλλά όχι για πολύ, αν συνεχισθεί η ίδια πολιτική. Όλη η κοινωνία ζει ένα αδιέξοδο και σε έλλειψη ορατής προοπτικής. Κάποιοι λίγοι, όμως, είναι κερδισμένοι από αυτή τη τραγωδία που έπληξε τη πατρίδα μας. Ποιοι, είναι αυτοί οι κερδισμένοι του Μνημονίου, όταν οι πολλοί χάνουν και εξαθλιώνονται;

Όσοι είχαν ακίνητα μέσω υπεράκτιων εταιρειών. Γιατί τους δόθηκε η δυνατότητα να τα εγγράψουν στο όνομά τους μέσα σε έξι μήνες, χωρίς να πληρώσουν καθόλου φόρο υπεραξίας, καταβάλλοντας μόνο το 50% του φόρου μεταβίβασης.

Οι φοροφυγάδες. Γιατί με τα κίνητρα για επαναπατρισμό κεφαλαίων, ξέπλυναν τα χρήματά τους με συντελεστή 5% (σε πολλές περιπτώσεις, όταν επανεπενδύονταν το ποσό, ο συντελεστής μειωνόταν στο 2,5%). Ήταν η πιο ανήθικη διάταξη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ: άκριτη νομιμοποίηση εσόδων, ίσως ακόμη και από εμπόριο όπλων, σωματεμπορία, ναρκωτικά.

Και πάλι οι φοροφυγάδες. Γιατί με την περαιώση των ετών 2000-2010 παραγράφηκαν όλα τα αδικήματα της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της φοροκλοπής, μιας περιόδου κατά την οποία θα έπρεπε να είχαν αποδώσει στο κράτος φόρους της τάξεως των €110 δις. Όσοι είχαν κέρδη από συναλλαγές στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Γιατί η είσπραξη του φόρου υπεραξίας από την πώληση μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α.Α. παρατείνεται μέχρι 31.12.2012. Να υπενθυμίσουμε ότι αυτός ο φόρος καθιερώθηκε επί κυβέρνησης Καραμανλή. Όσοι εισπράττουν μεγάλα μερίσματα από Α.Ε. και Ε.Π.Ε. Γιατί η αρχή της φορολόγησης όλων των εισοδημάτων, ανεξαρτήτως πηγής, με την κλίμακα φυσικών προσώπων πετιέται στο καλάθι των αχρήστων με τη θεσμοθέτηση φόρου 21% για τα εισοδήματα του οικονομικού έτους 2011. Όσοι είχαν πραγματικά μεγάλα εισοδήματα. Γιατί οι ανώτατοι συντελεστές στη φορολογία εισοδήματος δεν αυξήθηκαν. Όσοι έβγαλαν τα χρήματά τους στο εξωτερικό. Γιατί κανείς

δεν αποφάσισε να επιβάλει φόρο εξόδου κεφαλαίων από τη χώρα, που ισχύει σε άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα στις ΗΠΑ.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ φεύγουν και παραδίδουν την οικονομία σε κατάρρευση και τα δημόσια ταμεία άδεια.

Και αντί να προτείνουν κάποια αξιόπιστη λύση στα προβλήματα που δημιούργησαν, περιφέρουν τα αποτελέσματα της πολιτικής τους ως φόβητρο για να συνεχίσουν την ίδια πολιτική. Προσπαθούν να φοβίσουν τον κόσμο για να μειώσουν όσο μπορούν τη διαγραφόμενη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στις εκλογές της 17ης Ιουνίου. Η ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ φεύγουν μαζί με τα υποστηρίγματα της διαπλοκής τους και έρχεται το αύριο της ελπίδας για μια ζωή με αξιοπρέπεια και προοπτική. Έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ.

Ερχόμαστε για να αποκαταστήσουμε τη Δημοκρατία, τη λαϊκή κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας.

Δεν απαντάμε στη γκρίζα διαφήμιση και την πολιτική αντιπαράθεση της σήψης και της παρακμής που προσπαθεί να επιβάλει η ΝΔ. Έχουμε την πολιτική και ιδεολογική αυτοπεποίθηση της ήρεμης δύναμης που θέλει, ξέρει και μπορεί ν' αλλάξει τη μοίρα του λαού και του τόπου. Θέλω, σ' αυτό το σημείο, να ξεκαθαρίσω ορισμένες θέσεις αρχής και άμεσης εφαρμογής από το κυβερνητικό μας πρόγραμμα: Θα σχηματίσουμε ένα μικρό και ευέλικτο υπουργικό συμβούλιο, |

Θα βάλουμε | τέλος στις στρατιές των συμβούλων που υποκαθιστούν τη δημόσια διοίκηση, επικαλύπτοντας και απονευρώνοντας τα πιο άξια στελέχη της. Σε αυτούς που λειτουργούν ως κομματικό κράτος εν κράτει, και, συνθήτως, προσφέρουν λίγα σε σχέση με τις υψηλές αμοιβές τους, Θα δώσουμε εμπιστοσύνη στη δημόσια | διοίκηση και θα αξιοποιήσουμε τα στελέχη της στο σχεδιασμό και την εκτέλεση των αποφάσεων, ανεξάρτητα από τη κομματική τους τοποθέτηση.

Θα βάλουμε με | αποφασιστικότητα τέλος στο πολιτικά απαράδεκτο και κοινωνικά προκλητικό φαινόμενο των χρυσοκάνθαρων κομματικών διοικητών και εντεταλμένων στις ΔΕΚΟ και στις τράπεζες υπό τον έλεγχο του Δημοσίου. Τέλος στα golden boys με το δημόσιο δανεικό χρήμα.

Θέλω, επίσης, να ξεκαθαρίσω ότι πρώτη πράξη της κυβέρνησης της Αριστεράς, αμέσως μόλις συγκροτηθεί η νέα Βουλή, θα είναι η ακύρωση του Μνημονίου και των εφαρμοστικών νόμων του. Θα το αντικαταστήσουμε με το Εθνικό Σχέδιο Ανόρθωσης για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, την παραγωγική ανασυγκρότηση και τη δίκαιη δημοσιονομική εξυγίανση, που έχουμε ετεξεργαστεί. Αμέσως μετά την ακύρωση του Μνημονίου, η νέα κυβέρνηση θα καταγγείλει τους επαχθείς όρους και θα ζητήσει την επαναδιαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης. Ειδικότερα, σε ότι αφορά τη βιώσιμη αντιμετώπιση της κρίσης δημόσιου χρέους της χώρας θα αναζητήσει ευρωπαϊκή λύση. Χωρίς κοινή ευρωπαϊκή λύση στο πρόβλημα του συσσωρευμένου χρέους και της χρηματοδότησης της ανάπτυξης, η Ελλάδα δεν μπορεί να επιτύχει ταυτόχρονα τη δημοσιονομική προσαρμογή και την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος, την πληρωμή των τόκων για το συσσωρευμένο χρέος, και τη χρηματοδότηση δημοσίων επενδύσεων και δημοσίων πολιτικών.

Πρόκειται για μια άλυτη εξίσωση. Για αυτό και θα διεκδικήσουμε νέα αναδιαπραγμάτευση του χρέους, με στόχο τη δραστική μείωσή του, ή ένα μορατόριουμ για το χρέος και αναστολή πληρωμών των τόκων, έως ότου διαμορφωθούν συνθήκες σταθεροποίησης και ανάκαμψης της οικονομίας. Το ύψος εξυπηρέτησης του χρέους θα πρέπει, επίσης, να συνδεθεί με το ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή με το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ (ρήτρα ανάπτυξης).

Παράλληλα, η κυβέρνηση της Αριστεράς:

I. θα καταργήσει άμεσα την Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 6-28/2/2012, με την οποία μειώθηκαν ο κατώτερος μισθός κατά 22% (32% για τους νέους μέχρι 25 ετών), καθώς και τα επιδόματα ανεργίας, ασθένειας και μητρότητας και καταργήθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις. Θα επαναφέρει τον κατώτατο μισθό στα €751 ευρώ και το επίδομα ανεργίας στα €461,5 ευρώ.

Το επίδομα ανεργίας θα χορηγείται για διπλάσιο χρόνο από το σημερινό (δύο χρόνια).

Θα άρει την κατάργηση της μετενέργειας και θα επαναφέρει την υποχρεωτική επεκτασιμότητα των κλαδικών συμβάσεων,

II. θα καταργήσει τις ειδικές επιβαρύνσεις (χαράτσια) για τα μικρομεσαία εισοδήματα και πρώτα απ' όλα για τους άνεργους, τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους και όσους ζουν στα όρια της φτώχειας,

III. θα θέσει σε εφαρμογή τρεις άμεσους στόχους:

1. την υλική ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής,
2. τη σταθεροποίηση της οικονομίας για την αποτροπή ακόμη πιο μαζικής και ακόμη μεγαλύτερης οικονομικής καταστροφής,
3. την εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας και ελπίδας, με τον περιορισμό της γενικευμένης ανασφάλειας και τη διαμόρφωση ορατών θετικών οικονομικών και κοινωνικών προσδοκιών και προοπτικών.

Οι τρεις αυτοί άμεσοι στόχοι θα επιτευχθούν με την εφαρμογή του εκπονημένου σχεδίου του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για τη ρεαλιστική, αποτελεσματική και κοινωνικά δίκαιη δημοσιονομική σταθεροποίηση. Το σχέδιο προβλέπει τη σταθεροποίηση των πρωτογενών δαπανών ως ποσοστό του ΑΕΠ, κατ' ελάχιστο στο επίπεδο του 43% – έναντι μείωσης κάτω του 36% του ΑΕΠ ως συνέπεια του Μνημονίου – και, κατά μέγιστο, στο σημερινό μέσο όρο της Ευρωζώνης, του 46%. Η σταθεροποίηση των δαπανών θα πρέπει να καλυφθεί από την αύξηση των δημόσιων εσόδων, τα οποία υστερούν σημαντικά από το μέσο όρο της Ευρωζώνης (41% του ΑΕΠ έναντι 45%). Η προσαρμογή που προτείνουμε θα προέλθει από τη φορολόγηση του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων, με στόχο την αύξηση των εσόδων από άμεσους φόρους στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα (δηλαδή +4% του ΑΕΠ) σε ορίζοντα τετραετίας (με στόχο αύξηση 1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο). Αυτό προϋποθέτει τη ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε να εντοπίζεται το εισόδημα και η περιουσία κάθε πολίτη και να κατανέμεται δίκαια το φορολογικό βάρος.

Στα ενδεικτικά μέτρα για τη σταθεροποίηση των πρωτογενών δαπανών περιλαμβάνονται:

το άμεσο πάγωμα των μειώσεων σε κοινωνικές δαπάνες, μισθούς και συντάξεις, – ώστε να σταματήσει η περιθωριοποίηση των χαμηλών εισοδημάτων και η υποβάθμιση των μεσαίων, η ριζική επανεξέταση και ανακατανομή των δημόσιων δαπανών, ώστε οι πόροι – που θα εξοικονομηθούν να βελτιώσουν την ποιότητα των παρεχόμενων δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών, η λειτουργία και ενίσχυση της κεντρικής αρχής κρατικών προμηθειών που θα – ελέγχει την κοστολόγηση των αγαθών και υπηρεσιών που αγοράζει το κράτος από τον ιδιωτικό τομέα, η εφαρμογή και επέκταση των ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τον άμεσο έλεγχο των – δαπανών, όπως η διαύγεια, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και το πληροφοριακό σύστημα παρακολούθησης του συνόλου των δημόσιων δαπανών.

Στα ενδεικτικά μέτρα για την αύξηση των δημόσιων εσόδων περιλαμβάνονται:

η υλοποίηση πλήρους και καθολικού περιουσιολόγιου, όπου θα αποτυπώνεται η – περιουσία όλων των Ελλήνων υπηκόων

στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε όλες τις μορφές κινητού και ακίνητου πλούτου. Καθώς και η θέσπιση αυστηρών ποινών δήμευσης μέρους της περιουσίας για όσους συλλαμβάνονται να δηλώνουν ψευδώς τα περιουσιακά τους στοιχεία. η αλλαγή των φορολογικών συντελεστών και της κλίμακας των εισοδημάτων – φυσικών και νομικών προσώπων και η προσαρμογή τους στο μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο, ώστε να επιτευχθεί αύξηση των εσόδων με ελάφρυνση των φτωχότερων και επιβάρυνση των πλουσιότερων η επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και η αποτελεσματική – αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, η σταδιακή μείωση συντελεστών ΦΠΑ και η ελαχιστοποίησή τους στα διατιμημένα – τρόφιμα (ψωμί, γάλα, κλπ).

Εκτιμάται, ότι αυτό, όπως και προηγούμενο μέτρο, θα έχουν θετικό πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα στην εγχώρια ζήτηση λόγω της υψηλότερης ροπής προς κατανάλωση των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων, ο εκσυγχρονισμός και η στελέχωση των εφοριών με ειδικευμένο προσωπικό και η – ενίσχυση του πληροφοριακού συστήματος για έλεγχο, διασταύρωση και διαχρονική παρακολούθηση της φορολογικής βάσης, η Εθνική Προγραμματική Συμφωνία, με τον κλάδο της ναυτιλίας και τον – εφοπλιστικό κόσμο, που θα αυξήσει τα φορολογικά έσοδα.

Θα επανεξεταστούν από μηδενική βάση οι σχέσεις ανάμεσα στο ελληνικό κράτος, τη ναυτιλία και τον εφοπλιστικό κόσμο, με στόχο τη κατάργηση των προκλητικών 58 διαφορετικών φοροαπαλλαγών και τη δημιουργία ενός σταθερού φορολογικού καθεστώτος που θα ανταποκρίνεται στη Συνταγματική επιταγή για τη συμβολή στα φορολογικά βάρη όλων των Ελλήνων υπηκόων. Παράλληλα, θα κινητοποιήσουμε πόρους για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης τόσο από εσωτερικές όσο και από εξωτερικές πηγές. Στις εσωτερικές πηγές περιλαμβάνονται: η δημιουργία όρων για την επιστροφή καταθέσεων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η αύξηση των πόρων από τη ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος για την αναπτυξιακή αναδιανομή του πλούτου, η πάταξη της εισφοροδιαφυγής, η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου και των υδρογονανθράκων, η υπογραφή διμερούς συμφωνίας με την Ελβετία για τη φορολόγηση των εκεί καταθέσεων Ελλήνων πολιτών, που ακόμα εκκρεμεί, καθώς και η αναστολή αποπληρωμής τόκων για χρονικό διάστημα που θα αποκύψει από διαπραγμάτευση. Στις εξωτερικές πηγές χρηματοδότησης της ανάπτυξης περιλαμβάνονται: ο επανασχεδιασμός του ΕΣΠΑ και η αύξηση της απορροφητικότητάς του, ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα χρηματοδότησης επενδύσεων στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση της ύφεσης και η ανάπτυξη της πολυμερούς οικονομικής διπλωματίας, ως πιθανή πηγή νέων χρηματοδοτικών πόρων.

Φίλες και Φίλοι,

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη και εγγυόμαστε:

Να ενώσουμε το λαό που, με ξεπερασμένες διαχωριστικές γραμμές από το βαθύ – και σκοτεινό παρελθόν του τόπου, προσπαθεί να διχάσει η ΝΔ για να κρύψει το Μνημόνιο. Να τον ενώσουμε στο κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που απεγκλωβίζει την Ελλάδα από την κρίση, τη φτώχεια και τη διεθνή ανυποληψία. Να μεταφέρουμε στο εξωτερικό την αποφασιστικότητα του ελληνικού λαού να – βγει από τη κρίση με δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια – και όχι στο εσωτερικό της χώρας τους εκβιασμούς των πιστωτών που προσβάλουν την εθνική μας αξιοπρέπεια και την απaráμιλλη πολιτισμική προσφορά της χώρας και του λαού μας στο διεθνές γίγνεσθαι. Να δημιουργήσουμε συνθήκες σταθερότητας και ασφάλειας για όλους τους – πολίτες. Να αποκαταστήσουμε το δικαίωμα της ελληνικής οικογένειας, κάθε Ελληνίδας – και κάθε Έλληνα, στην αξιοπρεπή διαβίωση, την ασφαλή εργασία και τη δίκαιη αμοιβή. Να έχουν όλες και όλοι αξιοπρεπή σύνταξη για τα γηρατειά και

περίθαλψη, — ανεξάρτητα από το εισόδημά τους. Να καλύπτουμε τις μελλοντικές ανάγκες του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης — από το Ταμείο Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Σ' αυτό το ειδικό, αποκλειστικά δημόσιο ταμείο που θα δημιουργήσουμε, θα μεταφέρονται όλα τα δικαιώματα επί του φυσικού και του ορυκτού πλούτου της χώρας, περιλαμβανομένων και των πιθανών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, εφόσον αποδειχθούν οικονομικά εκμεταλλεύσιμα, καθώς και όλη η εμπορεύσιμη κινητή και ακίνητη περιουσία του κράτους. Έτσι θα αξιοποιείται η δημόσια περιουσία και οι πλουτοπαραγωγικές πηγές της πατρίδας μας, με κοινωνική ανταποδοτικότητα και με το βλέμμα στραμμένο στην αύξηση του βιοτικού επιπέδου των επόμενων γενεών.

Να νιώσουμε αμέσως ασπίδα κοινωνικής προστασίας για να ανασχέσουμε την ανθρωπιστική κρίση.

Με το πρόγραμμα άμεσης εφαρμογής που έχουμε εκπονήσει και με την κινητοποίηση όλου του κρατικού μηχανισμού. Για να ανακουφιστούν οι άνεργοι και οι υποασφαλισμένοι, οι άστεγοι, οι μικροσυνταξιούχοι, οι χαμηλόμισθοι, τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Να εφαρμόσουμε την πρότασή μας για την ολική ή μερική διαγραφή των — δανειακών υποχρεώσεων των υπερχρεωμένων νοικοκυριών και των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων.

Ανάλογα με τη μείωση του εισοδήματος ή του τζίρου που έχουν υποστεί από τη σύναψη του δανείου μέχρι σήμερα. Να αναπροσανατολίσουμε τους ευρωπαϊκούς πόρους για τη στήριξη της ανεργίας, — των χαμηλών εισοδημάτων, για τη χρηματοδότηση του προγράμματος «βοήθεια στο σπίτι» και άλλων δομών και υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας. Να οργανώσουμε την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, με στοχευμένα — αναπτυξιακά κίνητρα για τη στήριξη ανταγωνιστικών κλάδων της οικονομίας.

Και σε αυτή τη κατεύθυνση θα μειώσουμε άμεσα τον ΦΠΑ στην εστίαση και τον τουρισμό.

Να δημιουργήσουμε συνθήκες που θα διασφαλίζουν τη συνέχεια και τη — σταθερότητα της γεωργικής παραγωγικής διαδικασίας.

Με τη ρύθμιση των αγροτικών χρεών στις τράπεζες, ως μέρος της συνολικής πολιτικής μας για ένα δίχτυ ασφαλείας για τον κόσμο της υπαίθρου. Με τη διαμόρφωση χαμηλών επιτοκίων, μέσω κρατικής επιδότησης του επιτοκίου, για βραχυπρόθεσμα δάνεια που σχετίζονται ευθέως με τη συνέχιση της γεωργικής παραγωγής.

Με την έκδοση για τα επόμενα δύο χρόνια για κάθε αγρότη, με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, καλλιεργητικής κάρτας με διάρκεια αντίστοιχη της καλλιεργητικής περιόδου και με οικονομικό πλαφόν βασισμένο στα στοιχεία των δηλώσεων καλλιέργειας της τελευταίας διετίας. Με την κάρτα αυτή, μέσω μίας και μοναδικής τράπεζας επιλογής του αγρότη, ο ίδιος ο αγρότης θα επιλέγει τους νόμιμους προμηθευτές των εισροών του, οι οποίοι θα αποπληρώνονται το τίμημα των πωλήσεων τους απευθείας από την τράπεζα μέχρι του ποσού του εγκεκριμένου πλαφόν. Να εθνικοποιήσουμε και ακολούθως να κοινωνικοποιήσουμε, δηλαδή να θέσουμε — υπό δημόσιο κοινωνικό και διαφανή έλεγχο, τις τράπεζες που ανακεφαλαιοποιούνται από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Να παγώσουμε τις ιδιωτικοποιήσεις των στρατηγικής σημασίας για την Εθνική — οικονομία Δημόσιων Οργανισμών που πέρασαν στο περίφημο Ειδικό Ταμείο. Και να επαναφέρουμε σταδιακά και ανάλογα με τις δυνατότητες της οικονομίας, υπό δημόσιο έλεγχο στρατηγικές επιχειρήσεις που είτε βρίσκονται σε πορεία ιδιωτικοποίησης είτε έχουν ιδιωτικοποιηθεί (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΕΛΤΑ, ΕΥΔΑΠ, Μέσα Μεταφοράς κ.λπ.) Να αναδιοργανώσουμε το δημόσιο τομέα και να δώσουμε κίνητρα για την — ανάπτυξη του λεγόμενου τρίτου τομέα της κοινωνικής οικονομίας και της

αυτοδιαχείρισης. Να αναδιοργανώσουμε τη δημόσια διοίκηση και να τη διαποτίσουμε με τις αρχές — της δημοκρατίας, της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και του δημοκρατικού προγραμματισμού στην καθημερινή λειτουργία της. Να αντιμετωπίσουμε υπεύθυνα τα ζητήματα που άπτονται της μεταναστευτικής — πολιτικής.

Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ανάληψη διεθνών πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση των αιτιών των μετακινήσεων πληθυσμών. Η διαπραγμάτευση ενός νέου Ευρωπαϊκού Πλαισίου Μεταναστευτικής Πολιτικής, με αναλογική και ισότιμη κατανομή βαρών στα κράτη-μέλη και με διεκδίκηση ουσιαστικής και αποτελεσματικής ευρωπαϊκής στήριξης της πολιτικής που ασκείται σε εθνικό επίπεδο. Με την σταδιακή παραχώρηση ταξιδιωτικών εγγράφων για το μεγάλο όγκο των μεταναστών που επιθυμούν να αποχωρήσουν από το ελληνικό έδαφος. Με τον εξορθολογισμό του νομικού και θεσμικού πλαισίου για την νομιμοποίηση των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στη χώρα μας και την ισότιμη ένταξή τους. Με την αποτελεσματική πάταξη των κυκλωμάτων σύγχρονης δουλειάς-trafficking γυναικών, παιδιών, ανδρών, ατόμων με ειδικές ανάγκες, κυκλωμάτων που εμπορευματοποιούν μετανάστες και πρόσφυγες. Να βάλουμε τέλος στο πολιτικό σύστημα της διαφθοράς, της διαπλοκής, του — κομματισμού και του ρουσφετιού.

Με τον εκδημοκρατισμό και τη διαφάνεια στη δομή του πολιτικού συστήματος.

Με τη θέσπιση κανόνων στη διαχείριση του δημόσιου αγαθού των τηλεοπτικών συχνοτήτων και στη λειτουργία των ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών μέσων.

Με την αλλαγή του νόμου περί ευθύνης υπουργών — και ιδιαίτερα των διατάξεων που παραβιάζουν την ισονομία και την ισοπολιτεία. Με την καθιέρωση της απλής αναλογικής.

Να προωθήσουμε μια νέα ανεξάρτητη, πολυδιάστατη, ενεργητικά φιλειρηνική — εξωτερική πολιτική, στηριγμένη στις αρχές του διεθνούς δικαίου. Η υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας της πατρίδας μας, αποτελεί αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα. Η χώρα μας είναι ισότιμο μέλος της Ε.Ε. Από αυτή τη σχέση απορρέουν δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Η χώρα μας, όμως, είναι ταυτόχρονα και ένας σημαντικός πολιτισμικός, εμπορικός και ενεργειακός κόμβος τριών ηπείρων στο Νότιο και Ανατολικό άκρο της Ευρώπης.

Το παρωχημένο δόγμα «ανήκομεν εις τη Δύση» που μετατράπηκε σταδιακά σε «παραδινόμαστε εις τους ισχυρούς», δε μπορεί να συνεχίζει να αποτελεί πυξίδα της εξωτερικής μας πολιτικής. Να ενεργοποιήσουμε όλες τις αναγκαίες διαδικασίες για την υπογραφή διμερών — συμφωνιών με τις ενδιαφερόμενες γειτονικές χώρες για την κατοχύρωση του αναφαίρετου δικαιώματός μας στην οριοθέτηση Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Να αγωνιστούμε για να εδραιώσουμε την ειρήνη και την ασφάλεια στην — ευαίσθητη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου. Να συνεργαστούμε εποικοδομητικά με τις γειτονικές χώρες, πάντοτε στα πλαίσια του σεβασμού στο διεθνές δίκαιο και των κυριαρχικών δικαιωμάτων που αυτό ορίζει. Σε αυτά τα πλαίσια θα επιχειρήσουμε να γυρίσουμε σελίδα στις σχέσεις της χώρας μας με τη Τουρκία.

Επιθυμούμε διακαώς τη βελτίωση των σχέσεών μας και θα πράξουμε ότι είναι δυνατόν σε αυτή τη κατεύθυνση.

Πιστεύουμε πως και οι δύο λαοί πλήρωσαν βαρύ τίμημα από το ψυχρό πόλεμο που συνεχίζεται επι δεκαετίες στο Αιγαίο. Δώσαμε έτσι την ευκαιρία σε τρίτες δυνάμεις και σε μεγάλα συμφέροντα να εκμεταλλευτούν τον ανταγωνισμό για να αυξήσουν τα κέρδη των πολεμικών τους βιομηχανιών.

Αυτός ο ανταγωνισμός πρέπει να σταματήσει. Η ειρήνη πρέπει να επικρατήσει. Αλλά η ειρήνη χρειάζεται δύο.

Η χώρα μας, αλλά και η Κύπρος υποστήριξε και υποστηρίζει την Ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας.

Δεν είδαμε όμως μέχρι σήμερα κάποιο αποφασιστικό βήμα από την άλλη μεριά, για την αποκατάσταση των μεγάλων αδικιών. Ούτε καν κάποιο θετικό βήμα προς τη δίκαιη επίλυση του Κυπριακού, παρά τις ειλικρινείς προσπάθειες του πρόεδρου Χριστόφια.

Η αλήθεια είναι ότι δε θα μπορέσουμε να κάνουμε πολλά πράγματα, αν και από την άλλη πλευρά του Αιγαίου δεν υπάρξει ανταπόκριση. Η προσέγγιση και η συνεργασία χρειάζονται εκατέρωθεν βήματα, δεν γίνονται μονομερώς. Σε αυτή τη κατεύθυνση θα προτείνουμε στους γείτονες άμεσα να προχωρήσουμε σε μορατόριουμ στις περαιτέρω αγορές μείζονων αμυντικών συστημάτων. Και θα περιμένουμε να δούμε και να αξιολογήσουμε τις ειλικρινείς τους προθέσεις. Να εργαστούμε προκειμένου να καταλήξουμε σε μια αμοιβαία αποδεκτή λύση στη— διαφορά για το όνομα της Π.Γ.Δ.Μ., στο πλαίσιο του ΟΗΕ. Λύση σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις.

Φίλες και Φίλοι,

Καταθέτουμε σήμερα στην κρίση του ελληνικού λαού ένα ολοκληρωμένο και συνεκτικό κυβερνητικό πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει συγκεκριμένες, διαρθρωμένες και σε μεγάλο βαθμό συμπληρωματικές ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις, πολιτικές παρεμβάσεις και μέτρα εφαρμογής με άμεση, βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη απόδοση.

Δεν ισχυριζόμαστε πως λεφτά υπάρχουν. Δεν θα καταφεύγαμε ποτέ σ' αυτήν τη χυδαιότητα. Ο ελληνικός λαός δεν ζητάει χρήματα ως επαίτης. Ζητάει εργασία για να αποκτήσει τα προς το ζην. Ζητάει να καλύπτονται οι βασικές ανάγκες του. Διαβεβαιώνουμε, όμως, ότι πόροι μπορούν να εξοικονομηθούν. Χωρίς τις στυγνές περικοπές του Μνημονίου.

Είναι ένα κυβερνητικό πρόγραμμα που θα εγκρίνει ο λαός στο τελευταίο, κρίσιμο και αποφασιστικό δημοψήφισμα της 17ης Ιουνίου για το Μνημόνιο.

Ένα κυβερνητικό πρόγραμμα που θέτει πρώτο εθνικό στόχο της αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αξιοπρέπειας κάθε ελληνίδας και κάθε Έλληνα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ διαθέτει το άξιο και εξειδικευμένο στελεχικό δυναμικό, κορυφαίους επιστήμονες και πανεπιστημιακούς, με διεθνή καταξίωση, πολιτική εμπειρία και αγωνιστική ετοιμότητα να εφαρμόσουν με επιτυχία αυτό το κυβερνητικό πρόγραμμα.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να γίνει πρωτοπόρα δύναμη αλλαγής στην Ευρώπη. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες αξίζουν ένα καλύτερο μέλλον. Έχουν δικαίωμα στο όνειρο να ζήσουν με αξιοπρέπεια στη πατρίδα μας, έχουν δικαίωμα στη ελπίδα.

Εμείς καλούμε όλο το λαό να ενωθεί, με λογισμό και με όνειρο για να ανοίξουμε δρόμο στην ελπίδα.

Σας ευχαριστώ για τη σημερινή παρουσία σας.

**ΕΝΩΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ**
www.syriza.gr

Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης για τα κοινωνικά και εργασιακά θέματα στην παρουσίαση του Προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ

Στην παρουσίαση του επικαιροποιημένου εκλογικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Αθηναΐδα, την Παρασκευή 1 Ιούνη 2012 Θεμελιώδης προϋπόθεση για να ανασάνει η χώρα είναι η κατάργηση και ακύρωση των μνημονίων λεηλασίας και κατεδάφισης και η χάραξη μιας νέας πορείας προοδευτικής πολιτικής ανατροπής, προοδευτικής διεξόδου και ανασυγκρότησης της χώρας. Η κατάργηση και ακύρωση των Μνημονίων στο πλαίσιο μιας νέας πολιτικής προοδευτικής ανασυγκρότησης δεν είναι απλώς μια θετική πολιτική επιλογή αλλά αίτημα και ανάγκη για την επιβίωση του ελληνικού λαού. Αίτημα και ανάγκη για την επιβίωση του τόπου και την προοπτική της ελληνικής νεολαίας. Το μεγάλο αστικό πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο της χώρας και ειδικότερα οι ηγεσίες ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, δεν αφήνουν πίσω τους απλώς καμένη γη αλλά κάτι πολύ χειρότερο και τραγικότερο. Αφήνουν πίσω τους μια ρημαγμένη και κατεστραμμένη χώρα, η οποία δεν βρίσκεται πλέον στο χέιλος αλλά κυριολεκτικά καταρρακτώδης στην άβυσσο. Τα δημόσια ταμεία όχι απλώς είναι άδεια αλλά και το δημόσιο δεν θα μπορεί να καλύψει μετεκλογικά πελώριες «μαύρες τρύπες» και στοιχειώδεις υποχρεώσεις του.

Το έργο μιας διεξόδου της χώρας από τη σημερινή κρίση και της ανόρθωσης της, μέσα σε αυτές τις συνθήκες, είναι κάτι παραπάνω από τιτάνιο και απαιτεί την αντοχή, τη δύναμη, την υπομονή, την επιμονή, την ενότητα και τους αγώνες του ελληνικού λαού. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ένα αστικό κόμμα που τάζει παροχές, δίνει πελατειακές υποσχέσεις και εξαγγέλλει ρουσφετολογικές εξυπηρετήσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πολύ περισσότερο δεν υποδεικνύει και δεν υπόσχεται ένα εύκολο και ανθόσπαρτο δρόμο διεξόδου από την κρίση. Ο δρόμος της χώρας για μια θετική ανορθωτική διεξόδο είναι ανηφορικός και θα βγει σε πέρας με σκληρή προσπάθεια, υπεύθυνη και σοβαρή δουλειά από όλους, η οποία για να γίνει δυνατή απαιτεί πρώτα απ' όλα πολιτικές που θα έχουν στο κέντρο και τον πυρήνα τους την κοινωνική δικαιοσύνη. Οι κυρίαρχες άγριες νεοφιλελεύθερες επιλογές και ειδικότερα οι επιλογές των μνημονίων τα τελευταία χρόνια συσσώρευσαν γύρω μας κοινωνικά ερείπια και ένα έρημο κοινωνικό τοπίο.

Αυτές οι επιλογές οδήγησαν σε κατάθρευση τους μισθούς και τις συντάξεις. Έφεραν τη διάλυση και την αποσύνθεση στις εργασιακές σχέσεις. Εκτίναξαν σε πρωτοφανή εφιαλτικά ιστορικά ύψη την ανεργία, ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους και τις γυναίκες. Προκάλεσαν τεράστιες ζώνες ανασφάλειας, φτώχειας, απελπισίας και εξαθλίωσης. Οι εκάστοτε ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ έχουν ασελήγει βάνανσα σε βάρος του τόπου και του ελληνικού λαού. Οι ευθύνες του είναι κάτι παραπάνω από εγκληματικές και πρέπει να αποδοθούν στο ακέραιο. Στη χώρα αυτήν την ώρα βασιλεύουν το κοινωνικό και εργασιακό χάος.

Κυριαρχεί ένας νέος κοινωνικός και εργασιακός μεσαίωνας. Η χώρα εφόσον συνεχιστούν οι μνημονιακές συνταγές οδεύει ολοταχώς σε μισθούς Βουλγαρίας με τιμές Γερμανίας, ενώ οι κοινωνικές υπηρεσίες και οι εργασιακές σχέσεις θα προσομοιάζουν με τριτοκοσμικές χώρες.

Μια κυβέρνηση της Αριστεράς που θα ενώσει τον ελληνικό λαό σε μια μεγάλη προοδευτική αναγεννητική προσπάθεια είναι η μόνη που μπορεί αυτήν την ώρα να ανακόψει τον εργασιακό και κοινωνικό κατήφορο και να θέσει τις βάσεις για την εργασιακή και κοινωνική ανόρθωση της χώρας, στο πλαίσιο μιας νέας προοδευτικής πορείας με στρατηγικό σοσιαλιστικό ορίζοντα. Στρατηγικός στόχος μας είναι η εξάλειψη της ανεργίας και η πλήρης απασχόληση για όλους και όλες. Στρατηγικός στόχος μας είναι η πλήρης, σταθερή, ασφαλισμένη, ποιοτική και ανθρώπινα αμειβόμενη εργασία, στην προοπτική της κατάργησης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Στρατηγική μας είναι ένα δημόσιο, καθολικό, αναβαθμισμένο, αναδιανεμητικό και καθολικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που θα παρέχει ανθρώπινες συντάξεις και ανθρώπινες υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης. Στρατηγική μας επιδίωξη είναι η πλήρης εξάλειψη της φτώχειας και της ανέχειας και η κοινωνική δικαιοσύνη και η ανάπτυξη ενός καθολικού δημόσιου συστήματος δωρεάν και υψηλού επιπέδου κοινωνικών υπηρεσιών για όλους και όλες και πρώτα απ' όλα στους τομείς της υγείας και της παιδείας. Στρατηγική μας επιδίωξη είναι η πολιτιστική άνθηση της χώρας με την ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τη στήριξη της σύγχρονης πολιτιστικής δημιουργίας. Στο πλαίσιο αυτών των θεμελιωδών στρατηγικών επιδιώξεων μας μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα άμεσων μέτρων σε όλους αυτούς τους τομείς. Τα άμεσα αυτά μέτρα που προτείνουμε παρακάτω χωρίς να συνιστούν πλήρες άμεσο πρόγραμμα, του οποίου η επεξεργασία συνεχίζεται, δίνουν μια πρώτη εικόνα των άμεσων παρεμβάσεων και της κατεύθυνσης της κυβέρνησης της Αριστεράς. Μια κυβέρνηση της Αριστεράς με τη συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ στηριγμένη στην ενότητα του λαού και τους αγώνες του. Στηριγμένη σε μια πλατιά εργατική λαϊκή συμμαχία στις πόλεις και την ύπαιθρο. Στηριγμένη, επίσης, στην υποστήριξη και αλληλεγγύη των αριστερών δυνάμεων, των εργαζόμενων και των λαών της Ευρώπης θα προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα άμεσων μέτρων στο πλαίσιο των στρατηγικών της επιδιώξεων.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα
Πυρήνα της κοινωνικά βάρβαρης, μνημονιακής επιχείρησης αναδιανομής του πλούτου υπέρ των δυνάμεων του κεφαλαίου αποτελεί η πλήρης απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων και η κατεδάφιση των μισθών, προκειμένου οι εργαζόμενοι να οδηγηθούν στα όρια της απόλυτης εξαθλίωσης και να εκτιναχθεί η κερδοφορία των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων και των πολυεθνικών εταιρικών ομίλων.
Οι καταστροφικές για τον τόπο, κυβερνήσεις των Γ. Παπανδρέου και των συνεταιρών ΠΑΣΟΚ – ΝΔ, έχουν οδηγήσει στον «καιάδα» της ανεργίας 1,5 εκατομμύριο συμπατριώτες μας. Περισσότεροι από 1 στους 2 νέους και νέες δεν έχουν δουλειά, εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι δουλεύουν απλήρωτοι, περίπου ο ένας στους δύο εργαζόμενους εργάζεται με σχέση εκ περιτροπής ή μερικής απασχόλησης και ο ένας στους τρεις εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος!
Τα ποσοστά ανεργίας (21,7%), που ανακοίνωσε η ΕΛΣΤΑΤ για τον Φεβρουάριο του 2012 έχουν σπάσει στη χώρα μας όλα τα ιστορικά ρεκόρ. Το 53,8% στους νέους μέχρι 24 χρονών είναι άνεργοι και συντηρούνται από τους γονείς τους, ενώ οι μακροχρόνια άνεργοι αποτελούν πλέον το 54,6% του συνόλου των ανέργων. Η πραγματική όμως ανεργία είναι πολύ μεγαλύτερη αυτής που ανακοινώνει η ΕΛΣΤΑΤ. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ θα κινηθεί μέσα στο 2012 πάνω από το 26% (1.500.000 άνεργους) με κύρια θύματα τους νέους και τις γυναίκες.

Τα βασικά «εργαλεία» του σφαγιασμού των εργασιακών δικαιωμάτων και μισθών είναι τα εξής:

- Α) Η επέκταση και η γενίκευση της εφαρμογής των ελαστικών μορφών εργασίας.
- Β) Η ουσιαστική κατάργηση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συλλογικών συμβάσεων Εργασίας και η αντικατάστασή τους από τις επιχειρησιακές που συνάπτονται συνήθως με απλές ενώσεις προσώπων ή κυρίως από τις ατομικές συμβάσεις εργασίας. Η ουσιαστική αποδιοργάνωση και εξουδετέρωση του ΟΜΕΔ. Η δραστητική μείωση των μισθών στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα της οικονομίας, που κυμαίνεται από 25% έως 40%.
- Γ) Οι εύκολες και άμφοιθνες απολύσεις.
- Δ) Η Εργασιακή εφεδρεία-προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και οι απολύσεις στο δημόσιο.
- Αποκορύφωση της βάρβαρης επίθεσης ενάντια στον κόσμο της εργασίας αποτέλεσε η πραξικοπηματική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ – ΝΔ με αριθμό 6/ 28-2-2012, με την οποία ολοκληρώθηκε το μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό έγκλημα καταστροφής του κατώτερου εγγυημένου μισθού (μείωση 22% και 32% για τους νέους μέχρι 25 ετών), των επιδομάτων ανεργίας και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας οδηγώντας τους εργαζόμενους μέσω ατομικών συμβάσεων εργασίας σε εξαθλίωση, τους νέους εργαζόμενους σε καθεστώς σύγχρονης δουλείας και τους άνεργους σε ηθική, κοινωνική και οικονομική εξόντωση.
- Ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι για την ίδια την επιβίωση των εργαζομένων είναι απαραίτητο εκτός από την ανατροπή των μνημονιακών (απο)ρυθμίσεων να υλοποιηθεί μια εναλλακτική πολιτική επαναρύθμισης και αναβάθμισης των εργασιακών σχέσεων με πυρήνα της την ενίσχυση της πλήρους, σταθερής ασφαλισμένης, ποιοτικής και αξιοπρεπώς αμειβόμενης εργασίας.

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ

1. Άμεση ανακοπή της μείωσης των μισθών, η οποία προβλέπεται με το 2ο Μνημόνιο.
2. Άμεση κατάργηση της πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία μειώθηκε στη βάση του 2ου Μνημονίου ο κατώτατος μισθός κατά 22% για τους παλαιότερους και κατά 32% για τους νεότερους, κάτω των 25 ετών, εργαζόμενους. Ο κατώτατος μισθός, έτσι, θα επανέλθει άμεσα στα 751 ευρώ μικτά το μήνα και μαζί με αυτόν θα επανέλθουν στην προτέρα θέση τους τα αντίστοιχα επιδόματα.
3. Σταδιακή αποκατάσταση μισθών στα προ του μνημονίου επίπεδα, η οποία θα γίνει δυνατή με την ανακοπή του υφεσιακού κατήφορου της χώρας και τη διασφάλιση μιας νέας πορείας αναζωογόνησης της οικονομίας και ανάπτυξης.
4. Άμεση επάνοδος του επιδόματος ανεργίας στα επίπεδα των 461 ευρώ, στα οποία βρισκόταν πριν την πρόσφατη μείωση του με το 2ο Μνημόνιο. Παράλληλα άμεση χρονική επιμήκυνση της χορήγησης του επιδόματος ανεργίας με ρυθμό, τρόπο και έκταση που θα αποφασίσει η κυβέρνηση της Αριστεράς ανάλογα με τις συνθήκες και τις δυνατότητες. Κεντρική προσπάθεια της κυβέρνησης της Αριστεράς θα είναι η ταχεία μείωση της ανεργίας μέσα από μια πολιτική προοδευτικής ανασυγκρότησης της οικονομίας και με στόχο την πλήρη σταθερή και ποιοτική απασχόληση.
5. Το επίδομα ανεργίας με το ίδιο ύψος και για το ίδιο χρονικό διάστημα θα θεσπιστεί και θα χορηγείται εφεξής και στους αυτοαπασχολούμενους που εξαιτίας της κρίσης διακόπτουν αναγκαστικά την επαγγελματική τους δραστηριότητα, χωρίς να μπορούν να βρουν άλλη απασχόληση.
6. Άμεση αποκατάσταση των Συλλογικών Συμβάσεων, από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση μέχρι τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις. Άμεση επαναφορά της μετενέργειας και της υποχρεωτικής επεκτασιμότητας των συλλογικών και κλαδικών συμβάσεων.
7. Άμεση επαναφορά των ορίων και διατάξεων που ίσχυαν πριν την εφαρμογή των μνημονίων για τις ομαδικές απολύσεις και τις αποζημιώσεις των απολυμένων. Εξομείωση της αποζημίωσης για καταγγελία της σύμβασης εργασίας των εργατών με αυτήν των υπαλλήλων.
8. Κατάργηση της εργασιακής εφεδρείας – προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας στο δημόσιο τομέα. Σταμάτημα των απολύσεων στο Δημόσιο.
9. Κατάργηση της ενοκίασης των εργαζομένων.

10. Διαμόρφωση σειράς ασφαλιστικών δικλείδων ενάντια σε όλες τις μορφές ελαστικής απασχόλησης.

11. Θέσπιση αυτεπάγγελτης εισαγγελικής δίωξης και ποινής φυλάκισης για τους υπεύθυνους των επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν παράνομη – «μαύρη» εργασία και έχουν ανασφάλιστους εργαζόμενους. Νέες αυστηρές κυρώσεις για τους εργοδότες που παραβιάζουν συλλογικές συμβάσεις, ωράρια και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

12. Άμεση ανασυγκρότηση, αναβάθμιση και αποτελεσματική ενεργοποίηση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας με στόχο να περιοριστούν δραστικά οι παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

13. Άμεση επανασύσταση και αναβάθμιση των Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εργατικής Εστίας.

14. **Κατάργηση του ειδικού τέλους ακινήτων** (χαράτσι) με άμεση προτεραιότητα την κατάργηση του για τα μικρομεσαία εισοδήματα και ακίνητες περιουσίες και πρώτα απ' όλα για τους άνεργους, τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους και όσους διαβιούν στα όρια της φτώχειας.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

A. Τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα

Βασικό εργαλείο της μνημονιακής, νεοφιλελεύθερης επίθεσης σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού αποτελεί η επιχείρηση ισοπέδωσης του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, με όχημα το μνημόνιο 1 και το μνημόνιο 2.

Η συγχυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – ΝΔ με τους εφαρμοστικούς νόμους του νέου μνημονίου μείωσε δραστικά τις κύριες και επικουρικές συντάξεις, ενοποίησε τα επικουρικά ταμεία για να αρπάξει τα αποθεματικά αυτών που είναι πλεονασματικά και άλλαξε το χαρακτήρα της επικουρικής ασφάλισης από δημόσιο σε ιδιωτικό με τη θέσπιση του ατομικού λογαριασμού για κάθε ασφαλισμένο, στα πρότυπα της Χιλής του Πινοσέτ, με τελικό στόχο την πλήρη κατάργηση της επικουρικής σύνταξης. Επιπλέον, η μνημονιακή συγκυβέρνηση «ακρωτηρίασε» την περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων, μέσω του ληστρικού «κουρέματος» των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης στα πλαίσια του PSI+, που στοίχισε στα Ταμεία, περίπου, 13 δις ευρώ.

Των εφαρμοστικών νόμων του νέου μνημονίου προηγήθηκε ο νόμος 3863/2010 (και οι νόμοι βέβαια 3865/2010, 3996/2011, 4002/2011) με τον οποίο θεσμοθετήθηκε η μετάλλαξη του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας μας από δημόσιο-αναδιανεμητικό σε ιδιωτικό-κεφαλαιοποιητικό. Με τις διατάξεις του νόμου αυτού μειώθηκαν δραστικά οι συντάξεις και άλλαξε η δομή και ο χαρακτήρας της δημοσίας κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας με την εισαγωγή σ' αυτή του συστήματος των τριών πυλώνων (βασική σύνταξη, αναλογική, επαγγελματική - ιδιωτική) και κατά συνέπεια η μετάλλαξη της κοινωνικής ασφάλισης σε ατομική-ιδιωτική. Επί της ουσίας, το κράτος αποσύρεται σχεδόν ολοκληρωτικά από τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, περιοριζόμενο σε μια παροχή-«φιλοδώρημα» (βασική σύνταξη, ύψους 360 ευρώ).

Οι συντάξεις μειώθηκαν δραματικά : α) μέσω της μείωσης των ετήσιων ποσοστών αναπλήρωσης, από 2% το χρόνο σε 0,8% - 1,5% (ανάλογα με τα έτη ασφάλισης). β) Με τη συνεκτίμηση για τον προσδιορισμό του συντάξιμου μισθού των αμοιβών όλου του εργασίου βίου αντί των ισχυόντων μέχρι τότε πέντε καλύτερων ετών των 10 τελευταίων του εργασίου βίου. γ) Με την επιβολή ψευδεπίγραφης εισφοράς αλληλεγγύης, τύπου ΛΑΦΚΑ δ) Με το εξαστές (μέχρι στιγμής) πάγωμα των συντάξεων και την περικοπή από τους συνταξιούχους των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και του επιδόματος αδείας. ε) Με τη δραστική περικοπή, τουλάχιστον κατά 25%, των κύριων και επικουρικών συντάξεων την τελευταία διετία στ) Με την αναπροσαρμογή των κύριων συντάξεων με βάση αναλογιστικές μελέτες, που θα γίνονται ανά διετία και οι οποίες, λόγω της «ληστείας» των αποθεματικών των Ταμείων, είναι μαθηματικά βέβαιο ότι θα υποδεικνύουν νέες μειώσεις. Επίσης, αυξήθηκαν –κατά τρόπο βάνανσο- τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ακόμα και πάνω από 15 χρόνια!

Οι αλλεπάλληλες και βίαιες περικοπές των παροχών δεν ωφέλησαν ούτε για λίγους μήνες το ασφαλιστικό μας σύστημα, επειδή απαξιώνουν την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δημόσια ασφάλιση, ενισχύουν την ύφεση καθώς και την εισφοροδιαφυγή. Η πολιτική λιτότητας επιφέρει περισσότερη λιτότητα και καθόλου “νοικοκύρεμα”. Ο «μονόδρομος» του Μνημονίου είναι αδιέξοδος για τους ασφαλισμένους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ διεκδικεί ένα οικονομικά βιώσιμο αναβαθμισμένο και κοινωνικά αποτελεσματικό, δημόσιο, αναδιανεμητικό και καθολικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Στόχος μας είναι η αξιοπρεπής σύνταξη για τα γηρατεία και η περίθαλψη για όλους τους πολίτες, ώστε να μη μένει κανείς αβοήθητος στις δύσκολες στιγμές, ανεξάρτητα από τα εισοδήματα του.

-Τα υπαρκτά προβλήματα

Τα υπαρκτά προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης είναι η διαχρονική λεηλασία των αποθεματικών της, που το κράτος τα χρησιμοποιούσε για σκοπούς άλλους από την κοινωνική ασφάλιση-με την κατάσταση να έχει φτάσει στο απροχώρητο τα τελευταία 2 χρόνια- η μεγάλη εισφοροδιαφυγή, η μαύρη ανασφάλιστη εργασία (1 στους 3 εργαζόμενους), η ελλειψής κρατική χρηματοδότησή της, τα χρέη του κράτους και των ιδιωτών προς τα αυτή, η λεηλασία των κλάδων υγείας από φαρμακευτικές εταιρείες και ιδιωτικά νοσοκομεία. Η δραματική αύξηση της ανεργίας και των ελαστικών μορφών απασχόλησης, η κλιμακούμενη ύφεση, οι προκλητικές εισφοροαπαλλαγές των εργοδοτών και οι μειώσεις μισθών μειώνουν δραστικά τα έσοδά της και απειλούν τα οικονομικά των Ταμείων με άμεση κατάρρευση.

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ

1- «Φρένο» στις μειώσεις των συντάξεων, κύριων και επικουρικών και σταδιακή αποκατάστασή τους, ξεκινώντας από τις πρόσφατες μειώσεις του δεύτερου μνημονίου, με προτεραιότητα στους χαμηλοσυνταξιούχους.

2- Κατάργηση της τελευταίας, απαράδεκτης ρύθμισης του κανονισμού βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και επανεξέτασή του με γνώμονα το να μην θιγούν θεμελιωμένα δικαιώματα.

3- Ανασυγκρότηση και αναβάθμιση των μηχανισμών πρόληψης της εισφοροδιαφυγής, περιφρούρηση και είσπραξη των θεσμοθετημένων πόρων της κοινωνικής ασφάλισης με χτύπημα της ανασφάλιστης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής, της εισφοροαπαλλαγής και των χαρακτηριστικών ρυθμίσεων και απόδοση των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας στα Ταμεία. Ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών (ΣΕΠΕ και υπηρεσίες Ταμείων). Στόχος η εισφοροδιαφυγή να μειωθεί από το σημερινό 30% - 35% στα επίπεδα εισφοροδιαφυγής των ευρωπαϊκών χωρών (1-3%) με την τήρηση συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος μείωσής της.

4- Θεσμοθέτηση νέων πόρων - συμπληρωματικών στην τριμερή χρηματοδότηση- για το ασφαλιστικό σύστημα, οι οποίοι δεν θα επιβαρύνουν τα μικρομεσαία εισοδήματα. Αποκατάσταση των απωλειών των Ταμείων λόγω PSI+.

5- Κατάργηση της τελευταίας, απαράδεκτης αλλαγής του κανονισμού βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων με την οποία εξαιρέθηκαν αθαιρέτα πολλά επαγγέλματα.

6- Αποκατάσταση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών στα προ μνημονίων επίπεδα, ώστε να τονωθούν τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η Υγεία δεν μπορεί να είναι εμπόρευμα. Είναι κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα όλων

A. Τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα

Την ώρα που η κρίση και η ανέχεια ωθεί τον κόσμο μαζικά στο δημόσιο σύστημα υγείας (αύξηση προσέλευσης 30%), αυτό αποδιαιρθώνεται και συρρικνώνεται δραματικά, λόγω των αιματηρών μνημονιακών περικοπών των δημόσιων δαπανών υγείας. Με πετσοκομμένους τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων και ανεξόφλητα τα χρέη των ασφαλιστικών ταμείων είναι ορατός ο κίνδυνος ολοσχερούς κατάρρευσης του δημόσιου συστήματος υγείας σε λίγους μήνες. Ήδη νοσοκομεία κλείνουν ή υπολειπονται. Τα διαθέσιμα κρεβάτια περιορίζονται. Οι τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, υλικά, εξοπλισμό και η υπερεντατικοποίηση της εργασίας των υγειονομικών διαμορφώνουν συνθήκες επισφαλούς λειτουργίας των νοσοκομείων και της περίθαλψης των ασθενών.

Η συγχώνευση των κλάδων υγείας των ασφαλιστικών ταμείων και η σύσταση του ΕΟΠΥΥ παρουσιάστηκε ως αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και δημιουργία ολοκληρωμένου δικτύου Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Στην πραγματικότητα διαλύονται ακόμη και αυτές οι ανεπαρκείς δομές του ΙΚΑ. 9,5 εκατομμύρια ασφαλισμένοι «στριμώχνονται» σ' ένα

σύστημα με λιγότερους γιατρούς, με μειωμένες παροχές, μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση των ασθενών και ένα ελλειμματικό προϋπολογισμό. Ο ΕΟΠΥΥ οδηγείται άμεσα σε χρεοκοπία και αδυναμία κάλυψης των αναγκών των ασφαλισμένων.

Με πρόσχημα την πάταξη της διαφθοράς και της σπατάλης στο χώρο του φαρμάκου, μετακυλούν το κόστος της φαρμακευτικής δαπάνης στους ασθενείς. Εκατοντάδες φάρμακα εξαίρονται από τις λίστες συνταγογράφησης, την ίδια στιγμή που κερδοσκοπικά συμφέροντα στο χώρο του φαρμάκου οργιάζουν δημιουργώντας επικίνδυνες ελλείψεις σε απαραίτητα φάρμακα.

Β. Ποιο είναι το όραμά μας

Ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο διεκδικεί ένα νέο αναβαθμισμένο, καλά στελεχωμένο, δωρεάν και καθολικό σύστημα υγείας, στο οποίο θα έχει πρόσβαση κάθε άνθρωπος που το έχει ανάγκη, ανεξάρτητα από την οικονομική και κοινωνική του κατάσταση ή την εθνικότητά του. Η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας με έμφαση στη πρόληψη, τη μετανοσοκομειακή φροντίδα, κοντά στο τόπο κατοικίας και εργασίας αποτελούν προτεραιότητά μας. Προϋπόθεση για την υλοποίηση αυτού του στόχου αποτελεί η επαρκής χρηματοδότηση της υγείας από τον κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος πρέπει να αποτελεί τη βασική πηγή χρηματοδότησης του συστήματος, και η ορθολογική και διαφανής διαχείριση.

Γ. Άμεσα μέτρα παρέμβασης

1- Ακύρωση της μνημονιακής πρόβλεψης για περαιτέρω μείωση των δημόσιων δαπανών υγείας και ταυτόχρονη πάταξη της διαφθοράς.

2-Μέτρα για την οικονομική στήριξη του ΕΟΠΥΥ προκειμένου να υπάρχει η αναγκαία ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Άμεση ενίσχυση και ανάπτυξη της λειτουργίας των εργαστηριακών υποδομών του ΙΚΑ – ΕΟΠΥΥ, ώστε να σταματήσει η μεγάλη αιμορραγία πόρων προς τα μεγάλα διαγνωστικά κέντρα.

3-Εξασφάλιση των απαραίτητων φαρμάκων για τους ασθενείς σε κάθε περίπτωση. Έλεγχος των παράλληλων εξαγωγών.

Δημιουργία εθνικής φαρμακαποθήκης και έναρξη μελέτης για την ανάπτυξη εθνικής φαρμακοβιομηχανίας. Επιτάχυνση της υλοποίησης λειτουργικού, πλήρους και ασφαλούς συστήματος ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, προμηθειών, ιατρικού εξοπλισμού. Στήριξη της εγχώριας παραγωγής φαρμάκων. Κατάργηση του 5ευρω. Δωρεάν πρόσβαση σε ανέργους, άπορους, χαμηλοσυνταξιούχους και ευπαθείς ομάδες σε ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη άμεσα και σταδιακά για όλους.

5-Κάλυψη των αναγκών σε απαραίτητο προσωπικό και εξοπλισμό για τη λειτουργία των δημόσιων νοσοκομείων και ΚΥ.

Κατάργηση του Ν 4052/12 και ακύρωση των αλόγιστων συγχωνεύσεων. Αναστολή εφαρμογής των Κλειστών Ενοποιημένων Νοσηλίων για τα δημόσια νοσοκομεία και περιορισμός στις συμβάσεις με τα ιδιωτικά νοσοκομεία. Αποτροπή της εξελισσόμενης ιδιωτικοποίησης των νοσοκομείων Ντυνάν, Ωνασείου και άλλων.

6- Οικοδόμηση σχέσης εμπιστοσύνης με τους λειτουργούς της υγείας, με αποπληρωμή των δεδουλευμένων στους νοσοκομειακούς και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για σταδιακή εξόφληση δεδουλευμένων και χρεών προς τους συνεργαζόμενους με τα ασφαλιστικά ταμεία. Έλεγχος του χρέους προς τις μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις υγείας σε σχέση και με τις οφειλές τους προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και το δημόσιο.

Κοινωνική Αλληλεγγύη – Φροντίδα

Οι πάνω από 1 εκατομμύριο άνεργοι, οι χιλιάδες άστεγοι, τα υψηλά ποσοστά φτώχειας που συνεχώς αυξάνονται (περίπου 30% του πληθυσμού κάτω από τα όρια), η ανάγκη συσσιτίων που πολλαπλασιάζεται σε όλη τη χώρα, η αύξηση της τοξικοεξάρτησης και των νέων κρουσμάτων HIV λοίμωξης, η έκρηξη των ψυχικών νοσημάτων και των αυτοκτονιών, συνιστούν μια πραγματικότητα κοινωνικής γενοκτονίας που οδηγεί σιγά-σιγά στην εξόντωση τα πιο αδύναμα και ευάλωτα στρώματα αυτής της κοινωνίας, αποκτώντας πλέον χαρακτηριστικά ανθρωπιστικής κρίσης. Σε μια περίοδο όπου οι πολίτες και ιδιαίτερα οι ευπαθείς ομάδες έχουν ανάγκη όσο ποτέ την ύπαρξη ενός διευρυνμένου κράτους πρόνοιας βρίσκονται αντιμέτωποι με την ραγδαία συρρίκνωση και κατάρρευσή του. Οι συγχωνεύσεις προνοιακών δομών, οι δραματικές μειώσεις στη χρηματοδότησή τους που φτάνει έως και 50%, η συνεχιζόμενη υποστελέχωσή τους, η αναγκαστική

παρακράτηση έως και 80% στις συντάξεις των ατόμων που διαβιούν σε μονάδες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, το ξεφόρτωμα της πρόνοιας από το υπουργείο υγείας και η μεταφορά της στο υπουργείο εργασίας, η απαξίωση του προγράμματος «βοήθεια στο σπίτι» κ.λ.π είναι μερικές από τις ρυθμίσεις που νομοθετήθηκαν τον τελευταίο χρόνο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΜΕΣΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ

Μπροστά σε αυτόν το σύγχρονο κοινωνικό Καιάδα και τον διευρυνόμενο κοινωνικό αποκλεισμό ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ απαντά με άμεσες παρεμβάσεις:

1) Καταγραφή του αριθμού των αστέγων και δημιουργία χώρων φιλοξενίας τους σε αναξιοποίητα δημόσια κτίρια με παροχή σίτισης, ρουχισμού και πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

2) Στήριξη (σίτιση, θέρμανση κ.ά) κοινωνικών ομάδων όπως ΑμεΑ, πολύτεκνες ή μονογονεϊκές οικογένειες που διαβιούν με σχεδόν μηδενικό εισόδημα.

3) Χρηματοδότηση, παράταση και επέκταση του προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι» για κάθε πολίτη που το έχει ανάγκη με τις ελάχιστες προϋποθέσεις.

4) Επαρκής στελέχωση όλων των δημόσιων παιδικών σταθμών με στόχο την κάλυψη του συνόλου των αναγκών

5) Σταδιακή αποκατάσταση των δικαιωμάτων των πολυτεκνικών οικογενειών και εξομοίωση με αυτούς των τριτέκνων, σύμφωνα με τη σχετική πρόταση νόμου, που καταθέσαμε στη Βουλή.

Στόχος μας είναι η στήριξη των ευπαθών κοινωνικών ομάδων

(ΑμεΑ, ψυχικά πάσχοντες, ηλικιωμένοι, άποροι, τοξικοεξαρτημένοι κ.ά) με χρηματοδότηση των κοινωνικών δομών και αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών φροντίδας στην προοπτική της ένταξής τους σε ένα ενιαίο σύστημα υγείας και πρόνοιας πραγματικά δημόσιο και δωρεάν.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Η μνημονιακή, νεοφιλελεύθερη πολιτική που ασκήθηκε την τελευταία διετία στο χώρο της Παιδείας και της Έρευνας, ήταν καταστροφική για την Δημόσια Εκπαίδευση όλων των βαθμίδων, πολύ περισσότερο που ήλθε ως συνέχεια των νεοφιλελεύθερων επιλογών των κυβερνήσεων των προηγούμενων χρόνων. Το μνημόνιο, όμως, αποτέλεσε τομή. Περισσότερο από ποτέ άλλοτε αμφισβητήθηκε και υπονομεύτηκε η Παιδεία ως δημόσιο αγαθό και μετατράπηκε σε προνόμιο για λίγους, στην κατεύθυνση του «σχολείου και πανεπιστημίου της αγοράς». Υποβαθμίστηκε η γενική παιδεία. Καταργήθηκαν ακόμα και τα ελάχιστα προγράμματα στήριξης των παιδιών που συναντούν δυσκολίες στο σχολείο. Υποβαθμίστηκε η ειδική αγωγή. Ιδιωτικοποιήθηκαν ή καταργήθηκαν οργανισμοί (ΠΙ, ΟΣΚ, ΟΕΔΒ, ΙΓΜΕ,ΕΚΚΕ) με σημαντικές επιπτώσεις στην παρεχόμενη εκπαίδευση και έρευνα. Η φωτοτυπία αντικατέστησε τα βιβλία. Το 14% των σχολικών μονάδων καταργήθηκε ή συγχωνεύθηκε. Απαξιώθηκαν οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί όλων των βαθμίδων. Μειώθηκε δραματικά το ήδη πενιχρό εισόδημά τους. Εφαρμόστηκε πολιτική αυστηρής λιτότητας και αυταρχισμού στα πανεπιστημιακά και τα τεχνολογικά ιδρύματα. Με το ν.4009/11 επιχειρήθηκε η κατάργηση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αυτοδιοίκησης και η διάλυση κάθε ίχνους δημοκρατίας στα ΑΕΙ, η διάσπαση των πτυχίων και η κατεδάφιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Νέοι επιστήμονες παίρνουν τον δρόμο της μετανάστευσης. Κι ενώ η Δημόσια Παιδεία καταρρέει, με το μνημόνιο 2 αποφασίστηκαν νέα μέτρα ακόμα πιο δυσβάσταχτα. Περικόπτονται και άλλοι οι δαπάνες για την πρόσληψη εκπαιδευτικών, ενώ ουσιαστικά καταργείται η φοιτητική μέριμνα.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται στον αντίποδα της ακραίας αυτής νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Για μας η Παιδεία αποτελεί καθολικό ανθρώπινο δικαίωμα και κοινωνικό αγαθό. Είναι υποχρέωση της πολιτείας να παρέχει Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση ισότιμα σε όλους, με στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Η άρση των ταξικών φραγμών, η απάλειψη των κάθε λογής διακρίσεων και η δωρεάν παροχή δημόσιας παιδείας υψηλού επιπέδου αποτελούν για μας αξιακές στοχεύσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ από καιρό στοχεύει σε μια συνολική, ριζική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση με άξονες: την ανασυγκρότηση όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, τη θέσπιση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και 12χρονης υποχρεωτικής εκπ/σης, την αναβάθμιση του Λυκείου ως ενιαίας αυτόνομης μορφωτικής βαθμίδας, τη στήριξη της τεχνικής – επαγγελματικής εκπαίδευσης, την κατάργηση των γενικών εξετάσεων και τη μετάβαση προς την ελεύθερη πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού της

δημοκρατικής, δωρεάν πανεπιστημιακής παιδείας, την κατάργηση όλων των διδάκτρων όπου έχουν επιβληθεί. Την αναβάθμιση των προγραμμάτων σπουδών, τη θωράκιση των πτυχίων και την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων. Την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής αυτοτέλειας και της ελευθερίας στην έρευνα και στη διδασκαλία. Την ενίσχυση της έρευνας και των υποδομών της ως μοχλό ανάπτυξης της χώρας. Επισημαίνοντας ότι η ουσιαστική αναβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου θα καταστήσει περιττή την Ιδιωτική Εκπαίδευση.

ΑΜΕΣΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

1. Κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων για την παιδεία. Να παγώσουν όλες οι καταργήσεις –συγχωνεύσεις. Καμία απόλυση στην εκπαίδευση. Να σταματήσουν όλες οι περαιτέρω μειώσεις των κονδυλίων για την παιδεία και την έρευνα. Καμία απόλυση, κατάργηση της «εργασιακής εφεδρείας» και όλων των ευέλικτων μορφών εργασίας στην εκπαίδευση.

2. Διασφάλιση της χρηματοδότησης για τις πιεστικές ανάγκες της εκπαίδευσης. Αναπροσαρμογή της διάθεσης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ.

3. Εξασφάλιση της λειτουργίας και διοίκησης όλων των τύπων δημόσιας γενικής και τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, καθώς και των ΑΕΙ, το Σεπτέμβριο. Γι' αυτό είναι αναγκαίο να επιλυθούν όλα τα βασικά ζητήματα λειτουργίας τους (σχολικά βιβλία, συγγράμματα, λειτουργικές δαπάνες, επαναλειτουργία σχολικών και πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών). 25 μαθητές ανά τμήμα για την Β'βάθμια και προοπτικά 20 μαθητές για την Α'βάθμια. Προσπάθεια για κάλυψη όλων των αναγκών σε διδακτικό και διοικητικό προσωπικό καθώς και διασφάλιση της βιωσιμότητας των ερευνητικών κέντρων.

4. Ιδιαίτερο μέλημά μας είναι η άμβλυνση των εκπαιδευτικών και κοινωνικών ανισοτήτων. Πρόγραμμα στήριξης των παιδιών με μαθησιακές και άλλες δυσκολίες καθώς και των σχολείων που λειτουργούν στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της χώρας.

Επαναφορά της ενισχυτικής διδασκαλίας. Δομές αλληλεγγύης και αντιμετώπισης της φτώχειας σε σχολεία και στα ΑΕΙ.

Ανασυγκρότηση μαθητικής και φοιτητικής μέριμνας – σίτισης – στέγασης. Δωρεάν προληπτικός υγειονομικός έλεγχος των παιδιών που δεν έχουν υγειονομική περίθαλψη. Αξιοποίηση όλων των ανενεργών κονδυλίων του Υπ Παιδείας για την αντιμετώπιση του υποσιτισμού των νέων, δημιουργία κοινωνικών κυλικείων είτε αυτοδιαχειριζόμενων κατά το παράδειγμα του ΑΠΘ, οργάνωση σχολικών συσσιτίων σε περιοχές με μεγάλα προβλήματα λόγω κρίσης. Είναι χρέος μας να αποκαταστήσουμε την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών και να συντονίσουμε, μέσα από ένα πραγματικό διάλογο όλους τους εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς φορείς, τους μαθητές, φοιτητές και γονείς για την αναγέννηση της Παιδείας του τόπου μας, του βασικότερου επενδυτικού κεφαλαίου που διαθέτουμε.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Το νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης της χώρας που επιτάχθηκε με τις τελευταίες μνημονιακές πολιτικές οδήγησε στην πλήρη εμπορευματοποίηση ΚΑΙ τον πολιτισμό, καταργώντας το αξιακό του φορτίο απαξιώνοντας τόσο την πολιτιστική μας κληρονομιά καθώς και το παραγόμενο πολιτιστικό προϊόν όσο και τους σύγχρονους δημιουργούς, που αντιμετωπίζουν υψηλότετη ανεργία. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, ο ρόλος του κράτους στο σχεδιασμό και την υλοποίηση μιας πολιτικής για τον πολιτισμό που θα τον ενισχύει ως κοινωνικό αγαθό είναι αναντικατάστατος.

Ως ΣΥΡΙΖΑ πιστεύουμε ότι ο πολιτισμός πέρα από το να είναι κοινωνικό αγαθό μπορεί να αποτελέσει και στρατηγικό άξονα ανάπτυξης της χώρας, με τρόπο που δεν θα ακυρώνει τον κοινωνικό του χαρακτήρα και δεν θα ενισχύει την εμπορευματοποίηση – τυποποίηση της πολιτιστικής παραγωγής.

Άμεσες παρεμβάσεις

1. Άμεση κατάργηση όλων των καταστρεπτικών για το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον μνημονιακών νόμων, που αφορούν επενδυτικές δραστηριότητες με τη διαδικασία του fast track.

2. Ενίσχυση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας σε πόρους και προσωπικό και καταβολή των δεδουλευμένων, ώστε να λειτουργήσουν κανονικά οι αρχαιολογικοί χώροι, τα μουσεία και τα νεότερα μνημεία που έχουν εγκαταλειφθεί.

3. Παροχή μειωμένων ή δωρεάν εισιτηρίων για θέατρα, κινηματογράφους, συναυλίες κ.λ.π. στα χαμηλότερα οικονομικά στρώματα και στους άνεργους

4. Άμεση ενεργοποίηση των κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών για τη διασφάλιση από την εργοδοτική αυθαιρεσία των ασφαλιστικών

και εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στο χώρο του πολιτισμού.

Εκτός από τις πιο πάνω άμεσες παρεμβάσεις η κυβέρνηση της Αριστεράς θα προωθή και τα πιο κάτω μέτρα:

- Επαρκής και αξιοκρατική χρηματοδότηση με διαφανείς διαδικασίες όλων των φορέων του σύγχρονου πολιτισμού με κριτήριο την ποιότητα, την ανάδειξη νέων δημιουργών και την επαφή με τις τοπικές κοινωνίες. Διαφανείς και δημοκρατικές διαδικασίες και δημοσίευσή τους στο διαδίκτυο.

- Ενίσχυση της καλλιτεχνικής, μουσικής και θεατρικής αγωγής σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης με επαρκές και εξειδικευμένο προσωπικό και με την εξασφάλιση των απαραίτητων μέσων.

Αναβάθμιση του θεσμικού πλαισίου που αφορά την καλλιτεχνική εκπαίδευση. Ίδρυση Ακαδημίας Θεάτρου, Κινηματογράφου και Μουσικής Ακαδημίας.

- Πλήρης αναδιοργάνωση μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες του θεσμικού πλαισίου για τον κινηματογράφο και του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου (ΕΚΚ) ώστε να στηρίζει και να προωθεί τους έλληνες δημιουργούς. Καταβολή του 1,5% του τζίρου των τηλεοπτικών καναλιών στο ΕΚΚ, όπως ορίζει ο νόμος.

- Ασφαλιστικά δικαιώματα και εργασιακές ρυθμίσεις για όλους τους εργαζομένους του πολιτισμού, ώστε να μην είναι θύματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας. Επίλυση του συνταξιοδοτικού προβλήματος των καλλιτεχνών. Τιμητικές συντάξεις για δημιουργούς που έχουν προσφέρει στη χώρα

- Αναβάθμιση του ρόλου του ΕΣΡ ώστε να διασφαλίζει την αντικειμενικότητα και την ποιότητα των εκπομπών της κρατικής και ιδιωτικής τηλεόρασης. Εφαρμογή της νομοθεσίας που προβλέπει καταβολή τέλους για τη χρήση συχνοτήτων τηλεόρασης από τα ιδιωτικά κανάλια. Ποιοτική αναβάθμιση και δημοκρατική λειτουργία της δημόσιας τηλεόρασης και ραδιοφωνίας.

Η Σοφία Σακοράφα για τον Εκδημοκρατισμό του πολιτικού συστήματος, την δημόσια διοίκηση και την ασφάλεια

Στην παρουσίαση του επικαιροποιημένου εκλογικού πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Αθηναΐδα, την Παρασκευή 1 Ιούνη 2012 Η οικονομική κρίση Ευρωζώνης μετατρέπεται σε κρίση της δημοκρατίας. Ο εξοστρακισμός της πολιτικής από τη αγορά μεταφράζεται στο γεγονός ότι το δημοκρατικό πολιτικό σύστημα παύει να ικανοποιεί τις κοινωνικές ανάγκες των πολιτών.

Κυρίως μεταφράζεται στο γεγονός της συνολικής αναντιστοιχίας κράτους και κοινωνίας. Στην Ελλάδα η πραγματικότητα αυτή έρχεται να επιβαρύνει ένα ήδη ξεπερασμένο πολιτικό σύστημα με συστατικές παθογένειες. Οι εκτεταμένες δυσλειτουργίες της δημόσιας διοίκησης, ο κομματικός έλεγχος του κράτους που εν πολλοίς ακύρωνε ακόμη και τον πολιτικό ρόλο του κοινοβουλίου μετατρέποντάς τον σε επικυρωτικό, η αποικιοποίηση σοβάρων κρατικών δομών από την κομματική νομενκλατούρα, η πολυσυζητημένη διαφθορά, πολυσυζητημένη όμως για τη βάση της πυραμίδας και όχι για την κρίσιμη αμαρτωλή κορυφή, ήταν τα γιγγενή μας χαρακτηριστικά, βαθμιαία και σταδιακά από τη μεταπολίτευση.

Σε αυτή την ακριβή περιγραφή, εάν προσθέσει κανείς το επίπεδο διακυβέρνησης των δύο τελευταίων χρόνων, το οποίο χαρακτηρίζεται από συνταγματική εκτροπή, από πλήρη απαξίωση του κοινοβουλίου, από την απώλεια της εθνικής μας κυριαρχίας, από τη διάλυση της υγείας, της παιδείας και των ασφαλιστικών

ταμείων και κυρίως από την σε απόλυτο βαθμό αναντιστοιχία ανάμεσα στη βούληση του λαού μας και τις κρισιμότητες κυβερνητικές επιλογές, οδηγούμαστε σε ένα αδιάσειστο συμπέρασμα : Το βάθος, η ποιότητα και η ένταση της κρίσης καθιστούν απαραίτητο τον επανακαθορισμό της σχέσης της κοινωνίας με το κράτος. Στη βάση του εκδημοκρατισμού και της διαφάνειας του πολιτικού συστήματος, της αναζωογόνησης και της αποτελεσματικότητας του δημόσιου τομέα, για τη δημιουργία ενός σύγχρονου θεσμικού οικοδομήματος.

Στο πλαίσιο αυτό θα αναπτύξω κάποιους βασικούς στρατηγικούς άξονες, οι οποίοι θα συνοδεύονται από τις πρώτες τακτικές κινήσεις της κυβέρνησής μας, της κυβέρνησης της αριστεράς. Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου, μια πολύ σύντομη παρένθεση. Βρίσκομαι στο πάνελ αυτό με πολύ άξια, έμπειρα και ικανά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά με τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής ομάδας, Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος έχει δώσει ήδη τις πρώτες έμπρακτες εγγυήσεις στο λαό μας, για το ύψος, την ποιότητα και τον προσανατολισμό της διακυβέρνησής μας, θέλω όμως να τονίσω :

Ο ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ διαθέτει ένα επιστημονικό, πολιτικό, τεχνοκρατικό αλλά και κινηματικό δυναμικό το οποίο είναι έτοιμο να αναλάβει τη διακυβέρνηση της πατρίδας μας.

Εάν σε αυτό το εξαιρετικό υλικό προσθέσει κανείς πρώτον το στρατηγικό μας στόχο που είναι ο ριζικός κοινωνικός, πολιτικός και οικονομικός μετασχηματισμός δεύτερον τον τρόπο που θέλουμε να πραγματοποιήσουμε το άλμα αυτό, και ο τρόπος είναι η δημοκρατική διαβούλευση, η κάθετη εκπροσώπηση των κοινωνικών ομάδων,

Τότε έχουμε μπροστά μας ένα μοντέλο λαϊκής διακυβέρνησης με την εξής έννοια :

-Λαϊκής γιατί ο έλεγχος δεν θα είναι μόνον θεσμικός, αλλά αμεσοδημοκρατικός, από τα ζωντανά κίνημα το οποίο θα ελέγχει, θα διαμορφώνει προτάσεις για τους κρίσιμους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας και του δηmosίου συμφέροντος και στο οποίο θα λογοδοτούμε

-Διακυβέρνησης γιατί για να φτάσει κανείς στο στρατηγικό του στόχο απαιτείται πολιτική βούληση, άξιο στελεχιακό δυναμικό που θα υπηρετεί συνεργατικά και διάφανα και επίμονα τους τακτικούς άξονες.

Ξεκινώ με δύο μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έχουν ως στρατηγικό στόχο τον πλήρη επαναπροσδιορισμό του πολιτικού συστήματος σε επίπεδο κεντρικής και τοπικής διακυβέρνησης.

1.Εκδημοκρατισμός και διαφάνεια στη δομή και λειτουργία του πολιτικού συστήματος

•Αποκατάσταση αντιπροσωπευτικότητας του Κοινοβουλίου:

- Θεσμοθέτηση της απλής αναλογικής με στόχο τη συνταγματική της κατοχύρωση.

- Αναδιάρθρωση των εκλογικών περιφερειών - ανακατανομή των βουλευτικών εδρών, με στόχο την αντιπροσωπευτική, ισότιμη και δημοκρατική εκπροσώπηση των πολιτών.

•Πλήρης αναμόρφωση του Συνταγματικού Πλαισίου Λογοδοσίας και Ποινικής Ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης (Κατάργηση του καθεστώτος του νόμου περί ευθύνης υπουργών και ιδιαίτερα των διατάξεων που παραβιάζουν την ισονομία και την ισοπολιτεία, καθιερώνοντας ειδικά προνόμια και σύντμηση χρόνου παραγραφής ποινικών αδικημάτων των μελών της Κυβέρνησης.

Καθιέρωση θεσμικού πλαισίου που θα βάλει τέρμα στην ατιμωρησία των ποινικών αδικημάτων του πολιτικού προσωπικού)

•Αναμόρφωση της διαδικασίας άρσης της βουλευτικής ασυλίας: η βουλευτική ασυλία δικαιολογείται μόνον για την προστασία των βουλευτών στην κατά συνείδηση άσκηση των καθηκόντων τους και δεν μπορεί να μετατρέπεται σε μηχανισμό υπόθαλψης για ποινικά αδικήματα.

•Ενίσχυση της συνταγματικής κατοχύρωσης και προστασίας των δημοσίων αγαθών και κοινωνικών δικαιωμάτων (παιδεία, υγεία, περιβάλλον, κοινωνική πρόνοια).

•Αποτελεσματική προστασία και κοινωνικά επωφελής αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και ιδιοκτησίας και των φυσικών πόρων-φυσικού και ορυκτού πλούτου.

•Άμεση έναρξη διαβούλευσης για το διαχωρισμό Κράτους και Εκκλησίας.

•Αναμόρφωση του κανονισμού της Βουλής με διεύρυνση των ελεγκτικών αρμοδιοτήτων και δυνατοτήτων των Επιτροπών και των βουλευτών. Δικαίωμα της μειοψηφίας να προκαλεί τη σύσταση εξεταστικών επιτροπών. Ενίσχυση της νομοθετικής

πρωτοβουλίας των βουλευτών και των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Έγκριση από τη Βουλή του πλαισίου και της γενικής κατευθύνσης για την παρουσία εκπροσώπων της κυβέρνησης στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους λοιπούς διεθνείς οργανισμούς και καθιέρωση υποχρεωτικής ενημέρωσης της Βουλής. Κατάργηση του προνομίου της κυβέρνησης να εισάγει νομοσχέδια με τη διαδικασία του κατεπείγοντος χωρίς αυξημένη πλειοψηφία.

•Επαιδύρωση του Γραφείου Παρακολούθησης και Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού με επαρκές προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, με ανεξαρτησία απέναντι στην κυβέρνηση, και υπαγωγή του στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων.

•Ανάθεση σε διακομματικές επιτροπές της Βουλής της εποπτείας νευρολειτουργικής σημασίας υπηρεσιών, όπως η Ελληνική Στατιστική Αρχή, των Υπηρεσιών Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας, της Ε.Υ.Π. κ.α. Πρόσβαση και ενημέρωση του Κοινοβουλίου σε κάθε, εν ευρεία έννοια, δημόσια αρχή και υπηρεσία.

•Τήρηση της διαδικασίας δημοσιοποίησης του «πόθεν έσχες» και κάθε μορφής χρηματικής ή άλλης ενίσχυσης από κάθε πηγή προς υποψηφίους, κόμματα και συνδυασμούς σε οποιαδήποτε διαδικασία ανάδειξης αιρετών αντιπροσώπων σε δημόσιες θέσεις και δημόσια λειτουργήματα.

•Συνολική επανεξέταση και εξορθολογισμός του πλαισίου επιστημονικής, διοικητικής και οικονομικής υποστήριξης του έργου των βουλευτών, ώστε να εξασφαλίζεται η ανεξάρτητη, απρόσκοπτη και αποτελεσματική επιτέλεση των θεσμικού τους ρόλου.

•Κατάργηση της διπλής σύνταξης των βουλευτών με επιλογή ενός ασφαλιστικού φορέα.

2.Εκδημοκρατισμός, διαφάνεια και πραγματική αποκέντρωση της δημόσιας διοίκησης, ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης

•Καθιέρωση της απλής αναλογικής για την εκλογή δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων.

•Εξασφάλιση ελάχιστων εγγυημένων σταθερών εσόδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τη γενική φορολογία με απευθείας και αυτόματη μεταφορά τους στα ταμεία της (:*).

•Οργανωτική ανασυγκρότηση προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της αναπτυξιακής λειτουργίας της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης και της αποτελεσματικής εξυπηρέτησης των αναγκών των τοπικών κοινωνιών.

•Καθιέρωση συμμετοχικών διαδικασιών στην κατάρτιση, υλοποίηση και τον έλεγχο των προϋπολογισμών της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης (συμμετοχικός προϋπολογισμός).

•Καθιέρωση της δυνατότητας να προκαλούνται με λαϊκή πρωτοβουλία δεσμευτικά δημοψηφίσματα σε όλα τα επίπεδα τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης, για υποθέσεις μείζονος τοπικής σημασίας.

Προχωρώ με το κρίσιμο ζήτημα της Ασφάλειας.

Στρατηγικός μας στόχος ο σεβασμός του συνταγματικά προστατευόμενου δικαιώματος στην ασφάλεια κάθε ανθρώπου στην Ελληνική Επικράτεια. Η πρόληψη, η αποτροπή και η δίωξη του εγκλήματος σήμερα απαιτούν υψηλού επιπέδου υπηρεσίες, με σύγχρονη οργάνωση και εξοπλισμό, υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και αξιοκρατική- εξορθολογισμένη κατανομή ρόλων και αρμοδιοτήτων. Απαιτούν ακόμη πλήρη αξιοποίηση των ικανοτήτων, της κατάρτισης και εξειδίκευσης των ανθρώπινων δυναμικών που στελεχώνει τις αρμόδιες υπηρεσίες.

•Επαναπροσανατολισμός της αντεγκληματικής στρατηγικής, αξιοποίηση σύγχρονων μεθόδων πρόληψης και καταστολής της εγκληματικότητας, με σεβασμό στα συνταγματικά δικαιώματα και αποφυγή επικοινωνιακών -αποτελεσματικών επιχειρήσεων εναντίον αδύναμων κοινωνικών ομάδων.

•Εκσυγχρονισμός και εκδημοκρατισμός των Σωμάτων Ασφαλείας, με κατοχύρωση των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας.

•Επιλογή της Ηγεσίας των Σωμάτων Ασφαλείας με σύγχρονες, δημοκρατικές- αξιοκρατικές διαδικασίες, που θα βασίζονται στα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τους και θα εγκρίνονται από αρμόδια διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή, που θα στηρίζει και θα ελέγχει το έργο τους.

•Ενίσχυση της πραγματικής αποστολής της αστυνομίας, που είναι η προστασία του πολίτη.

•Απαγόρευση της οπλοφορίας κατά την αστυνόμευση διαδιδλώσεων και συλλαλητηρίων. **Διάλυση των Μ.Α.Τ-Υ.Μ.Ε.Τ.** και απαγόρευση χρησιμοποίησης άλλων ειδικών δυνάμεων για την

καταστολή λαϊκών κινητοποιήσεων. Ένταξη των ειδικών μονάδων στα αστυνομικά τμήματα, με ταυτόχρονη δημιουργία υπηρεσιών αντιμετώπισης κρίσεων (φυσικές καταστροφές, ακραία εγκληματικότητα και βία). Άμεση απόσυρση απαγορευμένων-επικίνδυνων για τη δημόσια υγεία χημικών και υλικών.

- Αξιοκρατικές διαδικασίες ένταξης- πρόσληψης σε όλους τους κλάδους των Σωμάτων Ασφαλείας. Υποχρεωτικότητα Πανελλαδικών Εξετάσεων/Α.Σ.Ε.Π.

- Διαρκής θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας, σύμφωνα με τις σύγχρονες εκπαιδευτικές μεθόδους και τις υψηλές απαιτήσεις της ασφάλειας και της πολιτικής προστασίας.

- Καθιέρωση αντικειμενικού συστήματος κρίσεων και προαγωγών, χωρίς κομματικά κριτήρια και πελατειακές σχέσεις

- Διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων αστυνόμευσης από την προανακριτική λειτουργία και από την υποβοηθητική προς τη Δικαιοσύνη αρμοδιότητα. Στελέχωση της Δικαστικής Αστυνομίας. Ως προς τη Δημόσια Διοίκηση και τις Σχέσεις Κράτους και Πολίτη- Κοινωνίας Στρατηγικός μας στόχος είναι η δημόσια διοίκηση και το Δημόσιο συνολικά να υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες και το δημόσιο συμφέρον. Ταυτόχρονα η καταπολέμηση της διαφθοράς και ο κοινωνικός έλεγχος αποτελούν κρίσιμες προτεραιότητες.

- Εμπέδωση κλίματος ασφάλειας και προστασίας των εργαζομένων. Καμία απόλυση στο Δημόσιο Τομέα, παρά μόνο σε περιπτώσεις βαρέων πειθαρχικών και ποινικών παραπτώματων, που επισύρουν την ποινή της απόλυσης κατά το Πειθαρχικό Δίκαιο.

- Απομάκρυνση των εστιών διαφθοράς και πολιτικής παρέμβασης στη δημόσια διοίκηση, που υπονομεύουν τις προσπάθειες και τις δυνατότητες της πλειονότητας όσων εργάζονται με αφοσίωση και ευσυνειδησία στον δημόσιο τομέα. (λχ. απομάκρυνση της στρατιάς υψηλόμισθων συμβούλων και των διορισμένων γενικών διευθυντών).

- Καμία χάραξη κρατικής πολιτικής χωρίς την συμμετοχή, τόσο στο σχεδιασμό όσο και στην εκτέλεση, των ενδιαφερομένων-επηρεαζομένων- αρμόδιων φορέων ή συλλογικοτήτων. (λχ. ρυθμίσεις για την αναπηρία χωρίς τους αντίστοιχους φορείς, μεταναστευτική πολιτική χωρίς μεταναστευτικές οργανώσεις, κινήματα στήριξης, την Ύπατη Αρμοστία του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, ασφάλεια χωρίς τους συλλογικούς φορείς των σωμάτων ασφαλείας και των κινημάτων πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών κοκ).

- Διαμόρφωση - αναθεώρηση των οργανογραμμάτων με συλλογικές διαδικασίες σε όλους του κλάδους, φορείς και επίπεδα της Δημόσιας διοίκησης και πιστή τήρησή τους. Έλεγχος όλων των διαδικασιών από εργαζόμενους και πολίτες.

- Κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων που θα προκύψουν από τα νέα οργανόγραμμα, για την εξασφάλιση επαρκούς πολιτιστικής, εκπαιδευτικής, ιατροφαρμακευτικής, νοσηλευτικής-νοσοκομειακής κάλυψης και ακώλυτης συκοινωνιακής πρόσβασης σε κάθε σημείο της Επικράτειας. Καμία πρόσληψη εκτός Α.Σ.Ε.Π.

- Εφαρμογή και εκτέλεση όλων των αποφάσεων της Διοίκησης και της Δικαιοσύνης. Διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου για την κατάργηση δυνατότητας καταχρηστικής συμπεριφοράς της Διοίκησης, προς αποφυγή εφαρμογής της νομοθεσίας και των εκτελεστών αποφάσεων.

- Διαρκής επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού για την εύρυθμη – αποτελεσματική και αξιοκρατική λειτουργία της κρατικής μηχανής καθώς και για την κάλυψη των αναγκών του πολίτη.

- Αναλυτικό «πόθεν έσχες» ιδίως στις υπηρεσίες που διαχειρίζονται χρηματοδοτικά προγράμματα και σχέσεις με το κοινό.

- Δημιουργία ειδικού τμήματος Οικονομικού Ελέγχου για τον έλεγχο και την καταπολέμηση της «παράνομης εργασίας» και της εισφοροδιαφυγής.

- Πλήρης Μηχανοργάνωση και Διασύνδεση των Δημοσίων Υπηρεσιών σε ολόκληρη την Επικράτεια.

Εν όψει της προβλεπόμενης δυνατότητας αναθεώρησης του Συντάγματος, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-ΕΚΜ θα επιδιώξει μια ουσιαστική αναθεωρητική διαδικασία με στόχο την ενίσχυση της συνταγματικής προστασίας:

–Των δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών, της διαφάνειας στις προμήθειες, στα δημόσια έργα και στα ΜΜΕ, του ιστορικού, αρχαιολογικού, οικιστικού και φυσικού περιβάλλοντος και του

δημόσιου πλούτου. Στα δημόσια αγαθά συμπεριλαμβάνονται αυτονόητα και οι συχνότητες εκπομπής ραδιοηλεκτρικών σταθμών. Θέσπιση πλαισίου για την οριστική αδειοδότηση των ραδιοηλεκτρικών σταθμών. Υποχρεωτική καταβολή χρηματικής εισφοράς από ιδιώτες στους οποίους παραχωρείται η χρήση των ραδιοηλεκτρικών συχνοτήτων. Ενίσχυση της συνταγματικής προστασίας του δικαιώματος στην αντικειμενική ενημέρωση και στην ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν. Θεσμοθέτηση αντίστοιχων υποχρεώσεων των φορέων ενημέρωσης.

–Των κοινωνικών δικαιωμάτων, με ιδιαίτερη έμφαση στην εξασφάλιση και προστασία της αξιοπρεπούς διαβίωσης με αξιοπρεπείς αποδοχές. Συνταγματική κατοχύρωση των ευρωπαϊκού και διεθνούς κεκτημένου προστασίας των δικαιωμάτων αυτών. Προστασία της Εργασίας, της πλήρους απασχόλησης, των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ρυθμιστικών κανόνων.

–Της αποκατάστασης του Κοινωνικού Κράτους και την καθολική δωρεάν παροχή όλων των υπηρεσιών του στους πολίτες.

Ειδικότερα, την επαναρτίωση των αποθεματικών του Ασφαλιστικού Συστήματος βάσει ενός συνταγματικά δεσμευτικού σχεδίου.

–Την Συνταγματική θωράκιση της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης και της Διάκρισης των Εξουσιών. Κατάργηση της διαδικασίας διορισμού της Ηγεσίας της Δικαιοσύνης από την Εκτελεστική Εξουσία (άρθρο 90 Συντάγματος).

–Την Συνταγματική πρόβλεψη υποχρεωτικού κοινοβουλευτικού ελέγχου σε κάθε δημόσια δαπάνη, συμπεριλαμβανομένων των λεγόμενων απορρήτων δαπανών και ειδικών λογαριασμών

Κύριοι εκπρόσωποι των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης
Σύντροφοι και συντρόφισσες, Συναγωνιστές και συναγωνίστριες ,

Εάν κάνω μία σύντομη επιτομή των τελευταίων αρκετών χρόνων στη σχέση κράτους και κοινωνίας θα διαπιστώσω ότι όλες οι προσχηματικές προσπάθειες βελτίωσης, κατέληξαν σε εκτρωματικά αποτελέσματα.

Θυμίζω τον εκσυγχρονισμό της δεκαετίας του 90.

Κατέληξε σε έναν βαθιά αντιλαϊκό τεχνοκρατισμό, με αναπόσπαστο συστατικό τα τεραστίου μεγέθους σκάνδαλα και τη δαιδαλώδη διαπλοκή.

Θυμίζω την πολυδιαφημισμένη επανίδρυση του κράτους της Νέας Δημοκρατίας. Κατέληξε σε έναν ερασιτεχνικό τεχνοκρατισμό, με αναπόσπαστο συστατικό επίσης τα τεραστίου μεγέθους σκάνδαλα και τη μετατροπή των νταβατζήδων σε ισότιμο και απαραίτητο σύμμαχο. Θυμίζω τέλος την τραγικότερη όλων των κυβερνήσεων, διακυβέρνηση της τελευταίας διετίας που μετέτρεψε την Ελλάδα σε προτεκτοράτο και το λαό μας σε λεηλατημένο ιθαγενή. Είναι όλη αυτή η λιτανεία της οικογενειοκρατίας, της διαπλοκής, της μίζας, της κόμπρας, του ξεπουλήματος, της αποανάπτυξης, της φτωχοποίησης του λαού μας, που σήμερα θρασύτατα και ανελευθρίαστα διεκδικούν να σώσουν τον ελληνικό λαό από το βαθύ και λασπώδη γκρεμό που τον παράχωσαν στην κυριολεξία. Απέναντι σε αυτή τη γλοιώδη και δύσοσμη λιτανεία, ένας άλλος κόσμος.

Ο κόσμος της αριστεράς, της εργασίας, των κινημάτων, της δημοκρατίας, της διαφάνειας.

Ο κόσμος του μέλλοντος απέναντι σε ένα παρελθόν οδυνηρό και επονειδιστό.

Με το πρόγραμμά μας, με την πολιτική μας βούληση, με τα στελέχη μας.

Κυρίως με τον ελληνικό λαό στην πρώτη γραμμή του αγώνα, του ελέγχου και της λογοδοσίας,

Σας λέω με πλήρη συναίσθηση της ευθύνης μας, της πατριωτικής, της πολιτικής και της ταξικής μας ευθύνης, ότι ήρθε η ώρα της Αριστεράς.

Ο Θοδωρής Αρίτσας για την αμυντική πολιτική στην παρουσίαση του Προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ

Στην παρουσίαση του επικαιροποιημένου εκλογικού πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Αθηναΐδα, την Παρασκευή 1 Ιουνίου 2012

Κυρίες και κύριοι, καλό μήνα και από μένα. Κρίσιμος και πολυσήμαντος μήνας. Ευχαριστώ κι εγώ για την παρουσία σας.

Έχω την τιμή και την ευθύνη να παρουσιάσω εκ μέρους του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. – Ε.Κ.Μ. και ενόψει των εκλογών της 17ης Ιουνίου, τις προγραμματικές μας θέσεις για την Εξωτερική Πολιτική και Άμυνα. Οφείλω, πριν προχωρήσω στο θέμα, να σας ενημερώσω ότι πρόκειται για μια παρουσίαση επικαιροποίησης των προγραμματικών μας θέσεων που εκθέσαμε πριν τις εκλογές της 6ης Μαΐου, που σημαίνει μεγαλύτερη εξειδίκευση, εμπάθυνση, στάθμιση, ιεράρχηση. Η ίδια η ελληνική κοινωνία με τη λαϊκή ετυμηγορία της μας υποχρέωσε να ανταποκριθούμε. Και αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό.

Οφείλω επίσης να σας πω ότι για το σημερινό αποτέλεσμα εργάστηκε ένας σημαντικός αριθμός στελεχών του Τμήματος Εξωτερικής Πολιτικής και Άμυνας. Κυρίως όμως οφείλω να πω ότι ένας επίσης σημαντικός αριθμός ανθρώπων με ειδικευση και εμπειρία στο θέμα προσήλθε αυθόρμητα και με ενθουσιασμό και ανιδιοτέλεια και κατέθεσε έναν πλούτο ιδεών και προτάσεων. Ένα τμήμα αυτών ενσωματώθηκε στις θέσεις μας. Τα πιστικά όμως χρονικά περιθώρια δεν επέτρεψαν την πλήρη αξιοποίησή τους. Βγαίνουμε όμως χάρις σε αυτήν την υποστήριξη με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Από καρδιάς ευχαριστούμε θερμά όλους αυτούς τους ανθρώπους, τους συγχάριουμε και τους διαβεβαιώνουμε ότι η συνεργασία μας θα γίνει πολύ πιο δημιουργική στο επόμενο διάστημα.

Εισαγωγή

Η εσωτερική ανασυγκρότηση και η αναγέννηση της χώρας μας συνδέεται αδιαρρήκτα και με την διεκδίκηση μιας νέας εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής στη βάση μιας νέας εθνικής στρατηγικής. Μια στρατηγική που προάγει τις αδιαπραγμάτευτες αρχές της εθνικής ανεξαρτησίας, της λαϊκής κυριαρχίας, της δημοκρατίας, της ειρήνης και της ελευθερίας. και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.

Σε μια περίοδο που οι διεθνείς ισορροπίες αλλάζουν και η ηγεμονία των ΗΠΑ αμφισβητείται όλο και περισσότερο, η πολιτική του ευρω-ατλαντισμού και της συμμόρφωσης με τους πολεμικούς σχεδιασμούς του Ν.Α.Τ.Ο. δεν έχει μέλλον.

Η κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει η Ελλάδα με την πολιτική των Μνημονίων ακινητοποιεί τις δυνατότητές της να αναλάβει ενεργό ρόλο υπέρ της ειρήνης και της σταθερότητας στα ταραγμένα Βαλκάνια και στη Μεσόγειο.

Εμείς πιστεύουμε ότι η απαλλαγή της χώρας μας από τα μνημόνια αποτελεί προϋπόθεση και για μια νέα πολυδιάστατη ενεργητικά φιλεργητική εξωτερική πολιτική.

Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ καταθέτει τη δική του εναλλακτική πρόταση για την εξωτερική πολιτική, η οποία έχει μονίμως ανοιχτό ιδεολογικό και πολιτικό μέτωπο στον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό, την πατριδοκαπηλία. Εμπνέεται από τις αρχές της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανεξαρτήτως θρησκείας, φυλής και εθνικής καταγωγής, της ισότητας διεθνούς συνεργασίας, της διεθνούς αλληλεγγύης.

Εδράζεται στο Διεθνές Δίκαιο, αλλά και στις αρχές της Αριστεράς για ειρηνικές και φιλικές σχέσεις μεταξύ των λαών, από την απόρριψη της βίας και της απειλής άσκησης βίας. Αυτός ο προσανατολισμός συνδέεται με σταθερές αξίες και κατοχυρώνει με ασφαλή τρόπο τα κυρίαρχα δικαιώματα της χώρας μας, χωρίς μεγαλοιδεατισμούς και χωρίς προσαρμογή στους σχεδιασμούς των ισχυρών ιμπεριαλιστικών κέντρων. Προτείνουμε μια νέα πολυδιάστατη

ενεργητικά φιλεργητική εξωτερική πολιτική της Ελλάδας, απαλλαγμένη από τον -ατλαντισμό, με ανάπτυξη σχέσεων ισότιμης συνεργασίας στα Βαλκάνια και στη Μεσόγειο, όπως και με τη Ρωσία, αλλά και με χώρες εκτός της Ευρώπης (Κίνα, Ινδία, Λατ. Αμερική). Πολιτική συνολικής αναβάθμισης της διεθνούς της θέσης, με τον ελληνικό λαό σε εγρήγορση και με την ενεργητική συμβολή του απόδοξου ελληνισμού. Θέλουμε ο ορίζοντας της διεθνούς παρουσίας της χώρας μας να μην εξαντλείται στα λεγόμενα εθνικά θέματα, αλλά να καλύπτει μεγάλα σύγχρονα ζητήματα, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η εξάλειψη της φτώχειας και γενικότερα η αλληλεγγύη με τον τρίτο κόσμο, με τον οποίο το σύνολό μας είναι η Μεσόγειος όπου χρειάζονται «γέφυρες» και μια νέα μεταναστευτική πολιτική και όχι τα «τείχη» μιας Ευρώπης - φρούριο. Και γι' αυτούς τους λόγους είμαστε αντίθετοι με κάθε συμμετοχή της Ελλάδας στον λεγόμενο «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» που χρησιμοποιείται για τον στρατιωτικό έλεγχο ολόκληρων περιοχών του πλανήτη και για την περιστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Σήμερα οι διεθνείς ισορροπίες αλλάζουν και η κίνηση προς έναν πολυπολικό κόσμο φέρνει στο προσκήνιο ανταγωνισμούς που στην περιοχή μας εκφράζονται με πολύ έντονο τρόπο και δημιουργούν κινδύνους για την ειρήνη. Παράλληλα όμως δημιουργείται χώρος και για νέες πρωτοβουλίες περιφερειακής συνεργασίας όπως αυτές που διαφαίνονται στη Λατινική Αμερική, που έχουν σταθερή ανάπτυξη σε αντι-νεοφιλελεύθερη και αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Η ίδια διαπίστωση απαιτεί την ενεργητική παρουσία της Ελλάδας σε διεθνείς οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ και η ΟΥΝΕΣΚΟ, καθώς και σε διεθνείς πρωτοβουλίες εκδημοκρατισμού του συστήματος των διεθνών σχέσεων, τη διαρκή προσπάθεια μείωσης των εξοπλισμών και απαγόρευσης των όπλων μαζικής καταστροφής (πυρηνικά, χημικά, βιολογικά) και την άμεση αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής που εγκυμονεί κινδύνους για την ίδια την επιβίωση της ανθρωπότητας.

1. Νέα, ανεξάρτητη, πολυδιάστατη, ενεργητικά φιλεργητική εξωτερική πολιτική

Η ελληνική εξωτερική πολιτική εδώ και χρόνια είναι μια διαδοχή ασύμμετρων προσαρμογών στους σχεδιασμούς των ισχυρών συμμάχων (Η.Π.Α.-Ν.Α.Τ.Ο.- ΙΣΡΑΗΛ ηγεμονεύουσες δυνάμεις και ισχυρά κράτη της Ε.Ε.) συνδυασμένη με αποσπασματική αναζήτηση ευκαιριών για ενίσχυση της επιρροής στα Βαλκάνια, αλλά και με βαθμιαία χαλάρωση παραδοσιακών δεσμών με χώρες του αραβικού κόσμου και της Μ. Ανατολής. Αυτός ο προσανατολισμός πρέπει να αλλάξει. Εξειδικεύοντας τα βασικά στοιχεία αυτής της πολιτικής θεωρούμε πως σήμερα η ελληνική εξωτερική πολιτική πρέπει να ιεραρχήσει κατά προτεραιότητα τις παρακάτω επιλογές:

1. Προσπατούμενο για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή μιας πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής είναι η απαράδεκτη επιτελική μη αξιοποίηση του δυναμικού του διπλωματικού σώματος. Η χάραξη και άσκηση χωρίς διαφανείς με κοινοβουλευτικό έλεγχο, με χρησιμοποίηση εξωυπηρεσιακών ειδικών συμβούλων που διαμόρφωσαν διαδοχικά στο ΥΠ.ΕΞ. οι διατελέσαντες τα τελευταία χρόνια Υπουργοί και Πρωθυπουργοί, πρέπει να καταργηθεί.
2. Σήμερα επείγει να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα για την αποτροπή ενός νέου πολέμου στη Μ. Ανατολή με πρόσχημα το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν.

Ειδικά η Ελλάδα κινδυνεύει να εμπλακεί, άμεσα ή έμμεσα σε ενδεχόμενη επίθεση εναντίον του Ιράν ή και σε χώρες του Αραβικού κόσμου, με το σύμφωνο στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ, αλλά και με χρήση της βάσης της Σούδας από το ΝΑΤΟ. Χρειάζεται λοιπόν και οι δύο δυνατότητες εμπλοκής να καταργηθούν.

3. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι στους λεγόμενους «ανθρωπιστικούς πολέμους» και σε «πολέμους για τη δημοκρατία», και θα αρνηθούμε οποιαδήποτε συμμετοχή της χώρας μας σε ενδεχόμενη επέμβαση στη Συρία.

4. Στην κορυφή των προτεραιοτήτων μας στην εξωτερική πολιτική είναι η επίλυση του Κυπριακού με βάση τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Για τον τερματισμό της κατοχής και την επανένωση του νησιού στο πλαίσιο μιας δικαιοσύνης - διζωνικής ομοσπονδίας με μία ιθαγένεια, μία κυριαρχία, μία διεθνή προσωπικότητα. Για μια Κύπρο χωρίς ξένους στρατούς και ξένες βάσεις.

5. Η σταθερή θέση του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. - Ε.Κ.Μ. είναι ότι η Ελλάδα έχει αναφαίρετο δικαίωμα στην ανακήρυξη ΑΟΖ και στην αξιοποίηση του υποθαλάσσιου πλούτου της, με βάση το Διεθνές Δίκαιο και τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Για την κατοχύρωση του δικαιώματος αυτού και την οριοθέτηση της ελληνικής ΑΟΖ χρειάζεται να αρχίσουν οι αναγκαίες διαδικασίες για την υπογραφή διμερών συμφωνιών με τις ενδιαφερόμενες γειτονικές χώρες.

6. Θεωρούμε ότι το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ και το σχέδιο για τη λεγόμενη «αντιπυραυλική ασπίδα» αυξάνει τον κίνδυνο πολέμου ιδιαίτερα στην περιοχή μας. Η Ελλάδα πρέπει να συνεργαστεί και με άλλες χώρες για να αποτραπεί η υλοποίηση αυτών των σχεδίων. Θα επιδιώξουμε την άμεση ανάκληση της ελληνικής δύναμης από το Αφγανιστάν, καθώς και από άλλες στρατιωτικές αποστολές του ΝΑΤΟ ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. - Σταθερή και αμετάκλητη

παραμένει η στρατηγική μας θέση για την ανάγκη να αποδεσμευτούμε από το ΝΑΤΟ. Έχουμε επίγνωση των δυσκολιών αυτής της επιδίωξης. Πιστεύουμε όμως ότι, , οι διεθνείς εξελίξεις θα επιβεβαιώσουν την ορθότητα της θέσης μας.

7. Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις βρίσκονται σε κρίσιμη καμπή. Η Τουρκία επιδιώκει την ανάδειξη της σε ηγεμονική δύναμη στην περιοχή, ανταγωνιζόμενη το Ισραήλ. Οι εντάσεις και η αμφισβήτηση της εθνικής μας κυριαρχίας και της εδαφικής μας ακεραιότητας είναι καθημερινές και συνεχείς.

Απαιτούνται πρωτοβουλίες για την επίλυση των ελληνοτουρκικών διαφορών με διάλογο στη βάση του διεθνούς δικαίου και του αμοιβαίου σεβασμού της εθνικής κυριαρχίας και του απαραβίαστου των συνόρων κανόνες καλής γειτονίας και πολύμορφης συνεργασίας.

Πέραν της συνολικής και κατηγορηματικής αντίθεσής μας για τη συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας Ελλάδας-Ισραήλ που δορυφοριοποιεί τη χώρα μας, θα πρέπει να εργαστούμε αποτελεσματικά ώστε να ακυρώσουμε τη συμφωνία αυτή ώστε να μην εμπλακεί η χώρα μας άμεσα ή έμμεσα σε ενδεχόμενο πόλεμο με το Ιράν αλλά και στον Αραβικό κόσμο.

8. Διεκδικούμε την προώθηση μιας ενεργητικά φιλερηνικής Βαλκανικής πολιτικής, μακριά από επιλογές πολέμου και εθνικιστική μίσση, με εμμονή στο απαραβίαστο των συνόρων και στον πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλες τις χώρες, ανεξάρτητα από φυλή, καταγωγή και θρήσκεια, Τασσόμαστε κατά της αναγνώρισης της παράνομης μονομερούς ανεξαρτητοποίησης του Κοσόβου. Υποστηρίζουμε την ανάπτυξη της διαβαλκανικής συνεργασίας στη βάση ενός σχεδίου Βαλκανικής συνανάπτυξης, με στόχο ένα αλληλέγγυο μέλλον για τους λαούς της περιοχής. Προωθούμε την ιδέα ενός Βαλκανικού Οικολογικού Χάρτη.

9. Εργαζόμαστε σταθερά υπέρ μιας αμοιβαία αποδεκτής λύσης στη διαφορά για το όνομα της Π.Γ.Δ.Μ. στο πλαίσιο του ΟΗΕ, λύση σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις. Αποκρούουμε τις εθνικιστικές εντάσεις από κάθε πλευρά των συνόρων, και υποστηρίζουμε την πολύμορφη προσέγγιση, συνεργασία και οικοδόμηση εμπιστοσύνης με τη γειτονική χώρα στη βάση του διεθνούς δικαίου και του απαραβίαστου των συνόρων.

10. Η ειρηνική συνύπαρξη των λαών που ζουν στην ιστορική Παλαιστίνη, Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι, μπορεί να κατοχυρωθεί σήμερα μόνο με την ύπαρξη δύο ισότιμων και ανεξάρτητων κρατών, του Ισραήλ και της Παλαιστίνης. Για να γίνει αυτό πρέπει να εφαρμοστούν οι σχετικές αποφάσεις του ΟΗΕ, να αποσυρθούν τα στρατεύματα του Ισραήλ από τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και τα εδάφη της Συρίας και του Λιβάνου που κατέχει, να ιδρυθεί παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα που υπήρχαν πριν από τον πόλεμο του 1967 και με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ και να ελευθερωθεί η Γάζα. Θα υποστηρίξουμε παράλληλα την ανάπτυξη των ελληνοϊσραηλινών και ελληνόπαλαιστινιακών σχέσεων στο εμπόριο, την επιστήμη, την έρευνα, τον πολιτισμό, τον τουρισμό.

11. Στο ασταθές διεθνές περιβάλλον, όπου οι ανταγωνισμοί όσο οξύνονται οδηγούν στη συγκρότηση κέντρων ισχύος εκτός των κανόνων διεθνούς νομιμοποίησης, είναι αναγκαία η διεκδίκηση της αποκατάστασης και της ενίσχυσης του Ο.Η.Ε. ως του κορυφαίου κέντρου διεθνούς νομιμότητας, ενότητας και ισορροπίας. Στην κατεύθυνση αυτή η ελληνική εξωτερική πολιτική μπορεί να επιδιώξει συμμαχίες με χώρες από όλον τον πλανήτη, αλλά και με τις γειτονικές χώρες, οι οποίες όπως η Ελλάδα αποσταθεροποιούνται εξαιτίας της πολυπολικότητας. Το γεγονός ότι η αξιοπιστία του Ο.Η.Ε έχει υπονομευτεί και κλονιστεί, όχι μόνο δεν μειώνει, αλλά αντίθετα ενισχύει τη δυναμική μιας τέτοιας επιλογής. Μπορεί να αναδείξει τη χώρα μας σε περιφερειακό τουλάχιστον πρωταγωνιστή θετικών αλλαγών στις διεθνείς και διακρατικές σχέσεις και να λειτουργήσει ως ασπίδα προστασίας της ανεξαρτησίας μας και να εμποδίσει την εμπλοκή μας σε επικίνδυνους ετεροκαθοριζόμενους ανταγωνισμούς.

II. Για την Άμυνα και τις Ένοπλες Δυνάμεις

1. Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ βασίζεται στην αρχή της διαρκούς προοπτικής για ειρηνική επίλυση των διαφορών και αποκλεισμό της χρήσης βίας ή της απειλής χρήσης βίας. Σταθερή επιδίωξή μας είναι η μείωση των εξοπλισμών τόσο στην περιοχή της ΝΑ Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου ειδικά, όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο γενικά. Θεωρούμε ότι οι στρατιωτικές συμμαχίες, όπως το ΝΑΤΟ, στρατιωτικοποιούν τις διεθνείς σχέσεις και αυξάνουν, αντί να μειώνουν, τον κίνδυνο πολέμου. Για την Ευρώπη επιδιώκουμε την αντικατάσταση του ΝΑΤΟ και των κοινών στρατιωτικών δομών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από ένα Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασφάλειας με βασικές αρχές την οικοδόμηση εμπιστοσύνης, τον έλεγχο και τη μείωση των εξοπλισμών. Επιδιώκουμε ακόμα την αντικατάσταση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας από έναν Ευρωπαϊκό Οργανισμό Μείωσης των Εξοπλισμών, ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να πρωτοπορήσει στην πολιτική ειρήνης.

2. Η δομή, η διάταξη και ο εξοπλισμός των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων χρειάζεται να επανεξεταστούν με σκοπό την απεμπλοκή από τους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ, την αποφυγή κάθε εμπλοκής σε διεθνείς διενέξεις που δεν θίγουν την εδαφική ακεραιότητα και την ανεξαρτησία της Ελλάδας, την κατάργηση της λεγόμενης «διπλωματίας των εξοπλισμών» και την αύξηση της αμυντικής και αποτρεπτικής ισχύος με το λιγότερο δυνατό κόστος. Αυτοί οι σκοποί απαιτούν

- Την εφαρμογή της αρχής «καμία μονάδα των Ε.Δ. σε στρατιωτική αποστολή εκτός συνόρων»
- Την διακοπή της στρατιωτικής συνεργασίας με το επιθετικό κράτος του Ισραήλ

- Την οργανωτική ανασυγκρότηση με ενίσχυση της διακλαδικότητας σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο, τον δραστικό περιορισμό των μη επιχειρησιακών μονάδων και τον περιορισμό της γραφειοκρατίας, όπως και τη μείωση περιττών λειτουργικών δαπανών που δεν σχετίζονται με μισθούς προσωπικού
- Τον επανασχεδιασμό των εξοπλιστικών προγραμμάτων με αρχές:

1. Την αύξηση της διαθεσιμότητας των υπαρχόντων συστημάτων
2. Τις διαδικασίες προμήθειας κυρίως μέσω διαγωνιστικών διαδικασιών και τη διασφάλιση υποστήριξης για τον συνολικό χρόνο ζωής του κάθε συστήματος
3. Τη διασφάλιση της συνεργασίας με τη μέγιστη δυνατή συμμετοχή της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, η οποία πρέπει να βασίζεται σε μονάδες δημόσιας ιδιοκτησίας και να τελεί υπό δημόσιο έλεγχο με συνεχή βελτίωση των τεχνολογικών της δυνατοτήτων

- Την αναβάθμιση και αξιοποίηση του στελεχιακού δυναμικού των ΕΔ με

1. Νέο θεσμικό πλαίσιο για την ιεραρχία, τις προαγωγές, τις προτεθήσεις και τις μεταθέσεις με αντικειμενικά κριτήρια και αξιολόγηση
2. Την επανεξέταση των προγραμμάτων εκπαίδευσης και του πλαισίου λειτουργίας των στρατιωτικών σχολών όλων των βαθμίδων, ώστε να διασφαλίζεται η προσαρμογή στα σύγχρονα επιστημονικά επιτεύγματα και ο συνδυασμός της άρτιας στρατιωτικής εκπαίδευσης με την εκπαίδευση σε ακαδημαϊκά γνωστικά αντικείμενα απαραίτητα για την εκπλήρωση της αποστολής των στελεχών των ΕΔ, αλλά και ο εκδημοκρατισμός και η κατάργηση στρατοκρατικών καταλοίπων στις σχολές.
3. Την αναδιοργάνωση των οικοδομικών οργανισμών με σκοπό την ταχεία επίλυση του ζητήματος της στέγασης του προσωπικού

- Προστασία των δικαιωμάτων των προσωπικού των Ε.Δ. με

1. Αναθεώρηση του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, ώστε η αρμοδιότητα των Στρατοδικείων να περιορίζεται σε αμιγώς στρατιωτικά αδικήματα

2. Δημοκρατική αναθεώρηση του συστήματος διοικητικών ποινών
3. Αλλαγή του νομικού και κανονιστικού πλαισίου λειτουργίας των Ε.Δ. ώστε τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των στρατευμένων και των υπόχρεων στράτευσης να εναρμονιστούν με τις επιταγές του Συντάγματος και τις υποδείξεις του Συνηγόρου του Πολίτη και της Διεθνούς Αμνηστίας.

4. Υποστήριξη του συνδικαλισμού στις Ένοπλες Δυνάμεις στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών κανόνων και του Συντάγματος.
5. Φροντίδα για το ανθρώπινο δυναμικό και τις ανάγκες του, όλων των βαθμών και τομέων, στο πλαίσιο του κράτους πρόνοιας και του κράτους δικαίου.

6. Ανατροπή των αντι μνημονιακών νομών που εξαθλίωσαν κοινωνικά, οικονομικά, συνταξιοδοτικά τους εν-ενεργεια και τους απόστρατους

ΕΝΩΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ
www.syriza.gr

Ο Γιάννης Δραγασάκης παρουσιάζει το Οικονομικό Πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ

Συντρόφισσες και Σύντροφοι, Φίλες και Φίλοι
Ο Πρόεδρος της Κ.Ο. Αλέξης Τσίπρας παρουσίασε μεγάλο μέρος του οικονομικού προγράμματός μας και κυρίως τη λογική του προγράμματος. Αυτό επιτρέπει σε μένα να σταθώ σε ορισμένα μόνο σημεία. Ακούγοντας τον κ. Σαμαρά χθες αλλά και άλλες φορές να διαβάσει μακρούς καταλόγους μέτρων, νιώθω την ανάγκη να εξηγήσω τι εννοούμε εμείς όταν λέμε πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΑΞΙΕΣ

1. Για εμάς το πρόγραμμα πάει πέρα από τα συνθήματα και πέρα από τα συγκεκριμένα μέτρα, παρόλο που χρειάζονται κι αυτά. Για εμάς πρόγραμμα σημαίνει αξίες, αρχές, ξεκαθάρους προσανατολισμούς, σταθερές γραμμές. Και το δικό μας πρόγραμμα στηρίζεται ακριβώς στις αξίες της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της ισότητας, της οικολογικής υπευθυνότητας. Με αυτές τις αξίες θα διαχειριστούμε, αν χρειαστεί, ακόμα και εντελώς πεζά πράγματα.

2. Πρόγραμμα για εμάς σημαίνει, επίσης, τρόπο σκέψης, τρόπο ανάλυσης, κατανόηση του προβλήματος, ιεράρχηση των αναγκών και των προτεραιοτήτων. Για εμάς λοιπόν οι ανάγκες των ανθρώπων είναι πάνω από τα κέρδη και πάνω από κάθε ιδιοτελές ή μερικότερο συμφέρον.

3. Πρόγραμμα για μας σημαίνει διάλογο. Διάλογος επιστημονικός, κοινωνικός, πολιτικός, διάλογος με τα κινήματα, διάλογος με τους πολίτες. Θέλουμε να συνδιαμορφώνουμε το πρόγραμμά μας μέσα από τέτοιο διάλογο.

4. Πρόγραμμα ακόμα σημαίνει διαδικασία συγκρότησης κοινωνικών συμμαχιών. Συναινέσεων από τα κάτω. Το να ενόσουμε το λαό είναι και θέμα προγράμματος. Το πρόγραμμά μας λοιπόν είναι η βάση, η προγραμματική αποτύπωση μιας πλατιάς κοινωνικής συμμαχίας ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας, τον κόσμο της γνώσης, του πολιτισμού και της νεολαίας. Είναι μια κοινωνική συμμαχία για να αποτρέψουμε την περαιτέρω πτώχευση της κοινωνίας. Για να αποτρέψουμε την περαιτέρω διάλυση του παραγωγικού ιστού. Για να βρούμε το δρόμο της ανόρθωσης και της ελπίδας.

5. Υπό αυτή την έννοια λοιπόν, το πρόγραμμα για εμάς είναι μια διαρκής διαδικασία. Δεν είναι ένα στατικό και αιώνιο κείμενο. Είναι μια διαρκής προσπάθεια, ανοιχτή σε νέες ιδέες και καινοτόμες δράσεις.

6. Τέλος, όταν λέμε πρόγραμμα εννοούμε μια πολιτική διαδικασία. Μια διαδικασία όχι απλά διαχείρισης της συγκυρίας, αλλά ανοίγματος νέων δρόμων, και ακριβώς αυτό κάνει το πρόγραμμά μας. Προσπαθεί να ανοίξει νέους δρόμους. Προσπαθεί να προλάβει κινδύνους. Προσπαθεί να αντιμετωπίσει και να αξιοποιήσει τις δυνατότητες.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι οι πολιτικοί στόχοι του οικονομικού μας προγράμματος. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, δική μας επιλογή δεν είναι η έξοδος από το ευρώ, ούτε όμως μπορούμε να συναινέσουμε στη συνέχιση μιας πολιτικής η οποία δεν εγγυάται την επιβίωση της κοινωνίας και της χώρας. Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει στον ελληνικό λαό, αλλά και στους λαούς της Ευρώπης, τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο, η οποία συνίσταται σε μια νέα έντιμη, δεσμευτική συμφωνία με τους θεσμούς και τους λαούς της ΕΕ η οποία θα επιτρέψει να εκπληρώσουμε 3 στοιχειώδεις στόχους.

Ο πρώτος είναι η ανακούφιση του κόσμου που υποφέρει, των θυμάτων της κρίσης. Ο δεύτερος είναι η σταθεροποίηση και η ανάκαμψη. Και ο τρίτος είναι η εφαρμογή ενός προγράμματος ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών μέσα από τις οποίες μπορεί να υπάρξει η ουσιαστική επανένταξη της χώρας μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και στον διεθνή καταμερισμό της εργασίας.

Πώς θα επιτύχουμε αυτούς τους 3 στόχους;

Τον πρώτο στόχο θα τον επιτύχουμε με συγκεκριμένα μέτρα άμεσης υλοποίησης και άμεσης απόδοσης, με τα οποία θα επιδιώξουμε να αμβλύνουμε τον πόνο –ας το πω έτσι– όσων έχουν υποφέρει τόσο πολύ από

την κρίση και την πολιτική των Μνημονίων. Και αναφέρονται στο πρόγραμμά μας τέτοια μέτρα.

Ο δεύτερος στόχος έχει να κάνει με την ανάκαμψη και τη σταθεροποίηση και είναι ζωτικής σημασίας και προϋπόθεση για να υλοποιηθούν τα άλλα μέτρα. Δεν μπορούμε να κάνουμε σοβαρές μεταρρυθμίσεις σε ένα περιβάλλον κατάρρευσης της οικονομίας και της κοινωνίας. Την ανάκαμψη και τη σταθεροποίηση θα την επιδιώξουμε με το πάγωμα των μέτρων που αφορούν σε περαιτέρω μειώσεις μισθών και κοινωνικών δαπανών, με το σταμάτημα της βίαιης αναδιανομής σε βάρος των αδυνάτων, με δέσμη μέτρων με τα οποία θα επιδιώξουμε την ανάκαμψη των επενδύσεων, των δημόσιων καταρχήν αλλά και κάθε μορφής επένδυσης, και την ανάκαμψη της απασχόλησης, με ένα νέο δημοσιονομικό πλαίσιο για δίκαιη και βιώσιμη μείωση των ελλειμμάτων. Σε ό,τι αφορά τον τρίτο στόχο, τον περιορισμό δηλαδή της ανασφάλειας και την αναγέννηση της ελπίδας και τις προοπτικές για ολόκληρη την κοινωνία: Αυτόν τον στόχο θα τον επιδιώξουμε με την αποκατάσταση του κυριαρχικού δικαιώματος του ελληνικού λαού να αποφασίζει για τις τύχες του. Από το μνημόνιο κρατάμε τα προβλήματα. Ναι, έχουμε πρόβλημα δημόσιου ελλείμματος, ναι, έχουμε πρόβλημα ισοζυγίου πληρωμών, ναι, έχουμε πρόβλημα διαφθοράς – δεν περιμένουμε το μνημόνιο να το μάθουμε αυτό. Ναι, έχουμε πρόβλημα διαχείρισης και λειτουργίας του κράτους. Τις λύσεις, τους στόχους, τους ρυθμούς, τα μέτρα πρέπει να τα αποφασίσει και θα τα αποφασίσει ο ελληνικός λαός. Με την αντικατάσταση του μνημονίου με ένα σχέδιο ανόρθωσης της κοινωνίας, ανασυγκρότησης της οικονομίας και δίκαιης προσαρμογής. Με τη ρύθμιση του χρόνου και των όρων μελλοντικής χρηματοδότησης της ανάπτυξης της οικονομίας.

ΓΙΑΤΙ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ;

Το τρίτο σημείο στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι γιατί μεταρρυθμίσεις; Βέβαια, εμείς εδώ μιλάμε για μεταρρυθμίσεις με εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο. Άκουσα τον κ. Σαμαρά να μιλάει για μέτρα, μέτρα, μέτρα. Βεβαίως χρειάζονται μέτρα, αλλά στη χώρα που ζούμε το πρώτο Προεδρικό Διάταγμα για να γίνει κτηματολόγιο εξεδόθη το 1831 από τον πρώτο κυβερνήτη της χώρας μας, τον Καποδίστρια. Ακόμα και σήμερα δεν έχουμε ολοκληρωμένο κτηματολόγιο.

Η πρώτη εξαγγελία να σχηματιστεί περιουσιολόγιο έγινε από τον Χαρίλαο Τρικούπη το 1893. Είμαστε στο 2012 και ακόμα δεν έχουμε πλήρες και καθολικό περιουσιολόγιο.

Η πρώτη σημαντική προσπάθεια διοικητικής μεταρρύθμισης έγινε από τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Ακόμα και σήμερα ζούμε τα μαλώματα εκείνης της μεταρρύθμισης. Η πρώτη σοβαρή συζήτηση για μια γενικότερη ουσιαστική φορολογική μεταρρύθμιση έγινε το 1955 από τον Βαρβαρέσο, έναν αστό οικονομολόγο. Ακόμα δεν έχει υλοποιηθεί η φορολογική μεταρρύθμιση που πρότεινε ο Βαρβαρέσος.

Πότε θα τα κάνουμε λοιπόν αυτά; Αν όχι τώρα, πότε;

Και ποιος θα τα κάνει αυτά, αν όχι μια κυβέρνηση της Αριστεράς;

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η κρίση που ζούμε δεν είναι απλώς μια κρίση διαχείρισης, αλλά είναι μια κρίση του ίδιου του συστήματος. Επομένως, για να εγγυηθούμε τα συμφέροντα των εργαζομένων, για να εγγυηθούμε τα δικαιώματα των εργαζομένων, αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε με τη συντήρηση ή την αναστήλωση του καταρρέοντος παλιού συστήματος. Αυτό θα το κάνουμε στη βάση ενός νέου μοντέλου ανάπτυξης, ενός νέου κοινωνικού μοντέλου, ενός νέου εργασιακού προτύπου, και σε αυτό αποσκοπούμε με τις μεταρρυθμίσεις που προτείνουμε.

Ο τρίτος λόγος είναι ότι, μέσα από τη διακυβέρνηση της χώρας από το φαύλο δικομματικό σύστημα και μέσα από τις σκληρές και άνισες πολιτικές, η κρίση έχει πάρει και τη μορφή μιας κρίσης απονομιμοποίησης, κρίσης εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς, τη Βουλή, τα κόμματα, τα συνδικάτα. Αρα, μόνο μέσα από θεσμούς καινοτομίας, δημοκρατικούς, θεσμικούς κοινωνικούς ελέγχου, θεσμούς άμεσης δημοκρατίας, μόνο με αυτό τον τρόπο μπορούμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη του λαού σε ένα σενάριο και σε ένα σχέδιο ελπίδας.

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Και θα ήθελα να τελειώσω με ένα ακόμα ερώτημα. Από τι θα εξαρτηθεί η δυναμική, η έκβαση του προγράμματός μας;

Πρώτον, βεβαίως από εμάς τους ίδιους. Από το ρυθμό και την ικανότητα που θα δείξουμε μέσα από μια βίαιη ωρίμανση να γίνουμε εκείνο το πολιτικό υποκείμενο συλλογικής και αλληλέγγυας ευθύνης που θα ενώσει τις ευρύτερες δυνάμεις οι οποίες μπορούν να υλοποιήσουν αυτό το σχέδιο. Το δεύτερο εξαρτάται από την κοινωνία. Την ικανότητα της κοινωνίας να πολεμήσει το φόβο, την ικανότητα όλων μας να στραφούμε μπροστά προς μια θετική προοπτική, να διαμορφώσουμε μια νέα σχέση με την πολιτική πέρα από λογικές «ανάθεσης» και πελατειακών σχέσεων.

Και ο τρίτος παράγοντας είναι οι εξελίξεις στην Ευρώπη. Από την αρχή είπαμε ότι το πρόγραμμά μας, ο αγώνας μας είναι ταυτόχρονα και εθνικός και ευρωπαϊκός. Από την αρχή είπαμε ότι θέλουμε να αλλάξουμε το υπόδειγμα. Και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Ακριβώς γι' αυτό και η δική μας νίκη στις 17 του Ιουνίου θα είναι ώθηση για όλους τους λαούς της Ευρώπης προς θετικές αλλαγές. Η πορεία της Ευρώπης θα επηρεάσει αντίστοιχα το δικό μας εγχείρημα.

Τέταρτον: η δυναμική του προγράμματος μας θα εξαρτηθεί και από τη στάση άλλων δυνάμεων, πέρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Ρωσία, την Κίνα, τον Αραβικό κόσμο, την Λατινική Αμερική, χώρες και λαούς με τους οποίους επιδιώκουμε ισότιμες σχέσεις. Και επομένως και από την δική τους στάση να εξαρτηθεί η δυναμική του προγράμματός μας.

Όμως ο πρώτος και ο κύριος ρόλος είναι σε εμάς, την Αριστερά, και την κοινωνία σε αυτό το συμβόλαιο ελπίδας που απεικονίζει το πρόγραμμά μας. Σε εμάς είναι η ευθύνη να το φέρουμε σε πέρας μέχρι τέλους. Είναι στο χέρι μας να κάνουμε πράξη αυτή τη ρεαλιστική ουτοπία που η ιστορία έφερε μπροστά μας. Είναι στο χέρι μας να δημιουργήσουμε μέσα στο βαρύ χειμώνα της κρίσης μια άνοιξη, να βάλουμε τέρμα στο μεσαίωνα στον οποίο οδηγεί ο νεοφιλελευθερισμός, να κηρύξουμε το τέλος της καταστροφής και να αρχίσει μια αναγέννηση και σε εμάς και στην Ευρώπη. Το στοίχημα είναι μεγάλο, αλλά αξίζει να δώσουμε τη μάχη και να το κερδίσουμε ως λαός και ως κοινωνία.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΕΞΟΔΟΣ! ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

A. Η πολιτική των Μνημονίων και της «εσωτερικής υποτίμησης» αποδείχθηκε καταστροφική.
-- Δύο χρόνια μετά την υιοθέτηση της πολιτικής του Μνημονίου και της πολιτικής της «εσωτερικής υποτίμησης», η ύφεση όχι μόνο δεν έχει δώσει τη θέση της στην ανάκαμψη, όπως προέβλεπε το «Μνημόνιο 1», αλλά βρίσκεται εκτός ελέγχου, με την οικονομία να έχει συρρικνωθεί συνολικά κατά 20%.
-- Το Δημόσιο Χρέος όχι μόνο δεν έγινε βιώσιμο, όπως προέβλεπε το «Μνημόνιο 1», αλλά και μετά το «κούρεμά» του βρίσκεται εκτός ελέγχου.
-- Η ανεργία κινείται σε πρωτοφανή για περίοδο ειρήνης επίπεδα, της τάξης του 23% για το σύνολο του πληθυσμού και πάνω από 50% για τους νέους. Το βιοτικό επίπεδο μεγάλου μέρους της κοινωνίας έχει καταρρεύσει, με τις διαστάσεις της φτώχειας να αυξάνουν απειλητικά.
-- Τα χρόνια διαθρόνικα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται, αλλά περιπλέκονται σε έναν φαύλο κύκλο και ένα κυλιόμενο αδιέξοδο.
B. Επαναποθετήσεις: Βασικές κατευθύνσεις του σχεδίου μας
Η «θεραπεία» του Μνημονίου αποδείχθηκε πιο καταστροφική από την ίδια την κρίση. Η μνημονιακή πολιτική, με πυρήνα της την «εσωτερική υποτίμηση», αποδείχθηκε ένα όπλο μαζικής κοινωνικής καταστροφής, ένα θανατηφόρο πείραμα σε βάρος του ελληνικού λαού, που πρέπει να σταματήσει τώρα, προτού οι καταστροφές γίνουν μη αναστρέψιμες. Χρειάζεται επομένως να βάλουμε τέλος τώρα στην πολιτική της καταστροφής. Το κρίσιμο ερώτημα όμως είναι με ποιον τρόπο, προς ποια κατεύθυνση θα κινηθούμε;
Εμείς υποστηρίζουμε ότι οι αιτίες της αποτυχίας βρίσκονται στον πυρήνα του αρχικού σχεδιασμού, στη λανθασμένη διάγνωση της κρίσης και στην ιεράρχηση των αιτιών. Γι' αυτό και η «επιμήκυνση» της ίδιας πολιτικής δεν αρκεί. Είναι αναγκαία μια νέα διάγνωση, μια ανατοποθέτηση του προβλήματος, ένας ριζικά νέος προσανατολισμός, στον αντίποδα του νεοφιλελευθερου υποδείγματος που επιχειρήθηκε να επιβληθεί από εγχώρια και διεθνή συμφέροντα.
Εμείς με σαφήνεια διατυπώνουμε τις νέες κατευθύνσεις που εμπεριέχονται στο εναλλακτικό μας σχέδιο, κατευθύνσεις που βρίσκονται στον αντίποδα των καταστροφικών μνημονίων:
i. Αρνούμαστε τη θεωρία της «συλλογικής ενοχής» του ελληνικού λαού για τις πολιτικές που άσκησαν ελληνικές και ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Αρνούμαστε αντιλήψεις που σκόπιμα κρύβουν τις ευθύνες των πολιτικών που εφαρμόστηκαν και των συμφερόντων που ωφελήθηκαν από αυτές. Δεν είναι το DNA των Ελλήνων υπεύθυνο για το ότι δεν έχουμε σωστό φορολογικό σύστημα και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος. Είναι συγκεκριμένες πολιτικές και συμφέροντα που ευθύνονται γι' αυτό. Είναι αυτές οι πολιτικές που πρέπει να ανατραπούν.
ii. Η ελληνική κρίση δεν συνιστά «εθνική ιδιαιτερότητα» αλλά μέρος μιας ευρύτερης ευρωπαϊκής κρίσης, με αιτίες ενδογενείς και εξωγενείς. Μόνο σ' ένα πλαίσιο κοινής ευρωπαϊκής λύσης μπορούν να αντιμετωπισθούν και τα υπαρκτά ιδιαίτερα προβλήματα της Ελλάδας.
iii. Η δημοσιονομική σταθεροποίηση και η βιωσιμότητα του Δημόσιου Χρέους δεν μπορούν να επιτευχθούν σε περιβάλλον λιτότητας. Μόνο σε συνθήκες οικονομικής ανάκαμψης μπορούν να επιχειρηθούν οι αναγκαίοι μετασχηματισμοί και να υπάρξουν βιώσιμες λύσεις.
iv. Η ανάπτυξη προϋποθέτει τον οικολογικό μετασχηματισμό, την αναπτυξιακή αναδιανομή, την καταπολέμηση της φτώχειας, της ανεργίας και των ανισοτήτων ως συστατικό περιεχόμενο της.
v. Οι νεοφιλελεύθερες έμπνευσης «διαρθρωτικές αλλαγές» δεν λύνουν τα κοινωνικά προβλήματα, αλλά αναδιανέμουν πόρους και δικαιώματα σε βάρος των αδυνάμων. Η διέξοδος από την κρίση απαιτεί ανατροπές, νέου τύπου διαρθρωτικές αλλαγές, ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις και μετασχηματισμούς στο κράτος, την οικονομία και το πολιτικό σύστημα, που να «κόβουν» τις ρίζες των προβλημάτων, να μειώνουν τις ανισότητες, να απελευθερώνουν αδρανοποιημένες δυνάμεις της κοινωνίας, να ανοίγουν νέους δρόμους και προοπτικές.
Όμως καμιά πραγματική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να γίνει σε συνθήκες οικονομικής κατάρρευσης, διαρκών εκκκασμών, ουσιαστικής περιστολής της δημοκρατίας και συλλογικής ενοχοποίησης της κοινωνίας. Ιδού λοιπόν τι πραγματικά διακυβεύεται στις επικείμενες εκλογές: Θα συνεχιστεί η ίδια καταστροφική πολιτική υπό το βάρος των γνωστών εκκκασμών και της κατατρομοκράτησης της κοινωνίας ή θα

ακολουθήσουμε το δρόμο της ρεαλιστικής ελπίδας, κάνοντας το άλμα προς τα μπρος, όπως προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ με το εναλλακτικό του σχέδιο;
Γ. Οι Στόχοι του εναλλακτικού μας σχεδίου
Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ως επιλογή του την έξοδο από το ευρώ, ούτε όμως μπορεί να συναινέσει στη συνέχιση της ίδιας καταστροφικής πολιτικής, έστω και με παρατάσεις ή μικροδιορθώσεις, όπως όψιμα προτείνουν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, εφόσον αυτές δεν είναι ικανές να στηρίξουν μια προοπτική επιβίωσης.
Επομένως, ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει στον ελληνικό λαό και στους λαούς της Ευρώπης τη μόνη δυνατή διέξοδο, που συνίσταται σε μια νέα, έντιμη και δεσμευτική συμφωνία με τους θεσμούς και τους λαούς της Ε.Ε., η οποία θα επιτρέψει στην Ελλάδα να εφαρμόσει ένα σχέδιο ριζικών μετασχηματισμών και μεταρρυθμίσεων που κινείται στις εξής κατευθύνσεις:
- Την αποτροπή ακόμη πιο μαζικής πτώχευσης μεγάλων τμημάτων της εργατικής τάξης και των μεσαίων στρωμάτων.
- Την αποτροπή ακόμη μεγαλύτερης καταστροφής του παραγωγικού ιστού.
- Το άμεσο σταμάτημα της βίαιης αναδιανομής ενάντια στους μισθούς και το κοινωνικό κράτος.
- Την άμεση εφαρμογή μιας διαφορετικής πολιτικής για την ανακούφιση του κόσμου της εργασίας και την ανόρθωση της κοινωνίας.
- Την εφαρμογή ενός νέου πλαισίου πολιτικής για μια δίκαιη και βιώσιμη δημοσιονομική σταθεροποίηση.
- τη διαμόρφωση ενός νέου προτύπου κοινωνικής, οικολογικής και οικονομικής ανάπτυξης,
- την ουσιαστική «επανάταξη» της Ελλάδας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι με τρόπο αξιοπιστο και με όρους αμοιβαίου σεβασμού, ισοτιμίας και αξιοπρέπειας.
Ο καταρρέων δικομματισμός παραδίδει άδεια ταμεία, μια καταρρέουσα οικονομία και μια κοινωνία τριχοτομημένη. Τα 2/3 δυστυχούν ή ζουν σε μεγάλη ανασφάλεια και μόλις ένα μικρό τμήμα της κοινωνίας ευημερεί. Το κάτω άκρο της κοινωνίας, που διαρκώς μεγαλώνει και υπερβαίνει ήδη το 40%, αποτελείται από τα θύματα της κρίσης και της πολιτικής του Μνημονίου, ανέργους, χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους, χρεοκοπημένα νοικοκυριά, κατεστραμμένους επαγγελματίες και μικροεπιχειρηματίες. Το αμέσως επόμενο στρώμα είναι ακόμα οικονομικά ζωντανό, όμως ζει σε καταθλιπτική ανασφάλεια. Πρόκειται κυρίως για τμήματα των μεσαίων στρωμάτων, σχετικά υψηλόμισθων εργαζομένων, επαγγελματιών και μικρών επιχειρήσεων, που αντέχουν ακόμη αλλά όχι για πολύ, αν συνεχισθεί η ίδια πολιτική. Όλη η κοινωνία ζει ένα αδιέξοδο και βιώνει την έλλειψη ορατής προοπτικής.

Ενόψει αυτής της οδυνηρής και επικίνδυνης κοινωνικής πραγματικότητας, οι άμεσοι πολιτικοί στόχοι του προγράμματός μας είναι τρεις: πρώτος στόχος, η άμεση υλική ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής. Ο δεύτερος στόχος μας είναι η αποτροπή μιας ακόμη πιο μαζικής και ακόμη μεγαλύτερης οικονομικής καταστροφής, με την άμεση σταθεροποίηση της οικονομίας. Τρίτος στόχος μας είναι ο περιορισμός της γενικευμένης ανασφάλειας, η αναγέννηση της ελπίδας, η δημιουργία νέων, ορατών προοπτικών.
Σε ό,τι αφορά την άμεση υλική ανακούφιση όσων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας ή κοντά σ' αυτό, οι όποιοι διαθέσιμοι πόροι και οι όποιες υπαρκτές δυνατότητες θα διατεθούν κατά προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση του στόχου αυτού, με παρεμβάσεις στο εισόδημα, τη φορολογία, την πιστωτική πολιτική, την πρόσβαση στα δημόσια αγαθά, τη στήριξη μορφών αλληλέγγυας οικονομίας. (Βλ. συγκεκριμένα μέτρα στο παράρτημα.)
Σε ό,τι αφορά το στόχο της ανάκαμψης, αυτός θα επιδιωχθεί:
--Με το πάγιο των μέτρων που αφορούν μείωσης μισθών και κοινωνικών δαπανών, της βίαιης αναδιανομής σε βάρος των αδυνάτων και κάθε άλλου μέτρου που επιτείνει την ύφεση.
--Με δέσμη μέτρων με τα οποία θα επιδιωχθεί η ανάκαμψη της οικονομίας, των δημόσιων επενδύσεων, της απασχόλησης και των εισοδημάτων από τα κάτω προς τα πάνω.
Σε ό,τι αφορά τον τρίτο στόχο, τον περιορισμό της ανασφάλειας και την αναγέννηση της ελπίδας ως προς τις προοπτικές, αυτός επιδιώκεται στη βάση ενός σχεδίου με αιχμές:
--την αποκατάσταση του κυριαρχικού δικαιώματος του ελληνικού λαού να αποφασίζει ο ίδιος για τις τύχες του.
--την αντικατάσταση του Μνημονίου με ένα σχέδιο ανόρθωσης της κοινωνίας, ανασυγκρότησης της οικονομίας και δίκαιης δημοσιονομικής σταθεροποίησης.
-- Τη ρύθμιση του συσσωρευμένου χρέους και των όρων της μελλοντικής χρηματοδότησης της ανάπτυξης, με διαγραφή μεγάλου μέρους του συσσωρευμένου χρέους, με ρήτρα εξυπηρέτησης του υπόλοιπου ανάλογα με τους ρυθμούς ανάπτυξης, αναστολή πληρωμής των τόκων μέχρις ότου ανακάμψει η οικονομία. Η εν λόγω ρύθμιση θα επιδιωχθεί στο πλαίσιο μιας κοινής ευρωπαϊκής λύσης για το δημόσιο χρέος όλων των κρατών και, αν αυτό δεν καταστεί δυνατό, στη βάση διμερών διαπραγματεύσεων.
-- την υλοποίηση ενός προγράμματος ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών στο κράτος, τη διοίκηση, την οικονομία, με στόχο τη διαμόρφωση ενός νέου, βιώσιμου, δίκαιου και οικολογικά συμβατού προτύπου ανάπτυξης.

Όσον αφορά ειδικότερα το κρίσιμο ζήτημα της δημοσιονομικής πολιτικής, εμείς δεσμευόμαστε σε ένα πρόγραμμα ρεαλιστικής και κοινωνικά δίκαιης δημοσιονομικής σταθεροποίησης. Η δομή του προγράμματος αυτού συνίσταται αφενός στη σταθεροποίηση των δημόσιων δαπανών γύρω στο 44% του ΑΕΠ και τον αναπροσανατολισμό τους με γνώμονα την κοινωνική και οικονομική αποτελεσματικότητα, και αφετέρου στην αύξηση των δημοσίων εσόδων, που υστερούν σημαντικά από το μέσο όρο της ευρωζώνης (41% του ΑΕΠ έναντι 45%), μέσα από τη φορολόγηση του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων, με στόχο την αύξηση των εσόδων από άμεσους φόρους στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα (+4% του ΑΕΠ), σε ορίζοντα τετραετίας (1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο), μέσα από μια ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε να εντοπίζεται το εισόδημα και η περιουσία κάθε πολίτη και να κατανέμεται δίκαια το φορολογικό βάρος. Γενικότερος στόχος μας είναι να αποκαταστήσουμε τον ουσιαστικό ρόλο του κρατικού προϋπολογισμού από μηχανισμό συναλλαγής ανάμεσα στις πολιτικές και οικονομικές ηγετικές ομάδες, σε εργαλείο αναδιανομής εισοδήματος, ανακατανομής των παραγωγικών πόρων και άσκησης μακροοικονομικής πολιτικής. (βλ. και στο παράρτημα).

Δ. Η μέθοδος: ένα πρόγραμμα ριζικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών στο κράτος και το πολιτικό σύστημα, με την κοινωνία στο προσκήνιο.

Η αναστροφή της πορείας προς την υποβάθμιση και την περιθωριοποίηση είναι αδύνατη χωρίς την υλοποίηση ενός εκτεταμένου προγράμματος ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων και μετασχηματισμών στο κράτος, το πολιτικό σύστημα, σε όλο το «σώμα» του ελληνικού κοινωνικού σχηματισμού

Πρώτον, γιατί η κρίση που ζούμε είναι του ίδιου του συστήματος και όχι μόνο του τρόπου διαχείρισής του. Πρέπει να αλλάξουν όλα: το πολιτικό σύστημα, το κράτος, οι σχέσεις του πολίτη με το κράτος και την πολιτική. Η διέξοδος επομένως δεν βρίσκεται στην επιστροφή σε κάποια εκδοχή του παρελθόντος. Η διέξοδος βρίσκεται στο άνοιγμα νέων δρόμων προς νέα παραγωγικά και καταναλωτικά πρότυπα, προς νέες μορφές πραγματικής δημιουργίας, προς νέες κοινωνικές διευθετήσεις, βασισμένες στην ισότητα και την αλληλεγγύη, το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και του περιβάλλοντος.

Δεύτερον, γιατί μεγάλες μεταρρυθμίσεις, όπως του φορολογικού συστήματος, του διοικητικού μηχανισμού, του επανακαθορισμού των σχέσεων κράτους – Εκκλησίας συνιστούν μεγάλες εκκρεμότητες του παρελθόντος, ακόμη και του αιώτερου. Αυτές οι εκκρεμότητες του συλλογικού ιστορικού μας βίου γίνονται σήμερα επιτακτικές ανάγκες, όρος επιβίωσης και επιβίωσης προϋπόθεση για την ανάσχεση της καταστροφής.

Τρίτον, γιατί η επί χρόνια διακυβέρνηση της χώρας από ένα φαύλο δικομματικό καθεστώς, οι χρόνιες ανισότητες και αδικίες και, τέλος, η καταστροφική λιτότητα των τελευταίων ετών έχουν απονομιμοποιήσει και έχουν καταστρέψει κάθε έννοια εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς, τη Βουλή, τα κόμματα, τα συνδικάτα, ακόμη και προς το Σύνταγμα της χώρας. Είναι αναγκαίοι λοιπόν νέοι δημοκρατικοί θεσμοί και μετασχηματισμοί των υφιστάμενων που να δημιουργούν εμπιστοσύνη. Οι μετασχηματισμοί και οι μεταρρυθμίσεις που προτείνουμε εδώ, που αποτελούν μόνιμο μέρος του συλλογικού προγράμματος, συνιστούν μακρόπνοες αλλαγές. Πρέπει όμως, και μπορούν, να αρχίσουν τώρα. Μπορούν σύντομα να αποδώσουν τους πρώτους καρπούς.

Οι μετασχηματισμοί που προτείνουμε μπορούν να ενταχθούν σε τρεις μεγάλες ενότητες. Η πρώτη ενότητα (περιουσιολόγιο, φορολογία) έχει ως στόχο την αύξηση των δημόσιων εσόδων. Η δεύτερη ενότητα αφορά σε μεταρρυθμίσεις (δημόσια διοίκηση κλπ) που σχετίζονται με την ανταποδοτικότητα των πόρων. Η τρίτη ενότητα αφορά σε μετασχηματισμούς και μεταρρυθμίσεις που, μαζί με τις προηγούμενες, αποσκοπούν στην αύξηση του παραγόμενου πλούτου, στην ισχυροποίηση της κοινωνίας και της οικονομίας.

(i) Το περιουσιολόγιο

Το Σύνταγμα της χώρας μας ορίζει ότι οι Έλληνες πολίτες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις (άρθρο 4 παρ. 2), και ότι «... συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους» (άρθρο 1 παρ. 5). Αυτή η συνταγματική επιταγή έχει κουρελιαστεί από το φαύλο καθεστώς του δικομματισμού, με τη θεσμοθετημένη φοροασυλία των ισχυρών και τη διάχυτη φοροδιαφυγή.

Στο περιουσιολόγιο θα αποτυπώνεται η περιουσία όλων των Ελλήνων υπηκόων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, σε όλες τις μορφές κινητού και ακίνητου πλούτου. Αυτό θα επιτρέψει τη θέσπιση ενός ενιαίου βασικού φόρου, επί του οποίου μπορούν στη συνέχεια να θεσπίζονται εκπτώσεις ή πρόσθετες επιβαρύνσεις με πρόνοια για αποτροπή, σε κάθε περίπτωση, της διπλής φορολογίας.

Το περιουσιολόγιο θα αποτελέσει την αφετηρία για ένα ριζικά νέο φορολογικό σύστημα, δίκαιο, απλό και αποτελεσματικό. Στην πλήρη ανάπτυξη του θα επιτρέψει την ουσιαστική φορολογική ανακούφιση των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των μικροϊδιοκτητών, των μικρομετόχων και μικροομολογιούχων, με ταυτόχρονη αύξηση των συνολικών εσόδων του κράτους.

(ii) Αντιμετώπιση της παραοικονομίας ως «διαρθρωτικό πρόβλημα» Η λεγόμενη παραοικονομία δεν είναι αποτέλεσμα «χαμηλής φορολογικής συνειδησης». Κυρίως είναι αποτέλεσμα στρεβλής απάντησης στο πρόβλημα του ανταγωνισμού που αντιμετωπίζουν μικρές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες από τις μεγάλες επιχειρήσεις και τους

μονοπωλιακούς ομίλους και της απουσίας κρατικής πολιτικής που να απαντά στα προβλήματα αυτά.

Έτσι η κλοπή φόρων και ασφαλιστικών εισφορών υποκαθιστά συγκριτικά πλεονεκτήματα, εξασφαλίζει την επιβίωση αλλά, σε μερικές περιπτώσεις, και τον αθέμιτο πλουτισμό.

Η αντιμετώπιση συνεπώς της παραοικονομίας, τόσο με εισπρακτικά και άλλα φορολογικά μέτρα, όσο και με κλαδικές πολιτικές και προγραμματικές συμφωνίες, στο πλαίσιο μιας στοχευμένης παραγωγικής ανασυγκρότησης και μιας πολιτικής αντιμετώπισης των καρτέλ και του αθέμιτου ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο τέτοιων συμφωνιών θα αναλαμβάνονται αμοιβαίες δεσμεύσεις τόσο από το κράτος όσο και από τους φορείς των συγκεκριμένων κλάδων.

(iii) Επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και δημιουργία ενός σύγχρονου φοροεισπρακτικού μηχανισμού Η επανεξέταση από μηδενική βάση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων που θεσπίστηκαν μετά το β' παγκόσμιο πόλεμο αποτελεί μια δεύτερη διάσταση της φορολογικής μεταρρύθμισης. Αυτά τα ειδικά καθεστώτα έχουν καταστήσει το φορολογικό σύστημα διάτρητο και αναποτελεσματικό, γι' αυτό και πρέπει να καταργηθούν στο πλαίσιο ενός καθολικού φορολογικού συστήματος.

Πλήρης αναμόρφωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού με εκτεταμένη χρήση και ορθολογική αξιοποίηση πληροφοριακών συστημάτων. Θέσπιση καταλυτικών μέτρων ενάντια στη διαφθορά. Δημιουργία Κέντρων Μελετών για θέματα φορολογικής πολιτικής, πάταξης της φοροδιαφυγής και ιδίαιετασης της διεθνοποιημένης φοροδιαφυγής.

(vi) Μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης Πρόκειται για τη δεύτερη μεγάλη «ιστορική εκκρεμότητα», μετά τη φορολογική μεταρρύθμιση.

Η διοικητική μεταρρύθμιση μπορεί να υλοποιηθεί μόνο ως μια ενδογενής διαδικασία με βάση τις αξίες της αλληλεγγύης, της κοινωνικής δικαιοσύνης, του σεβασμού των δημόσιων αγαθών, και σε άμεση σύνδεση με τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Σ' αυτήν εμπλέκονται το πολιτικό σύστημα, η διοίκηση, η κοινωνία. Απαιτούνται ταυτόχρονες και συνδυασμένες αλλαγές και στους τρεις τομείς, με στόχο τη διάκριση ανάμεσα στην πολιτική διεύθυνση και τη διοίκηση - διαχείριση. Μόνο στη βάση μιας τέτοιας συνδυασμένης αλλαγής μπορούν να κτυπηθούν ο κομματισμός, η διαπλοκή, η σπατάλη και η διαφθορά.

Στο νέο «καταμερισμό έργου» η πολιτική δίνει το όραμα, τις κατευθύνσεις, κάνει τις επιλογές, ανοίγει νέους δρόμους. Η διοίκηση, μαζί με τους αναγκαίους επιστημονικούς, ερευνητικούς και εκπαιδευτικούς θεσμούς, γίνεται ικανή όχι μόνο να διεκπεραιώνει αλλά και να προτείνει πολιτικές και εναλλακτικά σενάρια, ανάλογα με τις δυνατότητες, τις πολιτικές επιλογές και τις ανάγκες της κοινωνίας.

Στη βάση μιας τέτοιας ριζικής μεταρρύθμισης μπορούν να εισαχθούν στη δημόσια διοίκηση και να αποδώσουν θεσμοί και καινοτομίες όπως ο αναπτυξιακός δημοκρατικός προγραμματισμός, το διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, ο προϋπολογισμός προγραμματίσεων, συστήματα αξιολόγησης και ελέγχου της κοινωνικής αποτελεσματικότητας των δαπανών, νέες τεχνολογίες και πληροφοριακά συστήματα.

(v) Να καταργηθεί το πελατειακό σύστημα, όρος για να μεταρρυθμίσουμε την πολιτική

Το πολιτικό σύστημα του καθεστωτικού δικομματισμού εδράζεται στη διαπλοκή και πριμοδοτεί μια διάχυτη διαφθορά. Το σύστημα αυτό και οι δομές του έχουν εισχωρήσει σε όλους τους πόρους της διοίκησης και του κράτους, σε πολλούς τομείς της κοινωνίας. Οι εκλογές της 6ης του Μάη έστειλαν ένα ισχυρό μήνυμα, ότι η ελληνική κοινωνία δεν ανέχεται πλέον αυτό το σύστημα.

Η διάλυση του πελατειακού συστήματος θα είναι αποτέλεσμα συνδυασμένων ενεργειών «από τα κάτω» και «από τα πάνω». Απαιτεί τη μετάβαση από τον πολίτη – πελάτη, που παθητικά αναθέτει τις τύχες του στην εκάστοτε κυβέρνηση, στο κόμμα ή στην εξουσία γενικότερα, στον ενεργό, δημοκρατικό πολίτη που αισθάνεται και ενεργεί όχι ως μεμονωμένο άτομο αλλά ως μέλος του «Δήμου», της κοινωνίας. Αυτό προϋποθέτει την ανάκτηση της εμπιστοσύνης προς την πολιτική και τους θεσμούς. Η πρότασή μας, το σχέδιό μας, διεκδικούν όχι μόνο την ψήφο αλλά κυρίως αυτή την εμπιστοσύνη. Για να αλλάξουμε το κράτος και από δυνάστης να γίνει υπηρέτης της κοινωνίας. Για να εφαρμόσουμε παντού αντικειμενικά κριτήρια, διαφανείς διαδικασίες και δημόσιους απολογισμούς, ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν και να μπορούν να στηρίζουν και να ελέγχουν.

Αυτή η διαδικασία αποδόμησης, αποσύνθεσης και τελικά διάλυσης του πελατειακού συστήματος, απαιτεί τη συνδρομή της κοινωνίας, της Βουλής, της δικαιοσύνης.

-- Η δικαιοσύνη πρέπει να ανταποκριθεί στο πάνδημο αίτημα να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι, όσο ψηλά κι αν βρίσκονται, στο πλαίσιο πάντα του Συντάγματος και του κράτους δικαίου.

-- Η Βουλή πρέπει να καταργήσει τον νόμους που θεσμοθετούν και προστατεύουν το δικομματισμό, να ψηφίσει το νόμο για την απλή αναλογική και ναβάλει τέλος στην πολυνομία, που επιτρέπει την ανομία των ιδιοτελών συμφερόντων.

-- Η κοινωνία να πείσει για μια πολιτική ζωή δημοκρατική και μια πολιτική αντιπαράθεση με βάση αξίες, αρχές, ιδέες, προγράμματα λύσης στα προβλήματά της.

Με τον τρόπο αυτό δεν θα διαλυθεί μόνο το πελατειακό σύστημα, θα έχουν μετασχηματισθεί δημοκρατικά το πολιτικό σύστημα και οι όροι της πολιτικής ζωής.

(vi) Νέοι θεσμοί κοινωνικού και εργατικού ελέγχου

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα δημιουργήσει τις συνθήκες για να αναδειχθούν και να θεσμοθετηθούν νέες μορφές κοινωνικού ελέγχου.

Η διαφάνεια σε όλες τις αποφάσεις της διοίκησης και η δημόσια λογοδοσία αποτελούν μια από τις προϋποθέσεις γι' αυτό.

Όλη η διοίκηση και ιδιαίτερα φορείς και δομές που διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα είναι υπόλογοι απέναντι στην κοινωνία και τους φορολογούμενους. Παράλληλα, πρέπει να αναδειχθούν νέες μορφές αυθεντικής έκφρασης της βούλησης των εργαζομένων και των πολιτών στη βάση της άμεσης δημοκρατίας, μακριά από πελατειακές, κομματικές, εργοδοτικές ή κρατικίστικες λογικές του παρελθόντος, που εξέθρεψε ο καθεστωτικός δικομματισμός.

(vii) Θεσμοθέτηση της αρχής του δημοκρατικού προγραμματισμού και του μακροχρόνιου σχεδιασμού σε όλα τα επίπεδα του κράτους

Στο κράτος και τη διοίκηση πρέπει να οργανωθεί μια «εισβολή» δημοκρατίας, αξιοκρατίας και δημοκρατικού προγραμματισμού στην καθημερινή λειτουργία της. Επίσης πρέπει να αποκτηθούν γνώσεις και εμπειρίες ώστε να μπορούν να καταρτίζονται εναλλακτικά σχέδια και σενάρια εξέλιξης.

Αυτό προϋποθέτει ένα συνολικότερο σχέδιο, μεσοπρόθεσμου χαρακτήρα, ενώ για κρίσιμα προβλήματα απαιτούνται προγράμματα και «εστίες» γνώσης και μελέτης γι' αυτά σε μακροχρόνιο ορίζοντα. Τέτοια προβλήματα, μεταξύ άλλων, είναι:

-- Το ζήτημα του περιβάλλοντος και η αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής.

-- Οι δημογραφικές τάσεις και οι συνέπειες από τη γήρανση του πληθυσμού

-- Η διαχείριση των υδάτων και του φυσικού πλούτου, η αντισεισμική θωράκιση.

-- Ο ενεργειακός σχεδιασμός κ.ά.

Τα σχέδια αυτά πρέπει να γίνονται υπόθεση της Βουλής, της επιστημονικής κοινότητας και της κοινωνίας και να συνοδεύονται από σαφείς πολιτικές.

(viii) Ανασυγκρότηση της οικονομίας: μετασχηματισμός και αναβάθμιση του παραγωγικού συστήματος μαζί με τους εργαζόμενους και την κοινωνία

Για να υπάρξει διατηρήσιμη ανάκαμψη των επενδύσεων και της απασχόλησης, χρειάζεται ένας συνδυασμός μέτρων και δημόσιων πολιτικών και μια αντίστοιχη πολιτική των τραπεζών, που θα συνδυάζουν τη στήριξη και, όπου είναι δυνατό, τη διάσωση της καταρρέουσας παλιάς παραγωγικής βάσης και της αντίστοιχης απασχόλησης με μέτρα και πολιτικές που θα ενθαρρύνουν νέες παραγωγικές δραστηριότητες, με στόχο ένα νέο παραγωγικό σύστημα που θα περιορίζει την εξάρτηση από τις εισαγωγές και τον εξωτερικό δανεισμό, θα στηρίζει την απασχόληση και θα σέβεται το περιβάλλον.

Μια τέτοια παραγωγική ανασυγκρότηση είναι αλληλένδετη με την ανασυγκρότηση του κράτους, την επαναρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, την αναβάθμιση της εργασίας και του ρόλου των εργαζομένων στη λήψη των αποφάσεων, την άμεση κατάργηση των εργασιακών νόμων που αποδυναμώναν την ισχύ των συμβάσεων εργασίας και την αποκατάσταση της διαπραγματευτικής δύναμης των εργαζομένων, καθώς επίσης και με την ανάδειξη νέων μορφών συλλογικής εκπροσώπησης των εργαζομένων, πέρα από τα παραδοσιακά, πελατειακά, κομματικά και εργοδοτικά, δίκτυα.

Η μετάβαση σ' ένα νέο παραγωγικό υπόδειγμα δεν θα γίνει αυτόματα μέσω των αγορών, αλλά απαιτεί ένα μακρόπνοο, συγκροτημένο σχέδιο. Στην κατεύθυνση αυτή μπορούν άμεσα να τεθούν σε εφαρμογή πολιτικές και αντίστοιχα προγράμματα άμεσης απόδοσης για τη μείωση της ανεργίας για τους νέους άνεργους, τους άνεργους μηχανικούς και άλλους επιστήμονες, καθώς και κλάδους που, όπως οι οικοδόμοι, πλήττονται ιδιαίτερα από την κρίση.

Μια από τις προτεραιότητες μιας κυβέρνησης των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων θα είναι να ανοίξει ένας ευρύς πολιτικός, κοινωνικός και επιστημονικός διάλογος για το παραγωγικό, το κοινωνικό, το εργασιακό και το οικολογικό πρότυπο που πρέπει να διαμορφώσουμε ως ως κοινωνία στις δεκαετίες που έρχονται, με στόχο μια κοινωνία δικαιοσύνης και πλήρους απασχόλησης, αλληλεγγύης, με αναβαθμισμένη και ισότιμη θέση στον ευρωπαϊκό και διεθνή καταμερισμό της εργασίας.

Σ' έναν κόσμο που αλλάζει δραστικά σε ό,τι αφορά τα επιστημονικά, τα τεχνολογικά και τα γεωστρατηγικά δεδομένα, η διαμόρφωση ενός τέτοιου μακρόπνοου σχεδίου είναι όρος και προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των άμεσων, δραματικών, σε ορισμένες περιπτώσεις, κοινωνικών προβλημάτων.

Στην κατεύθυνση αυτή εντάσσονται όλες οι μεταρρυθμίσεις και οι μετασχηματισμοί που περιέχονται σ' αυτό το πρόγραμμα. Πέραν αυτών θα απαιτηθεί η ενεργητική συμβολή των εργαζομένων, των τοπικών κοινωνιών και ιδιαίτερα των εργαζομένων μέσα στους θεσμούς του κράτους, καθώς και των επιστημόνων.

Επίσης, μεταξύ άλλων, είναι κεφαλαιώδους σημασίας ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου και της συμβολής όλων των μορφών της οικονομίας, δημόσιων επιχειρήσεων, μικρών ιδιωτικών επιχειρήσεων, μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων, συνεταιρισμών, μορφών αλληλέγγυας οικονομίας στο πλαίσιο μιας μικτής οικονομίας, για τη σχεδιασμένη και στοχευμένη μετάβαση σε ένα νέο, κοινωνικά δίκαιο και οικολογικά βιώσιμο παραγωγικό σύστημα.

Στις κατευθύνσεις αυτές ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επεξεργασθεί και θα καταθέσει ακόμη πιο αναλυτικές και συγκεκριμένες προτάσεις.

(ix) Ο Δημόσιος Τομέας μοχλός ποιοτικής και ποσοτικής αναβάθμισης και ανασυγκρότησης του παραγωγικού συστήματος

- Εντατικοποίηση των διαδικασιών για τον εκσυγχρονισμό και την ανασυγκρότηση των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών. Νέο μοντέλο οργάνωσης και διοίκησής τους, το οποίο θα διασφαλίζει την αποτελεσματική και διαφανή λειτουργία τους, την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, τη ριζική αντιμετώπιση φαινομένων διαφθοράς, διαλοκής ή και υποταγής δημόσιων επιχειρήσεων σε ιδιοτελή συμφέροντα.

- Δημιουργία νέων θεσμών αυθεντικής συλλογικής έκφρασης των εργαζομένων, μακριά από κομματικές, εργοδοτικές ή άλλες πελατειακές λογικές.

- Ταχεία διερεύνηση των δυνατοτήτων για σύναψη προγραμματικών συνεργασιών ανάμεσα στον δημόσιο τομέα και ιδιωτικές επιχειρήσεις, εγχώριες ή και αλλοδαπές, με στόχο την ανάπτυξη των επιχειρήσεων, την επέκτασή τους σε νέες δραστηριότητες στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

(x) Τράπεζες στην υπηρεσία της κοινωνίας, μοχλός ανάπτυξης

Άμεσοι στόχοι του ΣΥΡΙΖΑ στον τομέα των τραπεζών, όπως προκύπτουν από τη συνολικότερη πρότασή μας, είναι:

- Η με κάθε πρόσφορο τρόπο εγγύηση των καταθέσεων και η ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών και της οικονομίας

- Ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με την έκδοση κοινών μετά ψήφου μετοχών, ώστε να διασφαλισθούν τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου και των Ελλήνων φορολογουμένων. Δημόσια ιδιοκτησία και κοινωνικός έλεγχος των τραπεζών που ανακεφαλαιοποιούνται με δημόσιο χρήμα.

- Διάλογο με τους εμπλεκόμενους φορείς για τη διαμόρφωση αποτελεσματικού συστήματος δημόσιου ελέγχου.

- Αναδιάρθρωση-κούρεμα στο ιδιωτικό χρέος των νοικοκυριών προς τις τράπεζες, με απαγόρευση κατάσχεσης στην πρώτη κατοικία για τα χαμηλά εισοδήματα και αναπροσαρμογή των μηνιαίων δόσεων ώστε να μην υπερβαίνουν το 30% του μηνιαίου εισοδήματος του οφειλέτη.

- Αναμόρφωση του «Τειρεσία» ώστε να ελαφρύνουν τα επιβαρυντικά στοιχεία φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων και να υπάρξουν ειδικές ρυθμίσεις με συνυπολογισμό των ειδικών συνθηκών που δημιούργησε η κρίση και η πιστωτική ασφυξία.

- Αναμόρφωση των κριτηρίων και των όρων λειτουργίας των τραπεζών, ώστε αυτές να καταστούν μοχλός ανάπτυξης, στήριξης της πραγματικής οικονομίας και της στοχευμένης παραγωγικής ανασυγκρότησης.

- Ανάπτυξη ολοκληρωμένης δέσμης υπηρεσιών για μικρές επιχειρήσεις, αυτοαπασχολούμενους, αγρότες, νέες παραγωγικές επιχειρήσεις, μορφές συνεταιριστικής και αλληλέγγυας οικονομίας.

(xi) Χωροταξία και κτηματολόγιο παντού

Το «χωροταξία παντού» αφορά τη χωροθέτηση κατοικίας, τουρισμού, βιοτεχνικές ζώνες, ανακύκλωση απορριμμάτων, ενεργειακών ανανεώσιμων υποδομών, κτηνοτροφικών, μεταλλευτικών ζωνών, ιχθυοκαλλιεργειών κ.ο.κ, καθώς και την επαναδιάταξη με αυστηρή νομοθεσία της παραθεριστικής και τουριστικής κατοικίας.

Η χωροταξία των πόλεων, μαζί με στροφή στα μικρά έργα, αντί των μεγάλων, θα δώσει οικολογικό και οικονομικό περιεχόμενο σε τεράστιο πεδίο επαγγελμάτων και οικονομικών δραστηριοτήτων και διέξοδο στη βιώσιμη ανάπτυξη. Η χωροθέτηση της ανακύκλωσης των απορριμμάτων και η σχεδιασμένη μετάβαση στις ανανεώσιμες πηγές θα είναι ζωτικό πεδίο κοινωνικής οικονομίας και δημοτικής επιχειρηματικότητας. Η ιδιωτικοποίηση της «Κτηματολόγιο Α.Ε.» πρέπει να αποτραπεί. Αντίθετα πρέπει να επιδιωχθεί η επιτάχυνση της ολοκλήρωσής του.

(xii) Μια συνολική στρατηγική για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και των αναγκών της κοινωνίας

Η ουσιαστική χρεοκοπία της χώρας, η καταστροφή, η απαξίωση, η ανάλωση και η φυγή στο εξωτερικό μεγάλου μέρους της εγχώριας αποταμίευσης και του κινητού πλούτου, καθώς και η βαθιά και παρατεταμένη ύφεση διαμορφώνουν ένα οξύ πρόβλημα χρηματοδότησης της ανάπτυξης και των μελλοντικών αναγκών της κοινωνικής ασφάλισης για τα επόμενα έτη.

Προτεραιότητές μας είναι:

◇ η δημιουργία συνθηκών ανακοπής της διαρροής καταθέσεων στο εξωτερικό και επιστροφής καταθέσεων στο τραπεζικό σύστημα.

◇ η αύξηση των δημόσιων εσόδων μέσω της φορολογικής μεταρρύθμισης, της πάταξης της φοροδιαφυγής, της περιστολής της εισφοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

◇ η υπογραφή συμφωνιών για τη διασφάλιση της φορολόγησης των καταθέσεων στο εξωτερικό μέχρι τη λειτουργία του περιουσιολογίου.

◇ η αναστολή της πληρωμής των τόκων στο πλαίσιο μιας νέας συμφωνίας για το χρέος.

◇ ο επανασχεδιασμός και επιτάχυνση της απορροφητικότητας του ΕΣΠΑ και άλλων ευρωπαϊκών κονδυλίων.

◇ η πλήρης διερεύνηση και αξιοποίηση δυνατοτήτων αναπτυξιακών συνεργασιών με τρίτες χώρες, στο πλαίσιο μιας πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής και άσκησης οικονομικής διπλωματίας.

Ε. Τα υπαρκτά εμπόδια και γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η μοναδική δύναμη που μπορεί να τα υπερβεί.

Το άλμα που περιγράφουμε παραπάνω είναι εφικτό, όμως προσκρούει σε συγκεκριμένα εμπόδια:

◇ στη σήψη του θεσμοθετημένου δικομματισμού και στη διαπλοκή των καθεστωτικών πολιτικών και οικονομικών δυνάμεων, που στόχο έχουν τον έλεγχο των κοινωνικών εξελίξεων και την αποτροπή αλλαγών που θα θίξουν τα προνόμιά τους.

◇ στην ουσιαστική περιστολή της δημοκρατίας και της εθνικής κυριαρχίας, στην απώλεια της δυνατότητας προσδιορισμού των στόχων και των μέσων πολιτικής.

◇ στην ανεξέλεγκτη ύφεση, την υποτιμητική κερδοσκοπία, το φόβο και τη διάχυτη ανασφάλεια ως προς το μέλλον και τις προοπτικές.

Με τα εμπόδια αυτά όμως μόνο ένας νέος συνασπισμός κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, όπως αυτός που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να συγκρουσθεί και να τα υπερβεί.

-- Γιατί μόνο με τις διαχρονικές αξίες της Αριστεράς για αλληλεγγύη, δικαιοσύνη, ισότητα, ελευθερία, μπορούμε να εμπνεύσουμε μια άνοιξη ελπίδας και να ανοίξουμε μια νέα προοπτική.

-- Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η Αριστερά των εργαζομένων, των μη προνομιούχων, των νέων γενεών, των κοινωνικών δυνάμεων για τις οποίες οι αλλαγές και οι μετασχηματισμοί είναι ζωτική ανάγκη.

-- Γιατί η Αριστερά είναι μια δύναμη μετασχηματισμού της κοινωνίας και όχι απλά διαχείρισης της συγκυρίας. Θέλουμε το κράτος όχι ως λάφυρο, όπως τα κόμματα του καθεστωτικού δικομματισμού, αλλά ως μοχλό μετασχηματισμού της κοινωνίας. Γι' αυτό πρέπει να μετασχηματίσουμε το ίδιο το κράτος.

-- Γιατί μόνο η Αριστερά μπορεί να στηρίξει μια νέα κοινότητα ενεργητικής συμμετοχής, αγωνιστικής στάσης ενάντια σε λογικές που θέλουν τον πολίτη πολίτη-«πελάτη», σε λογικές «ανάθεσης» που θέλουν τον πολίτη παθητικό θεατή των εξελίξεων.

-- Γιατί μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ διαθέτει ένα εναλλακτικό σχέδιο προς εκείνο του Μνημονίου, που ανοίγει την προοπτική για δίκαιη και βιώσιμη δημοσιονομική εξυγίανση, οικονομική ανασυγκρότηση, μετασχηματισμό του κράτους και της ίδιας της πολιτικής.

Αυτό το εναλλακτικό μας σχέδιο είναι που καλούμε τον ελληνικό λαό να του δώσει ακόμη μεγαλύτερη ισχύ και διεθνή φωνή με την ψήφο του στις 17 του Ιούνη.

Διότι πιστεύουμε ακράδαντα ότι υπάρχει διέξοδος, υπάρχει ελπίδα.

Με το εναλλακτικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ

Με τον ΣΥΡΙΖΑ ισχυρό

Με την κοινωνία στο προσκήνιο

Με έναν νέο, κοινωνικό και πολιτικό συνασπισμό εξουσίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

◇ Παράρτημα 1

Κατευθύνσεις για την άμεση υλική ανακούφιση των πιο αδύναμων

Τα παρακάτω μέτρα είναι ενδεικτικά. Συμπληρώνονται με μέτρα κοινωνικής πολιτικής που αναπτύσσονται σε σχετικό κεφάλαιο.

Τα μέτρα αυτά, και άλλα συναφή, πέραν της άμεσης ανακούφισης των φτωχών στρωμάτων και των νεόπτωχων, συμβάλλουν και στη σταθεροποίηση της ανάκαμψης της οικονομίας.

(1) Θα επιδιωχθεί μέσα από αναδιαπραγμάτευση, όσο διαρκεί η προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής, μέρος των πόρων του ΕΣΠΑ να διατεθεί για τη χρηματοδότηση ενός ειδικού προγράμματος καταπολέμησης της ακραίας φτώχειας, με τη θεσμοθέτηση ενός ελάχιστου εγγυημένου επιπέδου διαβίωσης, την εξασφάλιση στέγης και διατροφής στους αστέγους και ένα ειδικό επίδομα στα νοικοκυριά των οποίων κανένα μέλος δεν έχει εργασία ή άλλο επαρκές εισόδημα.

(2) Επαναφορά του κατώτατου μισθού στα προηγούμενα επίπεδα και επέκταση του επιδόματος ανεργίας.

(3) Μέτρα άμεσης φορολογικής ανακούφισης (χαράτσι κλπ) για την πρώτη κατοικία, τους άνέργους και όσους ζουν κάτω ή γύρω από το όριο της φτώχειας.

(4) Μέτρα πιστωτικής πολιτικής με ρύθμιση δανείων, όπως προβλέπει η σχετική πρότασή μας.

(5) Εξασφάλιση της πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας, εκπαίδευσης, σε μέσα μαζικής μεταφοράς και σε άλλα δημόσια αγαθά.

(6) Μέτρα και πολιτικές κατά της ακρίβειας.

(7) Επανασχεδιασμός των προγραμμάτων στήριξης νέων αγροτών, καθώς και των προγραμμάτων απασχόλησης, ώστε να μεγιστοποιηθεί η κοινωνική αποτελεσματικότητά τους.

(8) Ενθάρρυνση μορφών αλληλέγγυας οικονομίας.

(9) Δυνατότητα λειτουργίας ή επαναλειτουργίας κλειστών ή υπό χρεοκοπία επιχειρήσεων από τους ίδιους τους εργαζομένους, μέσα από συνεταιρισμούς ή άλλες συλλογικές νομικές μορφές.

(10) Ενθάρρυνση μορφών άμεσου εμπορίου ανάμεσα σε παραγωγούς και καταναλωτές.

(11) Δημιουργία μιας μόνιμης διακομματικής επιτροπής στη Βουλή, η οποία θα επεξεργασθεί μια ολοκληρωμένη πολιτική για την καταπολέμηση της φτώχειας σε μεσο-μακροπρόθεσμη βάση.

♦ Παράρτημα 2

Το νέο πλαίσιο για δίκαιη και βιώσιμη δημοσιονομική σταθεροποίηση

Βασική αιτία της δημοσιονομικής κρίσης της Ελλάδας είναι η ανυπαρξία ενός κρατικού μηχανισμού που να διατηρεί τη σχετική αυτονομία του απέναντι στα ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα. Αυτή η πολιτική αδυναμία έχει μετατρέψει τον κρατικό προϋπολογισμό σε μηχανισμό συναλλαγής που εξασφαλίζει τη συστηματική χρηματοδότηση συγκεκριμένων ιδιωτικών συμφερόντων, τα οποία ταυτόχρονα απολαμβάνουν ευνοϊκό καθεστώς φορολογικής ασυλίας. Όσο διατηρείται αυτό το σύστημα οικονομικής και πολιτικής συναλλαγής, είναι αδύνατο να επιλυθεί το δημοσιονομικό πρόβλημα. Η Κυβέρνηση της Αριστεράς σκοπεύει να ανατρέψει αυτό το σύστημα διαπλοκής και να πετύχει τη δημοσιονομική σταθεροποίηση με ριζικά αντίθετο ταξικό προσανατολισμό.

Δαπάνες

Αφετηρία μας είναι ότι οι δημόσιες δαπάνες πρέπει να προσφέρουν ένα επίπεδο λειτουργικής επάρκειας του κρατικού μηχανισμού, παροχής δημόσιων αγαθών και κοινωνικής πρόνοιας που εγγυώνται την αξιοπρεπή διαβίωση των πολιτών, καθώς και χρηματοδότησης των δημόσιων επενδύσεων ώστε να εξασφαλίζεται η μακροχρόνια βιωσιμότητα της χώρας. Εκτιμούμε ότι, για να ανταποκριθεί στα παραπάνω, το ύψος των πρωτογενών δαπανών δεν μπορεί να μειωθεί περαιτέρω, αλλά πρέπει να σταθεροποιηθεί μεταξύ του 43% και του 46% του ΑΕΠ (δηλαδή με ελάχιστο τα σημερινά επίπεδα και μέγιστο τον μέσο όρο της ευρωζώνης).

Όμως το πρόβλημα των δαπανών δεν είναι μόνο το ύψος τους αλλά και η ποιότητά τους. Οι υπηρεσίες που τελικά προσφέρονται στον πολίτη είναι δυσανάλογα χαμηλές σε σχέση με τους πόρους που δαπανώνται. Αυτό οφείλεται στις διασυνδέσεις επιχειρηματικών συμφερόντων με τις κρατικές δαπάνες, που καθιστούν βασικούς τομείς, όπως η υγεία, τα δημόσια έργα, τα επενδυτικά κίνητρα, οι μελέτες, οι υπεργολαβίες υπηρεσιών και πληθώρα άλλων δραστηριοτήτων, δέσμιους μιας εξαιρετικά δαπανηρής και αναποτελεσματικής χρήσης των δημόσιων πόρων. Συνεπώς, προκύπτει ζήτημα ανακατανομής και προσανατολισμού των δημόσιων πόρων σε περισσότερο οικονομικά και κοινωνικά αποτελεσματικές χρήσεις.

Ενδεικτικά μέτρα

- Άμεσο πάγωμα των μειώσεων σε κοινωνικές δαπάνες, μισθούς και συντάξεις, ώστε να σταματήσει η περιθωριοποίηση των χαμηλών εισοδημάτων και η υποβάθμιση των μεσαίων.

- Ριζική επανεξέταση και ανακατανομή των δημόσιων δαπανών. Εξοικονόμηση και εξορθολογισμός σε τομείς όπως η επικάλυψη υπηρεσιών, η σπατάλη πόρων, οι δαπάνες χωρίς κοινωνική αποτελεσματικότητα. Οι πόροι που θα εξοικονομηθούν θα βελτιώσουν την ποιότητα των παρεχόμενων δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών και θα διοχετεύονται σε τομείς με μεγάλη υστέρηση, όπως η υγεία και η επιστημονική έρευνα.

- Λειτουργία και ενίσχυση της κεντρικής αρχής κρατικών προμηθειών, που θα ελέγχει την κοστολόγηση των αγαθών και υπηρεσιών που αγοράζει το κράτος από τον ιδιωτικό τομέα

- Εφαρμογή και επέκταση των ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τον άμεσο έλεγχο των δαπανών, όπως η διαύγεια, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και το πληροφοριακό σύστημα παρακολούθησης του συνόλου των δημόσιων δαπανών.

Έσοδα

Η σταθεροποίηση των δαπανών θα πρέπει να καλυφθεί από αύξηση των δημόσιων εσόδων, που υστερούν σημαντικά από το μέσο όρο της ευρωζώνης (41% του ΑΕΠ έναντι 45%). Η προσαρμογή που προτείνουμε θα προέλθει από τη φορολόγηση του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων, με στόχο την αύξηση των εσόδων από άμεσους φόρους στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα (+4% του ΑΕΠ) σε ορίζοντα τετραετίας (1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο) μέσα από μια ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε να εντοπίζεται το εισόδημα και η περιουσία κάθε πολίτη και να κατανέμεται δίκαια το φορολογικό βάρος.

Η ανάγκη ριζικής μεταρρύθμισης του φορολογικού συστήματος προκύπτει από τη διαπίστωση ότι η χαμηλή είσπραξη εσόδων οφείλεται στο σχεδιασμό και τις συνεχείς τροποποιήσεις του υπάρχοντος φορολογικού συστήματος, που, όσο πιο περίπλοκο γίνεται, τόσο λιγότερο αποτελεσματικό καταλήγει να είναι. Η βασική του αποτυχία είναι η αδυναμία φορολόγησης του πλούτου και των υψηλών εισοδημάτων (τα έσοδα από άμεσους φόρους είναι μόλις 8,3% του ΑΕΠ στην Ελλάδα έναντι 11,8% στην ευρωζώνη). Αυτό οφείλεται στην εκτεταμένη φοροδιαφυγή, καθώς και στο πλέγμα φοροαπαλλαγών και ευνοϊκών καθεστώτων που αφήνουν αλώβητα τα στρώματα με τη μεγαλύτερη φοροδοτική ικανότητα. Συνεπώς, αυτό που απαιτείται είναι ένα απλό και λειτουργικό φορολογικό σύστημα που θα δίνει τα σωστά κίνητρα, θα μπορεί να ελέγχεται η τήρησή του και θα εξασφαλίζει τη δίκαιη κατανομή των βαρών στο σύνολο των πολιτών.

Ενδεικτικά μέτρα

- Αλλαγή των φορολογικών συντελεστών και της κλίμακας των εισοδημάτων φυσικών και νομικών προσώπων (στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα), ώστε να επιτευχθεί αύξηση των εσόδων με ελάφρυνση των φτωχότερων και επιβάρυνση των πλουσιότερων.

- Σταδιακή μείωση συντελεστών ΦΠΑ και ελαχιστοποίησή τους στα διατιμημένα τρόφιμα (ψωμί, γάλα κλπ). (Αυτό και το προηγούμενο μέτρο θα έχουν θετικό πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα στην εγχώρια ζήτηση, λόγω της υψηλότερης ροπής προς κατανάλωση των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων).

- Εκσυγχρονισμός και στελέχωση των εφοριών με ειδικευμένο προσωπικό και ενίσχυση του πληροφοριακού συστήματος για έλεγχο, διασταύρωση και διαχρονική παρακολούθηση της φορολογικής βάσης.

- Υλοποίηση πλήρους και καθολικού περιουσιολόγιου, όπου θα αποτυπώνεται η περιουσία όλων των Ελλήνων υπηκόων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε όλες τις μορφές κινητού και ακίνητου πλούτου. Επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και αντιμετώπιση της παραοικονομίας. Το μέγεθος του δημόσιου τομέα που προκύπτει από τα παραπάνω είναι της τάξης του 45% του ΑΕΠ, ποσοστό που βρίσκεται κοντά στον μέσο όρο της ευρωζώνης και θεωρούμε ότι ανταποκρίνεται στην παροχή των απαραίτητων δημόσιων αγαθών και στις φοροδοτικές ικανότητες της ιδιωτικής οικονομίας. Για όσο διαρκεί η κρίση και μέχρι να επιτευχθεί αυτή η σταθεροποίηση, θα ακολουθήσουμε έναν δημοσιονομικό κανόνα ειδικού σκοπού, που στοχεύει σε ισοσκελισμένο πρωτογενές αποτέλεσμα του τακτικού προϋπολογισμού (δηλαδή χωρίς τις πληρωμές τόκων και τις δημόσιες επενδύσεις. Το 2011 υπήρχε έλλειμμα μόλις 1,3 δις). Ο κανόνας αυτός προκύπτει από τη διαπίστωση ότι αποτελεί όρο βιωσιμότητας μια νέα αναδιαπραγμάτευση του δημοσίου χρέους και των τόκων αποπληρωμής του, καθώς και ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη για χρηματοδοτική ενίσχυση των δημόσιων επενδύσεων που μπορούν να πετύχουν την επανεκκίνηση της οικονομίας, αυξάνοντας παράλληλα το απόθεμα φυσικού κεφαλαίου και την παραγωγικότητα.

Πόροι για τη χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας

Η ελληνική οικονομία έχει περιέλθει σε ένα αδιέξοδο χρηματοδότησης της ανάπτυξης, με αποτέλεσμα, υπό την παρούσα πολιτική, η ύφεση να επιδεινώνεται, τα εισοδήματα να μειώνονται και η ανεργία να προσεγγίζει δραματικά ύψη. Η εξεύρεση πόρων ρευστότητας για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και των κοινωνικών αναγκών είναι προτεραιότητα για την κυβέρνηση της Αριστεράς. Για τη χρηματοδότηση μπορούμε να διακρίνουμε τις εσωτερικές και τις εξωτερικές πηγές.

Εσωτερικές πηγές

Ανεξάρτητα από τις δυσκολίες της συγκυρίας, βασικός προσανατολισμός του ΣΥΡΙΖΑ είναι η ανεύρεση πόρων από την εσωτερική χρηματοδότηση.

Πιο συγκεκριμένα:

Δημιουργία όρων για την επιστροφή καταθέσεων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ αποσκοπεί στη δημιουργία των απαραίτητων όρων για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την ασφάλεια των καταθέσεων. Για αυτό απαραίτητοι άξονες είναι: Η αντιστροφή των πολιτικών της οικονομικής καταστροφής και της κοινωνικής αποδόμησης, ώστε να δημιουργηθεί θετικό οικονομικό κλίμα και να συμβάλει στην επιστροφή των καταθέσεων. Η ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών με δημόσιο έλεγχο, έτσι ώστε και να εξασφαλισθεί η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, αλλά και να γίνει αυτό με όρους υπέρ των συμφερόντων της κοινωνίας. Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα αναλάβει πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού μηχανισμού προστασίας των καταθέσεων, που θα αποτελεί σημαντικό μοχλό για την ανάκαμψη της εμπιστοσύνης των καταθετών.

Αύξηση πόρων μέσω της μεταρρύθμισης του φορολογικού συστήματος για μία αναπτυξιακή αναδιανομή του πλούτου.

Μέσω της ριζικής μεταρρύθμισης του φορολογικού συστήματος, με τρόπο κοινωνικά δίκαιο και οικονομικά αποδοτικό, θα επιτευχθεί η αύξηση των εσόδων, τα οποία θα αποτελέσουν και πόρους χρηματοδότησης της οικονομίας.

Σ' αυτό αποσκοπούν οι προτάσεις μας, που συγκροτούν μια μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση.

Πάταξη της εισφοροδιαφυγής και η περιστολή της παραοικονομίας

Μια από τις πιο σημαντικές απώλειες πόρων της ελληνικής οικονομίας προέρχεται από τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή, λόγω της εξάπλωσης του φαινομένου της παραοικονομίας και της «μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας». Τα ελλείμματα αυτά διογκώνονται λόγω της ύφεσης και της εκρηκτικής ανεργίας που συντείνει στην απώλεια πόρων. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών συνιστά προτεραιότητα σύμφωνα με τα μέτρα που εκτίθενται στα σχετικά κεφάλαια.

Αξιοποίηση ορυκτού πλούτου και υδρογονανθράκων και δημιουργία ειδικού Ταμείου που θα διαχειρίζεται τα έσοδα.

Η εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου και των υδρογονανθράκων, με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον και τις τοπικές κοινωνίες, μέσω αναπτυξιακών κοινοπραξιών ή άλλων μορφών σχηματισμών, μπορούν να αποτελέσουν πηγή εσόδων και βάση για τη χρηματοδότηση της οικονομίας. Σε αυτή την κατεύθυνση είναι στρατηγικής σημασίας η εκπόνηση εθνικής στρατηγικής για την αξιοποίηση του φυσικού και ορυκτού πλούτου με όρους δημόσιου συμφέροντος, η ενίσχυση του ρόλου του Δημοσίου στα ΕΛΠΕ και τη ΔΕΠΑ, καθώς και η αναβάθμιση του ΙΓΜΕ, σε αντιδιαστολή με τη σημερινή απαξίωσή του.

Ταμείο εθνικού πλούτου και κοινωνικής ασφάλισης

Όλα τα δικαιώματα επί του φυσικού και του ορυκτού πλούτου της χώρας, περιλαμβανομένων και των πιθανών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, εφόσον αποδειχθούν οικονομικά εκμεταλλεύσιμα, καθώς και όλη η εμπορεύσιμη κινητή και ακίνητη περιουσία του κράτους, μεταφέρονται σε ειδικό, αποκλειστικά δημόσιο ταμείο που δημιουργείται για το σκοπό αυτό.

Οι πόροι του ταμείου κατά προτεραιότητα θα καλύπτουν μελλοντικές ανάγκες της κοινωνικής ασφάλισης.

Υπογραφή Διμερούς Συμφωνίας με την Ελβετία και άλλες χώρες για φορολόγηση καταθέσεων Ελλήνων πολιτών.

Είναι γνωστό πως στις τράπεζες της Ελβετίας και άλλων χωρών λιμνάζουν ελληνικές καταθέσεις πολλών δισεκατομμυρίων, οι οποίες δεν έχουν φορολογηθεί. Εδώ και πάρα πολύ καιρό, ο κ. Βενιζέλος είχε υποσχεθεί ότι θα προχωρήσει σε διμερή συμφωνία με την Ελβετία, αλλά μάλλον στερούνταν πολιτικής βούλησης. Για την κυβέρνηση της Αριστεράς μια τέτοια συμφωνία αποτελεί προτεραιότητα, έτσι ώστε να δοθούν τα ονόματα των Ελλήνων καταθετών για να διασταυρωθεί το πόθεν έσχες, να φορολογηθεί αναδρομικά ο συσσωρευμένος πλούτος, αλλά και να επιβληθεί η ανάλογη φορολογία επί των τόκων των καταθέσεων.

Αναστολή αποπληρωμής τόκων Αυτό αποτελεί μια πάγια θέση του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ μέσω της οποίας θα απελευθερωθούν δεκάδες δισεκατομμύρια, τα οποία, αντί να κατευθύνονται στους δανειστές, θα χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών της οικονομίας. Το χρονικό διάστημα αυτής της αναστολής –που θα είναι προϊόν διαπραγμάτευσης– θα εξαρτηθεί από την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Επιπλέον, στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης του δημόσιου χρέους, σημαντική ανακούφιση θα αποτελέσει η σύνδεση του επιτοκίου, μετά τη λήξη της αναστολής αποπληρωμής τόκων, με μια ρήτρα μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας και απασχόλησης.

Εξωτερική χρηματοδότηση

Επανασχεδιασμός του ΕΣΠΑ και αύξηση της απορροφητικότητάς του

Ευρωπαϊκό πρόγραμμα χρηματοδότησης επενδύσεων στις χώρες-μέλη της Ε.Ε. για την αντιμετώπιση της ύφεσης

Η Ελλάδα, όπως και οι άλλες χώρες της Ευρωζώνης που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας, πρέπει να ενισχυθούν είτε με άτοκη χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων είτε με εναλλακτικούς τρόπους χρηματοδότησης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη έναν στρατηγικό σχεδιασμό κλαδικής διάρθρωσης της ελληνικής οικονομίας αλλά και τις κοινωνικές ανάγκες που θα πρέπει να καλύπτουν οι χρηματοδοτούμενες επενδύσεις, για να είναι αποδοτικές. Συμπληρωματικά, τα ευρωομόλογα μπορούν να αποτελέσουν ένα εργαλείο συγχρηματοδότησης της ελληνικής οικονομίας.

Αναπτυξιακές συνεργασίες με τρίτες χώρες

Ανάπτυξη ισότιμων σχέσεων με άλλες χώρες στα πλαίσια της ανάπτυξης της οικονομικής διπλωματίας

Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα διεκδικήσει να αναπτυχθούν ισότιμες σχέσεις και με άλλες χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα διειστέντο να συμβάλουν στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ισχυρές δυνατότητες για αναπτυξιακές συνεργασίες φαίνεται να υπάρχουν με τη Ρωσία, την Κίνα, χώρες του αραβικού κόσμου και άλλες χώρες. Ένα πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση θα είναι η εξακρίβωση ακριβώς των εν λόγω δυνατοτήτων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

01/06/2012

ΕΝΩΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ
www.syriza.gr